

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 124

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 29 de maig de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 5261/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a noves concessions de transport regular per carretera... 6997
 - 2) **RGE núm. 5258/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'informe favorable per a la instal·lació d'un quiosc al municipi de Sant Antoni.. 6998
 - 3) **RGE núm. 5251/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la construcció de la urbanització de Son Bordoy... 6999
 - 4) **RGE núm. 5252/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa al procés de privatització i concentració d'amarraments del Port de Maó.. 7000
 - 5) **RGE núm. 5254/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures contra els bacteris multiresistents... 7001
 - 6) **RGE núm. 5257/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa al pagament de les obres de l'abocador de Ca Na Putxa.. 7003
-

-
- 7) RGE núm. 5249/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa al centre de formació a l'antiga estació del Port de Ciutadella.. 7004
- 8) RGE núm. 5253/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a accions per potenciar i promoure el producte autòcton i emblemàtic de les Illes Balears... 7005
- 9) RGE núm. 5259/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació o derogació de la Llei de finançament dels consells insulars... 7007
- 10) RGE núm. 5256/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'increment de les xifres de joves que no estudien ni fan feina a les Illes Balears... 7009
- 11) RGE núm. 5260/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa al caos a les llistes d'interins... 7011
- 12) RGE núm. 5265/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a explicacions sobre Son Bordoy... 7012
- 13) RGE núm. 5376/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a mesures del Govern de les Illes Balears davant la sentència Gürtel... 7014
- 14) RGE núm. 5248/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa al Pla director sectorial de mobilitat... 7016
- 15) RGE núm. 5262/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la gestió que fa el Govern de l'impost de turisme sostenible... 7017
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4379/18**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a política general del Govern envers el Pacte Educatiu.. . . . 7019
- III. Debat del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 10218/17**, de l'habitatge de les Illes Balears... 7025
- IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 14567/16**, de modificació de la Llei 4/1991, de 13 de març, reguladora de la iniciativa legislativa popular de les Illes Balears... 7057
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern, vagin ocupant els seus escons, per favor. Començam la sessió d'avui i el primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5261/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a noves concessions de transport regular per carretera.

Passam a la primera pregunta, la RGE núm. 5261/18, relativa a noves concessions de transport regular per carretera, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputades. Si hi havia una cosa certa i segura que s'havia de fer en matèria de transport públic aquesta legislatura era i és licitar les noves concessions de transport regular, davant la finalització dia 31 de desembre de les actuals, una licitació que s'havia de fer amb temps per tal de garantir que les guanyadores poguessin fer les inversions, ni més ni manco, de 40 milions d'euros, comprar 145 autobusos, que no es troben precisament en estoc, i que poguessin planificar la posada en funcionament dia 1 de gener, que és la data obligada. Per això, el seu pla insular, aprovat el mes de setembre, però fixava el mes de desembre com a data òptima per a les licitacions.

Idò bé, ni desembre, ni gener, ni febrer, ni març. En el ple de 27 de març, li vaig demanar per aquest retard i vostè ens va garantir que es licitaria el mes d'abril, idò no va ser així. En el plenari de dia 2 de maig li vaig tornar a demanar, i em va contestar que a la segona de maig es licitaria, tampoc. I en el plenari de 15 de maig, el meu company Antoni Camps li va demanar, i vostè va dir que dilluns, dia 21 de maig, es licitaria, ni el 21 de maig ni ahir, que també era dilluns.

Ja som al juny, *suma y sigue*. Ara, Sr. Conseller, ja no li vull preguntar per la data, ara directament li vull preguntar que ens expliqui com pensa garantir que dia 1 de gener hi haurà autobusos a Mallorca de transport regular, perquè el que és segur és que les noves no. Amb la qual cosa, què ho farà amb les concessionàries caducades? Ha parlat amb elles? Ho hem de saber perquè, per ventura, si no saben res tenen pensada una altra planificació, per ventura una altra utilitat per als seus autobusos.

Sr. Conseller, estam preocupats, aquesta improvisació, que ha estat el seu símbol del canvi del transport públic, és una gran mentida i no sabem on som.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. I a vostè, Sra. Cabrer, qui li ha dit que els plecs de condicions no estan aprovats? Perquè sí, sí que estan aprovats.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no estan en licitació, els plecs de condicions no estan en licitació, no estan publicats, em sap greu, però dins l'ocultisme seu no hi ha a cap lloc aquesta aprovació, ni publicació dels plecs, per la qual cosa, sigui sincer i deixi de jugar amb aquesta manca de transparència amb aquest tema tan preocupant.

Sr. Conseller, estam amb un tema molt sensible com és el transport públic on Palma és la sisena ciutat més saturada, estam en un moment on si aquestes concessions vostè no les posa en marxa ho haurà de fer un altre govern, i ens preocupa perquè el seu disseny podria ser un altre disseny que fes l'altre govern i podrien fer unes altres freqüències perquè hi ha pobles que tendran manco freqüències. Per tant, vostè sigui sincer i ens digui què hi haurà dia 1 de gener, i no jugui amb aquest tema tan delicat com és el transport públic, i sobretot si vostè no ho posarà en marxa i ho deixarà per a un altre govern que podria fer un altres disseny.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Marc Pons, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Cabrer, li ho torn a repetir, els plecs ja estan aprovats, les empreses tenen dos mesos per presentar ofertes, els hem explicades reiteradament. El que vostè diu que no seriem capaços de fer ja ho hem fet.

Per tant, a partir d'aquí acomplint allò que havíem dit que faríem. Ja sé que a vostè açò li fa mal, però anam acomplint,

fem les passes que pertocuen: dos mesos per presentar les ofertes, a finals de juliol, per tant, acabarà el termini de presentació de licitacions. Aquest mes d'agost, el mes de setembre està previst que siguin adjudicades aquestes empreses, tres mesos abans que comencin en vigor les noves concessions. Fem la feina com pertoca.

I no només açò, sinó que, a més a més, açò neix d'un procés participatiu que va permetre redactar el Pla director de viatgers del servei de transport públic per carretera a l'illa de Mallorca. Aquest pla va servir, a la vegada, després, per redactar l'avantprojecte dels plecs amb exposicions públiques en el seu moment; d'aquestes exposicions públiques es varen presentar al·legacions i la majoria van ser incorporades. I ara, sí, s'han aprovat aquests plecs i aquests plecs representaran, i vostè ho hauria de saber, perquè ho hem dit aquí més d'una vegada, més d'un 50% de l'oferta quant a freqüències, quant a quilòmetres recorreguts, representarà la creació de noves connexions que fins ara no hi eren; representarà la creació de quatre grans *hubs* a l'illa de Mallorca; representarà importants reduccions de terminis en els trajectes; suposarà una flota d'autobusos que serà més moderna, més accessible, més còmode, menys contaminant; unes concessions per una quantitat de 435 milions d'euros en els pròxims 10 anys, dels quals 127 seran públics.

Hem fet la feina que pertocava, en el temps que pertocava i, per tant, crec que fem les passes, tal com havíem dit.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 5258/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'informe favorable per a la instal·lació d'un quiosc al municipi de Sant Antoni.

Passam a la segona pregunta, la RGE núm. 5258/18, relativa a l'informe favorable per a la instal·lació d'un quiosc al municipi de Sant Antoni, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, president diputats i diputades. Bé, el 17 de maig els vesins de Sant Antoni es varen quedar sorpresos perquè a una zona verge, verge completament, de la zona de Cala Gració va aparèixer un quiosc dalt les roques, a la costa, un futur quiosc bar.

Sant Antoni té una posta de sol emblemàtica, hi ha una zona de bars on es concentren mils de turistes per gaudir-ne, però això té un desgast per a aquesta zona, però es tracta d'una zona

ja construïda. Ara ens despertam a una zona verge, on mai no n'hi havia hagut cap, amb un quiosc bar.

Amb quins criteris s'ha elaborat un informe favorable per a la instal·lació d'un quiosc al municipi de Sant Antoni?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Ramón, s'han fet amb criteris de legalitat estrictament, amb els criteris establerts a l'Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, de dia 19 de juny del 2013, pel qual s'aprovaven els criteris generals de distribució d'instal·lacions de servei de temporada en el domini públic marítim terrestre balear, una ordre publicada en el BOIB de dia 27 de juny de 2013 i signada per qui llavors era conseller, en el seu moment el Sr. Gabriel Company.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Sr. Conseller, aquesta llicència és del 2017, eh?, crec que l'ocupació d'un domini públic és un dret subjectiu, no?, vostès fins i tot tenint els informes favorables, per voluntat política i per coherència podrien no haver donat... no haver permès que es posàs aquest "xiringuito".

Li record, Sr. Conseller, que el seu partit era el que es manifestava en aquest municipi a finals de legislatura contra un nou pla urbanístic del municipi de Sant Antoni, que és del 86, i ho segueix sent gràcies a les seves polítiques de paràlisis i moratòries eren vostès els que es manifestaven amb pancartes que calaven "Salvem la costa". On és la seva retòrica ara de protecció del territori i la seva retòrica de polítiques mediambientals i de saturació, on és?

Crida l'atenció també que no hi hagi cap informe de Medi Ambient per valorar l'impacte mediambiental, el Govern que mata a canonades cabres per a la protecció d'una espècie botànica, i ara ni si tant, tant té en compte que en aquesta zona també hi ha una espècie botànica protegida. El Govern que redueix o anul·la curses esportives avalant-se en la protecció del medi ambient ara ni tan sols té en compte la degradació que tindrà aquest espai per la pressió humana dia rere dia? Tant que vostès parlen de saturació i han permès un "xiringuito" a una de les poques zones verges que queda al municipi.

Veiem que la seva retòrica política queda per a eslògans de campanya.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. La pregunta era correcta perquè vostè em demanava pels criteris d'un informe, que és l'únic que fa aquest govern de les Illes Balears en aquest cas, i aquest informe els criteris es basen en una ordre aprovada, que en aquell moment va ser aprovada pel Sr. Company.

Ara bé, qui dóna l'autorització? Costes. Qui dóna l'autorització? El Govern d'Espanya. Per tant, no és allò que demanem nosaltres informes a altres administracions i estam d'acord o no, aquí la decisió política és qui atorga aquesta concessió, i la fa Demarcació de Costes. Per tant, no apunti cap al Govern que l'únic que ha fet ha estat fer un informe. Jo crec que açò sí que ho haurien de mirar i tal vegada haurien de demanar qui és la responsable última, la Sra. Salom? Doncs, demani-li que, en lloc de posar recursos contra el català i cercar guerres innecessàries, es dediqui a controlar la seva gent perquè faci no només els informes sinó les seves concessions de manera correcta.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 5251/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la construcció de la urbanització de Son Bordoy.

Doncs passam a la tercera pregunta, la RGE núm. 5251/18, relativa a la construcció de la urbanització de Son Bordoy, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies, president, bon dia, diputats, diputades, públic assistent, treballadores i treballadors de la Cambra.

Es Molinar ha estat durant anys un barri exemplar de la lluita per la dignitat, els moviments socials sorgits al barri durant l'amenaça del megaport que es volia construir varen aconseguir aturar aquest projecte gràcies a la seva voluntat

imparable. Ara es projecta a Es Molinar una urbanització que tindria tanta població com Gènova, 2.250 persones, un 25% de la població d'Es Molinar, representa un 72% de la superfície actual de la zona urbanitzada d'aquesta barriada.

Sabem que hi ha molts dubtes i ombres en aquesta urbanització i, per això, Sr. Conseller, davant l'alarma que ha aixecat aquest projecte, li voldríem preguntar si pensa el Govern de les Illes Balears aturar la construcció de la urbanització de Son Bordoy a Es Molinar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. S'han dit moltes coses, crec que evidentment, com que moltes vegades la memòria, no?, la perdem fàcilment, val la pena aportar llum i recordar d'on venim i què succeeix.

La Llei 5/2008, d'actuacions urgents destinades a obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública, que és la que permet precisament aquesta decisió, no és una llei que sortís del Govern en aquell moment, ni tan sols del conseller Carbonero, com alguna vegada també hem sentit dir més d'una vegada. Allò no és un projecte de llei, sinó que va ser una proposició de llei impulsada i signada per tots els grups parlamentaris: la Sra. Rosa Estaràs, per part del Partit Popular; el Sr. Diéguez, PSIB; Barceló, BLOC; Bartomeu Vicens, Unió Mallorquina; i Esperança Marí, del Grup Mixt, tots van signar aquesta proposició de llei que va ser fruit i tramitada al Parlament al seu moment. Va ser tramitada, fixi's si hi havia acord, per lectura única; aprovada per unanimitat, i amb aplaudiments de tots els membres d'aquell plenari, tal com recorda l'acta de dia 6 de maig del 2008.

En base a aquella llei, es va convocar un concurs per a l'obtenció de sòls per ser declarats reserva estratègica. Finalment se'n van acabar declarant cinc els quals, tots necessitaven d'informe vinculant per part de cadascun dels ajuntaments. Així ho va fer l'Ajuntament de Palma, qui, a l'octubre del 2010, va donar aquest informe favorable per ser declarat reserva estratègica.

A partir d'aquí, això és al 2010, es comença la tramitació per part dels promotors, presenten el projecte de normes subsidiàries, que és tramitada i aprovada, en aquest cas ho va fer el Consell de Govern el març del 2012, iniciativa plantejada per part del conseller Company, que va ser aprovada evidentment per unanimitat del Consell de Govern, amb informe vinculant de l'Ajuntament de Palma, presidit en aquell moment pel Sr. Isern.

Aprovades les normes subsidiàries queda només el projecte d'urbanització i el projecte d'urbanització comença la seva tramitació, que no ha estat aprovat per Consell de Govern encara, evidentment, però sí que ja compta amb els informes favorables de l'Ajuntament de Palma, i l'Ajuntament de Palma el vota favorablement: MÉS, PSIB, SOM, amb l'abstenció en aquest cas de PP i Ciutadans.

Tothom que ha governat a cada moment ha anat impulsant aquest projecte, tothom, sense distincions, hem vist vots favorables de tots.

Què farà ara el Govern? El Govern el que farà serà, quan rebí aquest projecte l'analitzarà, però conscient de quina és la situació actual. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Saura, té la paraula.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Fantàstica..., bé, fantàstic relat històric, Sr. Conseller. Pensa el Govern..., que ja no em podrà contestar perquè té zero segons, però jo el que li havia demanat és si pensava aturar la construcció de la urbanització de Son Bordoy a Es Molinar, perquè hi ha molts dubtes, perquè hi ha moltes ombres, possibles complicitats entre Sa Nostra i diverses persones que ara són investigades, i per això al nostre partit, davant aquesta situació en què hi ha tants dubtes, pensam que el Govern, si té la competència d'aquesta aprovació, el que hauria de fer és no aprovar-la; no aprovar-la perquè l'estètica és molt important i de vegades també es converteix en ètica, en aquest cas.

És una qüestió de dignitat també per al barri, perquè augmentaria la població en un nombre de persones que creiem que és inabastable, però també perquè hi ha dubtes que hi pugui haver un entramat d'interessos que s'amaguen darrere d'aquesta operació, i jo no acús ningú d'aquest govern de fer absolutament res. Dic que -com diu el GOB- es pot arribar a una conclusió i és bàsicament que un evasor conegut i reconegut, amb diversos milions de procedència dubtosa, pugui finalment obtenir una grandiosa plusvàlua en destruir uns terrenys d'un elevadíssim valor immobiliari a la zona d'Es Molinar.

Per això, Sr. Conseller, li diem: volem aturar aquesta urbanització de Son Bordoy a Es Molinar i els veïns i veïnes d'allà també ho volen.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura.

I.4) Pregunta RGE núm. 5252/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa al procés de privatització i concentració d'amarraments del Port de Maó.

Passam a la quarta pregunta, la RGE núm. 5252/18, -silenci per favor- relativa al procés de privatització i concentració d'amarraments del Port de Maó, que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tots i a totes, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la Cambra, públic present i telespectadors d'IB3, bon dia.

Nosaltres avui fem d'altaveu de la societat civil organitzada al Parlament una altra vegada i avui toca l'Associació de Navegants de Menorca que compta amb 160 socis i estan molt preocupats per la situació que s'està patint d'injustícia en aquest cas al Port de Maó.

S'estan produint subhastes i concursos que guanyen empreses privades per treure'n més profit i s'està provocant un brutal encariment dels amarraments i de l'avarada de les embarcacions menors de dotze metres i això deixa els residents locals fora del mercat en no poder pagar l'augment de preus.

Estam parlant de persones locals, de ciutadans que tenen la seva barca de tota la vida, el llaüt de més de dotze metres i que no poden amb l'augment de preus que.. que es du a terme al port, i això fa que hagi de deixar la barca fora dels amarraments i quedin abandonades per qualsevol tanca donant una imatge molt deplorable.

Aquesta situació també afecta petites empreses de lloguer de barques a les quals no surten els comptes perquè... i estan plantejar-se tancar per aquest augment de preus.

Per això li demanen, Sr. Conseller, en nom de l'Associació de navegants de Menorca: quina opinió té el Govern sobre el procés de privatització i concentració dels amarraments i serveis del Port del Maó que encareix els preus i disminueix la qualitat dels serveis fent inviable l'accés de les petites embarcacions dels residents? Moltes gràcies.

EL SRA. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. M'han de permetre encara que siguin dos segons, és important..

(Remor de veus)

..., és important defensar una cosa i després votar-la en la mateixa manera perquè si no, no hi ha la coherència suficient com per plantejar una crítica en aquest sentit. Per tant, vostès en tot cas ja ho decidiran dins de casa.

Autoritat Portuària, sap vostè que és competència de l'Estat, tot i que nosaltres hi som dins i participam amb tota aquesta feina que es fa i, a més a més, hi ha bona col·laboració. D'onpartim és de tot un conjunt d'amarraments privats disseminats al llarg del Port de Maó, on en molts de casos els seus amarraments, les seves concessions ja han caducat.

Què ha impulsat l'Autoritat Portuària en aquest cas? La reordenació de tots aquests amarraments, la nova concessió sempre amb criteris socials, amb la garantia de poder mantenir eslores i preus que estiguin ajustats, tal com s'ha fet fins ara, però amb un plantejament crec que molt més sensat. Així s'ha fet, perdó, així es farà amb noves concessions que es treuran a Sa Colàrsega, al Moll de l'Hospital, a la passarel·la per a vianants prevista entre Cala Corb i Es Moll d'en Pons, on es crearan al voltant d'uns 150 amarraments que tindran aquest vessant social, a més a més de la feina que es fa en rampes d'avarada per facilitar precisament aquests accessos.

Dins dels amarraments en concret de què vostè em parlava, al concurs de Cala Figuera, fem el repàs de les eslores quines són: dels 159 amarraments, al marge dels altres 150 de què parlava, n'hi haurà 78 per a barques de fins a 8 metres, 78; 17 per a barques de fins a 10 metres; 44 per a barques de fins a 12 metres, i 5 per a barques de fins a 15 metres. La gran majoria dels 12 per avall són bàsicament embarcacions pensades bàsicament per a residents.

I la concessió aquesta que es va treure, va ser una concessió, a més a més, en què el que més es valorava era que les tarifes fossin baixes, precisament amb aquest objectiu. I és, a més a més, una concessió per a dos anys, no és un plantejament de llarg termini.

Què persegueix açò? Reordenar, com li deia abans, el port de Maó i centralitzar en aquest cas per ser més eficients. Crec que no és un mal plantejament, que, com a Govern, valoram de manera positiva.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Martínez té la paraula.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. Conseller. M'havia espantat perquè al principi pensava que estava d'acord amb aquesta privatització, i després crec que ha rectificat dient que es traurien amarraments socials en el futur a les següents concessions. He entès açò.

Creiem, que, com que dins del consell d'administració hi són vostè, la Sra. Costa i dos membres més del Govern, vostè

ha anomenat el president de l'Autoritat Portuària, té molt a dir en aquesta qüestió, i el cert és que hi ha gent que ara mateix no es pot permetre pagar un amarrament al port de Maó, ni tan sols les empreses que lloguen barques, és una situació que passa ara mateix.

Ens alegra almenys que hi hagi aquesta disposició de treure a concurs amarraments a un preu que siguin accessibles. Però la realitat és que ara mateix no és ací.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Del que es tracta és de conjugar l'ús que hi pugui haver de grans iots, que moltes vegades no són per als residents, amb els dels residents. Però aquest també ha d'anar acompanyat del pagament de l'amarrament, no parlem de la gratuïtat com a tal. Jo ja li deia abans, és que ara hi ha hagut algunes queixes i és gent que tenia un amarrament, que pagava per utilitzar-lo. Ara reordenarem tot açò, posem ordre dins el port de Maó i fem que cada vegada sigui més eficient i és un plantejament...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Pons i Pons):

... lògic i que hi donam suport.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 5254/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures contra els bacteris multiresistents.

Doncs passam a la cinquena pregunta RGE núm. 5254/18, relativa a mesures contra els bacteris multiresistents, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Consellera, creo que estará de acuerdo conmigo que en Baleares tenemos un grave problema

de salud pública, la elevada mortalidad ocasionada por bacterias multiresistentes, personas que fallecen al infectarse con bacterias que ya no responden a los antibióticos de siempre, debido, como sabe, a que son bacterias que han mutado debido a la exposición frecuente a estos fármacos.

Un problema para el que, según la Sociedad Española de Microbiología Clínica, no se están tomando las medidas necesarias para atajarlo. Mire, un estudio del IDISBA, donde analizan la prescripción de antibióticos en el ib-salut, concluye que la tasa de prescripción de antibióticos es del 26%, llegando al 41% en los grupos de mayor edad, una tasa muy elevada comparada con el 18% de otros países. Y según los informes emitidos por el laboratorio de microbiología de Son Espases, en Baleares se ha producido un aumento de determinadas bacterias multiresistentes.

Consellera, estamos ante un problema que es altamente preocupante, si tenemos además en cuenta los últimos datos publicados, donde se advierte que el elevado aumento de estas bacterias está provocando hoy en toda España una mortalidad de 35 muertes anuales.

Consellera, ¿están poniendo las medidas necesarias para afrontar el grave problema sanitario de las bacterias multiresistentes? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia diputats i diputades, i persones que ens acompanyen. Dir-li que les bactèries multiresistents és un problema d'àmbit mundial, no només d'aquest país i molt manco d'aquesta comunitat autònoma.

Les mesures necessàries per fer front a aquesta situació dels bacteris multiresistents es recullen en el PRAM, en el Projecte de Resistència d'Antibiòtics que està aprovat en el consell interterritorial. I el que li puc dir és que en aquesta comunitat autònoma som pioners en algunes d'aquestes mesures, que hi ha més de 60 persones que fan feina, experts, amb aquesta matèria, que participen, que tenim els sistemes d'informació a punt, que es recull la informació de manera trimestral sobre consum d'antibiòtics i resistències en els hospitals públics i atenció primària. I això es farà fins a l'any 2020.

Després també és molt destacable l'aposta del Govern en R+D+I, en projectes que realitza majoritàriament l'Hospital de Son Espases i l'IDISBA, i posaré uns exemples: el projecte pilot UASP, un Programa d'optimització d'ús d'antibiòtics; el programa JAMRAI, de resistència als antimicrobians i infeccions relacionades amb l'assistència sanitària; el programa Combacte Magnet, un programa europeu de 170 milions d'euros, on participa també Son Espases i IDISBA. El

projecte Nanodiabac, nanofluidics, liderat pel doctor Sion Riera de l'Hospital de Son Espases. El projecte (...) de pseudomones aureginoses, que és una de les que més preocupa com el (...), participació dels professionals.

I jo crec que estam en bones mans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Ballester té la paraula.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Mire consellera, esta es una gráfica del Ministerio de Sanidad que muestra el número de fallecimientos por bacterias multiresistentes en las diferentes comunidades autónomas, y Baleares está aquí, Baleares es la tercera comunidad autónoma donde más personas fallecieron por bacterias multiresistentes por cada 100.000 habitantes. Lo cierto es que algo no se estará haciendo bien.

Consellera, ¿por qué tenemos estos resultados tan preocupantes con respecto al resto de comunidades autónomas? Mire, como usted ya ha dicho, en julio de 2015, y debido a la gravedad del tema, se acordó en el Consejo interterritorial efectivamente, el Plan estatal de resistencia a los antibióticos. Pero, ¿está usted segura que se está garantizando, que usted ha garantizado que durante estos tres años en los hospitales de Baleares se haya aplicado dicho plan? ¿Ha dotado de medios humanos y técnicos a todos los hospitales para desarrollar todas las estrategias de dicho plan, o por el contrario cada hospital internamente hace lo que buenamente puede?

Si nos pudiera responder. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Sra. Consellera té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, els projectes s'han intensificat, com són els projectes de rentat de mans, que és molt important a tots els centres, hi ha comissions d'infeccions a tots els centres, a tots els hospitals de les Illes Balears, es desenvolupa un programa d'informació microbiològica per a la comunitat autònoma. I jo el que crec és que està molt ben recollit. De vegades tenir un augment és que s'estan recollint bé les dades aquí, enlloc d'altres comunitats autònomes, per la informació que jo tenc. I som els pioners en el projecte precisament de PRAM, de resistència antimicrobiana.

Tenim el projecte resistència zero, pneumònia zero, bacteriama zero...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Jo crec que el que necessitam és finançament, que li agrairia que s'aprovàs també en el pressupost general, que no hi ha ni un euro.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 5257/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa al pagament de les obres de l'abocador de Ca Na Putxa.

Passam doncs a la sisena pregunta la RGE núm. 5257/18, relativa al pagament de les obres de l'abocador de Ca Na Putxa, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyores diputats. Sr. Conseller, el Pla director residus estableix l'obligació del Govern d'assumir el 30% de les inversions executades pendents a l'abocador de Ca Na Putxa a l'illa d'Eivissa. La quantia de la inversió en aquests moments es situa en 22 milions d'euros, import que reiteradament el Consell d'Eivissa li ve reclamant, sense que vostè encara no hagi manifestat ni almanco una lleu intenció per solucionar aquesta situació límit que pateix l'abocador.

Com sap, i no fa falta que jo li ho digui, a l'abocador de Ca Na Putxa se li ha de donar una solució immediata i en cas contrari, el problema adquirirà una dimensió de conseqüències incalculables i s'ha de fer per una sèrie de qüestions. En primer lloc, per una qüestió mediambiental, l'abocador només recicla el 15% d'allò que li arriba i la seva capacitat és cada vegada més limitada. En segon lloc, per una qüestió econòmica, gastam 1 milió d'euros anuals per traslladar els fangs de les depuradores a la península. En tercer lloc, per una qüestió estrictament social, els ciutadans no tenen perquè seguint pagant encara més en el seu rebut de fems. I quart per una qüestió legal, Europa obliga al fet de què es recuperi a partir de l'any 2020 el 50% dels fems, objectiu inassumible si no es construeix la planta de triatge.

Perquè ens preocupa aquesta situació a la qual s'ha arribat i perquè no veim encara que existeixi una solució a curt termini, Sr. Conseller li fem la següent pregunta: què pensa fer Sr. Vidal?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Molt bon dia Sr. President. Sr. Jerez, el 2001 es va aprovar el Pla director sectorial, com bé vostè deia, es finançava el 30% de les inversions a l'illa d'Eivissa i també el 40% a l'illa de Formentera. I evidentment han passat 17 anys, 17 anys que no s'han fet les infraestructures que preveia aquell pla, on no s'han articulat els mecanismes de finançament, els convenis establerts durant 17 anys. Però també li he de dir que, per primera vegada, el Consell d'Eivissa està plantejant infraestructures, el 2016 es va aprovar la planta de triatge, una planta de triatge que marcarà un abans i un després en el tractament de residus a les illes d'Eivissa i de Formentera.

Per tant, el Govern estarà al costat del Consell com hem estat en plantejar aquesta alternativa a l'hora de finançar aquesta infraestructura. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, crec que vostès no estan a l'alçada de les circumstàncies ni de la responsabilitat que tenen. Per què dic això? Perquè vostès tenen l'obligació de pagar i vostès no paguen les inversions, ni les executades ni les pendents, i s'hi neguen, i diuen que no s'ha executat el previst, que ho faran quan els vengui en gana i que no estan d'acord amb la quantia que el consell insular determina. Però, per si no fos poc, el Sr. Vericad fa pocs dies deia que vostès discriminen, i possiblement sigui cert.

A Mallorca porta el Govern gastats 40 milions d'euros en matèria d'inversió per a la gestió dels seus residus mentre que a Eivissa l'abocador es troba en una situació límit i els llocs de les depuradores han de ser traslladats a la península. Tot molt just, sí, senyor.

Miri, Sr. Conseller, està jugant vostè amb una bomba de rellotgeria i té una oportunitat de desactivar-la, només es tracta de posar de la seva part, es tracta de voluntat política, de tenir una mica d'interès, Sr. Conseller.

Assegui's amb el Consell d'Eivissa, arribi a un acord, assumeixi d'una vegada que ha de pagar i consignar als propers pressuposts d'aquesta comunitat una partida suficient per evitar que els ciutadans en el seu rebut dels fems segueixin pagant més del que els toca per la seva culpa.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Jerez, és una satisfacció que el Partit Popular sigui conscient dels reptes que té a Eivissa quan és a l'oposició, li ho agraeisc. Li agraeisc aquest compromís, les paraules que vostè ha dit sobre Ca Na Putxa i esper que vostès també siguin conseqüents.

Varen dir paraules sobre Talamanca que no varen complir; varen dir paraules sobre les dessaladores i les connexions que no compliren, sobre la sequera que no veren.

Aquest govern ha estat compromès amb Eivissa i ha afrontat els reptes i ha donat la cara, i evidentment també ho farem en la gestió de residus. Hem col·laborat amb el Consell d'Eivissa i ara hi ha un projecte de fer una planta de triatge i evidentment farem un conveni, col·laborarem i finançarem.

Disset anys d'incompliment, disset anys on diferents responsables no han estat capaços d'arribar a un acord de com finançar-ho, però no es preocupi que aquest govern ho farà perquè aquest govern ha estat al costat del Consell d'Eivissa i de Formentera, que vostès sempre se n'obliden, perquè, miri per on, dins el pla director sectorial del previst vostès, com a govern del Partit Popular, mai no han pagat res.

Aquest govern ha pagat 9 milions d'euros derivats de despeses que haurien anat directament a la tarifa de residus, amb el transport entre Eivissa i Formentera de residus, que al pla director està previst que ho paguin ciutadans d'Eivissa i Formentera quan ho hauria de pagar l'Estat. Aquest govern ho ha pagat.

En el tractament de fangs, que s'hauria de fer una infraestructura, aquest govern ho ha pagat. 9 milions d'euros cada any, 2 milions d'euros invertits perquè no repercuteixin damunt els ciutadans d'Eivissa i Formentera.

Aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres: nosaltres posam les paraules, però també hi posam els doblers; vostès només demanen quan són a l'oposició. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 5249/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa al centre de formació a l'antiga estació del Port de Ciutadella.

Passam a la setena pregunta, la RGE núm. 5249/18, relativa al centre de formació a l'antiga estació del Port de Ciutadella, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Crespi... i Martí...

(Remor de veus i rialles)

... -posa Crespi-, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. El febrer del 2017 es va aprovar una proposició no de llei d'El Pi per crear el primer centre integrat de formació professional a Menorca. Les instal·lacions de l'IES Maria Àngels Cardona on es cursa la formació de cuina, gastronomia i hostaleria, entre d'altres, han quedat obsoletes.

El febrer vostè va visitar les instal·lacions de l'antiga terminal del Port de Ciutadella on s'ha d'ubicar aquest centre integrat i va presentar l'avantprojecte amb el Sr. Pons.

Per això, des d'El Pi, voldríem saber quin és el grau d'execució del centre de formació professional de l'antiga estació del Port de Ciutadella?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Molt bé, moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Sureda i Martí, no som família, gràcies per aquesta pregunta que em permet definir una mica la situació del centre integrat o futur centre integrat d'FP de Ciutadella.

Seria, en tot cas, el segon, perquè ja..., vostè sap que s'ha posat en marxa el Centre Integrat de la Mar a Maó, que serà el primer centre gestionat conjuntament, que depèn de la Conselleria de Treball, però gestionat conjuntament per la Conselleria de Treball i la Conselleria d'Educació, i em permet donar aquesta informació.

En principi, li vull dir una cosa: un dels objectius de la conselleria ha estat des de l'inici potenciar l'FP, i això es demostra amb fets, amb més alumnes, més famílies, més publicitat, millor treballar amb les empreses, tot el tema de l'FP, però també hem planificat perquè en aquest moment si no es planifica és molt difícil tenir futur, i en el tema del centre integrat de Ciutadella és evident i s'han fet una sèrie de coses.

En primer lloc, es va sol·licitar que es miràs si realment l'estació reunia les condicions per centre educatiu; en segon lloc, la resposta va ser que sí, la segona cosa va ser un programa de necessitats de la conselleria per tal de veure quines coses s'havien de fer per fer la reforma concreta; en tercer lloc, va ser la presentació de l'avantprojecte de centre integrat a l'estació marítima a la comunitat educativa de

Ciudadella i també de Menorca, i en aquests moments..., i va quedar clar una mica una sèrie de característiques. El centre reuneix condicions, serà possible edificar uns 1.900 m², la inversió serà d'uns 3.000.200 euros, i en aquests moments estam en conveni amb la Conselleria de Territori per fer una cessió de l'edifici a la Conselleria d'Educació; s'haurà de sol·licitar a l'Ajuntament de Ciudadella la modificació de normes subsidiàries perquè sigui un centre d'ús docent; i el nostre objectiu és que durant el curs 2020-2021 això sigui una realitat.

En qualsevol cas, el més important són dues coses: una, el centre serà, diguem, per a uns 320 alumnes, actualment al Maria Àngels Cardona són 120 alumnes, hi haurà centre d'hoteleria i gastronomia, tant de formació inicial com de formació ocupacional com de formació permanent, crec que és una realitat de present i de futur.

Per tant, crec que d'aquí..., treballam en això perquè sigui una realitat el més aviat possible.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Sureda, té la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Segons el que sabem, la cosa està molt enrere, pensava que seria abans del 2021 com ara ha dit vostè, no s'ha cedit encara l'edifici per part del Sr. Pons, m'agradaria saber si ja saben quan el cedirà a la Conselleria d'Educació.

El nostre grup parlamentari aposta fermament per la formació professional perquè entenem que és la manera de preparar els professionals de demà, de crear llocs de feina de qualitat, de reduir la taxa de fracàs i abandonament escolar i diversificar l'economia d'aquestes illes. Les dades de formació professional no són molt positives malgrat hagin millorat i això és així. Tenim els nombres més baixos de matriculats en grau superior i un dels més baixos en grau mitjà en comparació amb altres comunitats.

Per això, des del nostre grup parlamentari, vàrem presentar o hem presentat iniciatives com aquesta per crear aquest centre integrat a Menorca i també un altre per estudiar les infraestructures dels centres de formació professional.

Pensam que s'han d'incentivar aquestes formacions professionals i el centre integrat de Ciudadella és una gran aposta. Queda la passa més important que és acomplir el mandat i que aquesta realitat sigui el més aviat possible i ens agradaria que poguésser ser abans del 2021.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Jo, Sra. Sureda, coincidesc amb vostè en el tema de la importància de l'FP, estam a punt d'aprovar un pla integral estratègic d'FP entre la Conselleria de Treball i la Conselleria d'Educació, i properament hi haurà la cessió de l'edifici a la Conselleria d'Educació per posar..., ja licitar per fer el projecte definitiu i poder licitar les obres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 5253/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a accions per potenciar i promoure el producte autòcton i emblemàtic de les Illes Balears.

Doncs passam a la vuitena pregunta RGE núm. 5253/18, relativa a accions per potenciar i promoure el producte autòcton i emblemàtic de les Illes Balears que formula el diputat Sr. Josep Castells i Baró del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Conseller, finalment puc formular-li aquesta pregunta que ja sap que feia temps que tenia ganes de fer-la-hi.

Crec que tots estem d'acord amb la importància d'estimular i protegir la producció autòctona i quan dic producció autòctona no em refereixo només al producte simplement produït a les Balears, perquè evidentment a Balears també es produeixen molts productes que no tenen una vinculació tradicional amb les nostres illes, sinó que em refereixo al producte específicament emblemàtic, un producte que és característic de les nostres illes i que està dotat d'elements com originalitat, qualitat, identitat, i em referesc a casos com el producte alimentari, el calçat, determinada producció de teixits, el moble, joieria, bijuteria, materials de construcció i bijuteria, en general, i també la nàutica, a la qual vostè dedicatant d'interès i, evidentment, de forma justificada. A aquest producte em refereix quan em refereix al producte autòcton i emblemàtic.

Crec que caldria una acció permanent per estimular el consum intern i per part dels turistes d'aquest producte. I és per això que avui li deman: quines accions té previst el Govern per impulsar el consum d'aquest producte? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Noguera.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidente. Gracias, Sr. Castells, por hoy poder, efectivamente, debatir de un tema que yo creo que nos importa a todos.

Yo creo que la respuesta tiene distintos ámbitos, ¿no?, que se demuestra además de una actuación coordinada del Govern en esa materia, tanto fundamentalmente de la Conselleria de Medio Ambiente y Agricultura, del compañero Vidal, como desde Treball, desde Comercio y desde Industria con las actuaciones de promoción. Creo que es importante destacar que en materia de producto agroalimentario se está haciendo un trabajo importante con la creación (...) tipo de venta directa, con la aprobación del Decreto de variedades locales, con las campañas que se están realizando en supermercados, en mercados, no sólo de cara y dedicado al consumidor local sino también a las personas que vienen a nuestras islas, y también la tramitación para nuevos productos con las denominaciones de origen, así como el impulso al cooperativismo a través de la Cooperativa menorquina Farmers&CO que está teniendo además un importante desarrollo que permitirá desde luego promocionar mejor nuestro producto.

También en materia de producción industrial, a la que usted se refería. Creo que es importante recordar que tanto el Plan de industria, recientemente aprobado, y con esos 105 millones de euros, una parte importante se destinará a la promoción de nuestra industria; se han recuperado líneas que durante el anterior mandato habían sido suprimidas, como es fundamentalmente la promoción del producto en mercados internacionales, acudiendo a ferias internacionales que se han recuperado; y, por ejemplo, pues en el caso de Menorca, además, que prácticamente sus empresas coparon el 50% de la acción exterior, empresas de calzado, empresas de bisutería, agroalimentarias, acudiendo a ferias internacionales, es decir, escuchando sus reclamaciones, a qué ferias querían ir para promocionar su producto y qué actuaciones y qué campañas se pueden producir también en nuestras islas.

Así, los distintos sectores a los que usted ha aludido, pues, han podido a la London Fair Design, a la BioFach en Alemania, a la Feria de Calzado en Madrid o a BISUTEX en Madrid. Por tanto, se vuelven a recuperar ferias a las que ellos tendrían que ir prácticamente cada año y otras que les pueden abrir nuevos mercados.

Se están también creando actuaciones dentro del sector del hábitat y de la moda con el fin de conocer el producto local y acudir a las distintas ferias y hacer campañas específicas y también el desarrollo de actuaciones propias en nuestro territorio.

Yo creo que es un gran número de actuaciones las que se están desarrollando, no sólo en materia de promoción, sino también con ellas para poder seguir creando y tejiendo ese tejido industrial y ese tejido productivo tan importante para nuestras islas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé, ha parlat de moltes accions, una d'elles la promoció en mercats i supermercats. Jo li he de dir que jo, com a usuari, a aquest tipus de campanya no hi he tengut accés o no l'he vist, no hi he arribat, tal vegada no som el públic objectiu d'aquestes campanyes, però aquest d'alguna manera és el motiu de la meva pregunta, no?

És a dir, jo sé que hi ha tota una sèrie d'accions sobretot per afavorir la internacionalització, la presència en mercats internacionals, però li demanava concretament respecte del mercat interior, respecte del consum per part dels turistes. Jo crec que fa falta una tasca de definició d'aquest producte, que jo doncs he intentat definir a grans trets, definició d'aquest producte autòcton; la identificació, que el consumidor pugui identificar clarament el producte dotat de tots aquests elements que jo li deia d'originalitat i d'identitat també, no?, que genera una relació fins i tot emocional amb el consumidor. I després també trob a faltar campanyes de sensibilització i de promoció d'aquest producte en el nostre mercat intern i de cara als turistes.

En la seva darrera compareixença per parlar del Pla d'indústria, que, com vostè sap, doncs és una acció a la qual nosaltres li donarem suport, jo ja li vaig insistir que les ajudes directes estan molt bé, vostè m'ha parlat de moltes d'ajudes directes, però sobretot també hem de pensar, perquè evidentment les ajudes directes tenen una limitació, per mor de la normativa sobre la competència, hem de pensar també en les ajudes indirectes, jo crec que és molt important l'acció del Govern en promocionar aquest producte tant de cara al mercat intern com de cara als turistes.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias. Sí, creo que estoy de acuerdo con todas las líneas que está usted diciendo, es cierto que todavía tenemos tiempo para desarrollar nuevas. De cara a la sensibilización también se hacen no sólo en distintos supermercados, en distintas cadenas cooperativas de las cuales colaboramos en su promoción, sino también promocionando pues nuestra dieta mediterránea saludable desde Consumo, desde la Conselleria de Sanidad. Yo creo que hay un conjunto de actuaciones que van a ir dirigidas, en todo caso, seguiremos trabajando en poder desarrollar uno...

EL SR. PRESIDENT:

(Pausa de la intervinent)

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Remor de veus)

I.9) Pregunta RGE núm. 5259/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació o derogació de la Llei de finançament dels consells insulars.

Crec que haurien d'haver començat tots els diputats del Partit Popular demanant disculpes avui, us hauria de caure la cara de vergonya i no parlar de mentides, perquè els primers mentides han estat vostès.

Doncs, passam a la novena pregunta, la RGE núm. 5259/18, relativa a modificació o derogació de la Llei de finançament dels consells insulars, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sr. Camps, tornant a la pregunta, sí que he de defensar que els consells insulars aquesta legislatura han incrementat un finançament en prop de 100 milions, arreu del 10% cada any, però això ha estat gràcies a la feina que ha fet aquest govern de fer uns pressuposts que incrementen els ingressos, que evidentment pensen en repartir la riquesa i, per tant, traslladar l'augment econòmic, l'augment del cicle econòmic cap a les polítiques públiques i, per tant, també cap als consells insulars i fomentar la seva autonomia, i, evidentment, com deia, gràcies a la política pressupostària, a la política d'ingressos, a la política fiscal que ha fet aquest govern.

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La Llei de finançament dels consells insulars es va aprovar a l'anterior legislatura amb el consens de tots els consells insulars, inclòs també el Consell Insular de Formentera governat per les esquerres. En canvi, aquí, en el Parlament, l'esquerra hi va votar en contra, i ho va fer utilitzant els arguments més peregrins. Escoltin què deia dia 3 de juny de 2014, durant el debat de l'aprovació de la llei, el Sr. Marc Pons, deia: "El Govern amb aquesta llei consolidarà unes retallades de prop de 40 milions d'euros cada any als consells insulars, 40 milions d'euros cada any menys de per vida". Avui aquesta afirmació, i atès els resultats, resulta surrealista i estrambòtica. De fet, un any i mig després, dia 24 de novembre de 2015, el mateix Marc Pons s'autoesmenava i deia que el Consell Insular de Menorca en el pressupost de 2016 rebria 3.650.000 euros més a resultes de la Llei de finançament. Tot açò per justificar que el Govern no col·laboraria amb el Consell Insular de Menorca a l'hora de fer front a les indemnitzacions del cas Cescarden.

Li recordaré també, ja que parla de com s'aproven ara les lleis, la del 2002, l'anterior, precisament sí que es va aprovar amb una abstenció del Partit Popular, una abstenció positiva en aquell moment, en canvi la que va fer el Partit Popular es va aprovar en solitari, i va deixar de solucionar molts de temes, com el que vostè m'imagin que després voldrà plantejar, com el de les bestretes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

La realitat ha posat en evidència les mentides del Sr. Marc Pons i de tots aquells que es van oposar a aquesta llei. Mentides a part, crec que avui ningú no discuteix que la llei ha estat un èxit, tant és així que aquells que deien que la derogarien ni l'han derogada ni li han modificat una sola coma.

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Cladera, si vol un dia podem parlar del finançament de Son Bordoy o del *palacete* de Sa Nostra o de FILESA o dels ERE d'Andalusia, el que vulgui, Sra. Cladera, perquè vostès sí que han de demanar perdó per moltes coses.

Sra. Cladera, si en tres anys no han modificat ni derogat aquesta llei, podem entendre que hi ha consens respecte d'aquesta llei? I si no hi ha consens, pensa el Govern modificar-la o derogar-la? Moltes gràcies.

(Remor de veus)

En qualsevol cas, i anem a la pregunta, el que està molt clar és que vostès...

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

Silenci.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... no tenen clar és si la Llei de finançament la volen o no la volen, és evident.

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sr. Camps, què vol que parlem de finançament dels consells insulars o de finançament del Partit Popular?

En qualsevol cas, Sra. Cladera, en el tema de les bestretes jo li diré tres coses. Mirin, les bestretes van ser un experiment del Sr. Carles Manera, són un nyap comptable creat per un

govern d'esquerres i ara aquest govern d'esquerres l'haurà de resoldre.

Segon, la Llei de finançament dels consells no té caràcter retroactiu, per tant, si vostè vol aplicar un sistema de liquidació retrotraient la llei és la seva decisió, però si ho vol fer almenys, almenys ho faci bé, perquè el que no pot fer és no tenir en compte el límit mínim que existeix a l'article número 5 de la llei, i vostès no l'apliquen en la resolució de la liquidació de les bestretes. En qualsevol cas, la proposta de liquidació al Consell Insular de Menorca suposa carregar les espatlles dels menorquins amb 16,5 milions d'euros més. Vostès estan carregant un nou Cescarden, l'esquerra carrega un nou Cescarden sobre les espatlles...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps,...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... dels menorquins.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, no em despisti amb arguments tècnics de les seves mentides, la seva caixa B, el seu finançament il·legal. És una vergonya i avui...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

... haurien d'estar empegueïts de ser a aquesta cambra...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

... els diputats del Partit Popular. I no acusi de finançaments estranys als altres partits quan vostès haurien d'estar avergonyits d'estar asseguts aquí avui.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Sr. Camps!

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

No tenen vergonya, Sr. Camps, per favor!

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

Hauria de callar la boca avui.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, Sr. Camps, Sr. Camps! El crit a l'ordre.

(Petita cridòria)

Sr. Camps, el crit a l'ordre. Sr. Camps, el crit a l'ordre!

(Remor de veus)

Sr. Camps. Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

Està molt nerviós, Sr. Camps. En definitiva...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci. Sra. Consellera, continuï.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

... vol que repetim la resposta de la setmana passada? On era el Partit Popular quan en el 2014 es va aprovar una llei de finançament dels consells insulars? On era el Consell de Menorca que va consentir que aquesta llei després quan s'haguessin d'aplicar les bestretes perjudicàs al Consell de Menorca?

El càlcul que ha fet la conselleria és una explicació estrictament tècnica, estrictament tècnica i s'ha fet sempre treballant de la mà i de cara amb els consells insulars, amb tota la lleialtat institucional. Hi ha una liquidació feta i ara queden pendents uns protocols o uns acords als quals es pot arribar, evidentment, però qui va mirar cap a una altra banda en aquell moment va ser el Partit Popular, com sol fer, mirar cap a una altra banda, pilotes fora.

I quan hi ha una realitat com la que tenim ara, catastròfica per a la realitat política d'Espanya, es posa com s'ha posat vostè ara. Una vergonya, Sr. Camps, com sempre, no saben estar a l'alçada! ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

... manca de responsabilitat i estar a l'alçada de les circumstàncies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 5256/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa al increment de les xifres de joves que no estudien ni fan feina a les Illes Balears.

Passam a la desena pregunta, la RGE núm. 5256/18, relativa a l'increment de les xifres de joves que no estudien ni fan feina a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. A veure, els joves de Noves Generacions han manifestat públicament la seva preocupació per les dades que recull l'Enquesta de Població Activa que hem conegut fa uns dies. Segons les dades, a Balears hi ha un

total de 38.000 persones menors de 25 anys que ni estudien ni fan feina, coneguts com a Ni-Ni. És veritat que és una preocupació a tot el país, no només aquí, però també és ver que a la nostra comunitat aquesta xifra continua incrementant any rere any i així com la mitjana nacional ha baixat a un 13% a Balears no és així. Som els capdavanters en xifres dolentes, amb un 18% per davant d'altres comunitats amb manco oportunitats laborals.

Si tenim en compte que les primeres feines dels joves solen ser a sectors com comerç, hostaleria o reparació no s'explica que Balears no es trobi ara en una posició millor.

Per aquest motiu, volem saber, des del Partit Popular, per què no s'actua amb un pla de xoc urgent que estimuli l'educació dels joves, que diversifiqui la formació professional i que millori les polítiques d'ocupació juvenil que amb tant poc èxit desplega aquest govern?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. La verdad es que viniendo de usted sorprende enormemente la pregunta que ha planteado cuando en esta legislatura el máximo histórico de jóvenes desempleados lo lograron con usted de consellera con 15.000, se ha reducido en 33% hasta 9.500, eso se está haciendo esta legislatura. La creación de empleo se ha incrementado un 41% de 2015 a 2018, no con su legislatura, con esta legislatura, y, efectivamente, el máximo histórico, usted habla del 18%, el 18,9, pero, ¿dónde lo dejó usted como consellera de Educación? En el máximo histórico del 25,6, usted tiene el récord de dejar mayores jóvenes desempleados sin estudiar ni trabajo en la historia de esta comunidad autónoma y usted pregunta hoy aquí en esta materia.

(Alguns aplaudiments)

Ustedes, es cierto, no tienen vergüenza, ni siquiera en materia de desempleo ni en ninguna otras materias. No están legitimados para hacer la oposición que están haciendo, dejando estas islas como las dejaron, dejando el Gobierno de España como lo están dejando...

(Remor de veus)

... con permanentemente, permanentemente escándalos de corrupción, escándalos de gestión. Ustedes deberían realmente pedir vergüenza.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

No están para dar ninguna lección, no están para hacer este tipo de preguntas. ¿Cómo lograron ustedes la precariedad? ¿Cómo logró usted esa cifra del 25% que le he dicho, del 21,3

que la dejó, cómo lo logró? Explícale cómo lo logró, explíquele a los ciudadanos cómo lo logró, a lo mejor porque podría explicar qué hicieron ustedes con la Garantía Juvenil. Explique, como consellera de Educación, qué actuaciones tuvieron ustedes con la Garantía Juvenil de fondos europeos pensados para desarrollar actuaciones precisamente en este colectivo. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Riera, té la paraula.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Mire, el que no tiene vergüenza ni educación es usted, que, después de tres años de legislatura sin hacer absolutamente nada...

(Remor de veus)

... todavía la justificación a su nula gestión es meterse con la oposición, después de tres años que gobierna.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Usted, que pertenece al Partido Socialista, que dejó 6 millones de parados en este país, 6 millones de parados, y que vamos hacia 20 millones de empleados en 2020 gracias a las políticas del Partido Popular. Menos lecciones de conseller de Trabajo, menos lecciones de un señor que lo único que hace es crear paro y meterse con las políticas que han conseguido...

(Petita cridòria i algunes rialles)

... la recuperación económica...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... que usted está aprovechando.

Y mire, ahora le contestaré, con un poquito más de educación y de vergüenza que usted, mire, ustedes se encontraron aquí en marcha un buen sistema de modernización universitaria con dobles titulaciones; apuestas de formación profesional dual; información profesional integrada para diversificar la oferta, que ustedes no están aprovechando.

A nivel nacional, ustedes se encontraron una reforma laboral que, mal que le pese, dejó muchísimos puestos de trabajo anteriores, muchos más anteriores de los que había antes de la crisis; en 2013 se aprobó un Plan nacional de implantación de la Garantía Juvenil, Sr. Conseller, que ha reducido el paro nacional en un 14% y ha incrementado el

trabajo a un ritmo del 7%; claro, eso es a nivel nacional, porque aquí en Baleares, ¿qué han hecho ustedes? Nada, más que criticar a la oposición, quejarse de gobiernos populares, vivir de la tendencia económica, ninguna medida que haya dado fruto para incentivar a los jóvenes, jóvenes que, precisamente en este parlamento, se han quejado a la Comisión de Educación de que ustedes ni los cuidan ni piensan en ustedes.

Así que menos discursos progresistas y haga usted alguna cosa por los jóvenes, que quizás se lo agradecerán.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Es curioso, yo creo que nosotros sí que hacemos políticas dirigidas a los jóvenes, lo que no sé es a quién cuidan ustedes, por lo que estamos viendo públicamente ustedes sí que saben cuidarse de ustedes mismos, ustedes saben cuidarse perfectamente a ustedes mismos, no sólo lucrándose, sino ahora ya sabiendo que son el primer partido en la historia condenado por corrupción...

(Cridòria)

... eso es como ustedes, eso es como ustedes, eso es como ustedes...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

... planteen qué entienden la democracia.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller. Guardin silenci, per favor.

(Remor de veus)

Senyores diputades, senyores diputats, guardin silenci. Continuí, Sr. Conseller, continuí.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

La verdad, entiendo que estén nerviosos hoy, es un día difícil para ustedes, en vez de pedir perdón siguen echando patadas (...).

En todo caso, le contestaré, ustedes en Garantía Juvenil, para dar un dato en el tiempo que nos quede, Garantía Juvenil, en un año y medio de gestión de usted en el Gobierno, 300 jóvenes inscritos en la Garantía Juvenil de esos fondos europeos, en tres años de Govern 23.000 jóvenes. Diga usted a los 23.000 jóvenes inscritos frente a los 300 jóvenes inscritos que no se está haciendo nada...

(Alguns aplaudiments)

..., se han desplegado más de 60 millones de euros, el 40% trabaja o se forma, ¿cómo usted se atreve a decir que somos la conselleria del paro? ¿Cómo usted...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, ...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

..., pero ustedes hacen el ridículo de forma permanente y...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Silenci, per favor, silenci.

Sr. Company, per favor, Sr. Company.

(Continua la remor de veus)

Silenci!

Passam a l'onzena pregunta...

(Remor de veus)

Per favor, no m'interrompin a mi.

Passam a l'onzena pregunta, la RGE núm. 5260...

(Remor de veus i petita cridòria)

Silenci, per favor. Silenci!

I.11) Pregunta RGE núm. 5260/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa al caos a les llistes d'interins.

Passam al'onzena pregunta, la RGE núm. 5260/18, relativa al caos a les llistes d'interins, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS.

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació, la seva conselleria publicava aquesta setmana passada la llista d'interins admesos inclosos per al curs que ve i sembla ser que estava plena d'errades de concordança entre els criteris fixats i les puntuacions atorgades als interins. Així, hi ha interins que apareixen com a no tutoritzats, quan han estat objecte de la formació corresponent de tutorització i els tocaria tenir aquesta puntuació; altres que surten sense cap nivell de català, quan no és cert, tenen qualque nivell i tal vegada només els en falta un altre.

I el problema no és únicament que surtin errades en aquestes llistes, sinó que els interins afectats diuen que no podran reclamar, ja que no es preveu cap revisió fins a la propera convocatòria, que serà a l'hivern, després d'haver començat el curs.

Tot aquest despropòsit, Sr. Conseller, és per mor de la improvisació i falta de diligència del seu equip, perquè s'ha publicat la llista abans de temps, normalment sortia el mes de juny i s'han anticipat vostès un mes, amb presses, sense informar els sindicats i sense comprovar si la puntuació i les dades dels interins eren correctes.

Des del Partit Popular, Sr. Conseller, volem saber quina és la causa d'aquesta negligència, qui és el responsable i si té prevista qualque solució.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades. De negligència res! Són llistes provisionals, Sra. Riera, llistes provisionals.

I sap per què hem avançat un mes? Perquè teníem les oposicions. Jo sé que vostès d'oposicions no en tenen ni idea, ni idea d'oposicions. Per tant, hem avançat un mes per tota la feina que té la Direcció General de Personal Docent, que hi ha gent seriosa, responsable i rigorosa.

Miri, enguany s'han baremat els interins (...), 5.000 més, 12.000. Sap quantes reclamacions hi ha hagut? 468. Sap quantes reclamacions hi va haver quan vostè governava el 14-15? Gairebé 900. Són llistes provisionals.

I, efectivament, tenen temps per fer totes les reclamacions que vulguin, Sra. Riera. Vostè ho hauria de saber com a exconsellera de Funció Pública i exconsellera d'Educació, Sra. Riera, donam resposta a les reclamacions que s'han fet,

150 s'han acceptat, unes 160 no s'han acceptat i la resta s'estan revisant.

Per tant, ningú no queda sense el seu dret Sra. Riera, ningú. De caos cap, no hi ha caos, hi ha serietat, hi ha rigor, hi ha feina feta, i jo li puc assegurar que la feina que fa la Direcció General de Personal Docent és una feina molt rigorosa, quantitat de feina que vostè ni es pot imaginar, perquè no es pot imaginar què és realment una autèntica Conselleria d'Educació que funciona, no el que vostès varen fer, que va ser un autèntic caos en tots els aspectes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Riera té la paraula.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Miri Sr. Conseller, no és la primera vegada que publiquen vostès unes llistes i després es veuen obligats a canviar-les per falta de diligència i improvisació. I si diu que són llistes provisionals i poden reclamar, deu ser que la gent li té mania, que els interins li deuen tenir mania i que els sindicats li deuen tenir mania, perquè tothom protesta.

Miri, els sindicats denunciïn de forma reiterada que mai, mai no havien vist aquest caos dins la Conselleria d'Educació; que actua vostè sense previsió, que actua amb incompetència, a part dels problemes que causa interins. Sr. Conseller, és evident, per descomptat, que si li falta personal el posi, perquè vostès se'n vanaglorien que no fan retalls i que tenen tant de personal, posi el personal. I el personal evidentment que fan la seva feina, els funcionaris fan la seva feina. El problema és que vostè i el seu equip directiu són negligents i no fan la feina que els correspon.

Miri, en tot cas, Sr. Conseller, evidentment hi ha una incapacitat total de gestió pel que afecta les polítiques de personal docent, a part d'una manca de consens amb els funcionaris i els sindicats que els representen, que per qualche cosa es queixen. Primer, va tenir vostè problemes amb les quotes de professorat i amb les ràtios il·legals; després, va tenir problemes amb els interins per mor dels criteris d'oposicions, oposicions que, per cert, les té vostè perquè hi ha un pacte d'estabilitat estatal, que no ha fet precisament vostè, si no, no tendria oposicions. Ara té problemes amb les errades en les puntuacions de la llista d'interins que esperen fer feina per al proper curs, sense parlar de les sentències que ha tengut en contra per perseguir la concertada o la zonificació escolar.

Nosaltres li reclamam que posi ordre, que canviï els seus directors si són incompetents i millori la gestió de la conselleria, almenys aquest any que li queda de...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, gràcies.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Riera, la veritat és que escoltar el que vostè diu i callar-me i no dir tot el que pens, em suposa un esforç impressionant.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Nosaltres ni perseguim concertada, no perseguim a ningú. Vostès varen perseguir, si no feien altra cosa que perseguir directors, la comunitat educativa, menyspreu absolut. Sra. Riera! Sap quantes meses...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Per favor Sra. Riera! La veritat, deixi d'insultar contínuament, deixi de posar en qüestió coses que funcionen; els interins estan millor que mai, tenen drets que vostès els varen llevar. Si no, ho podem repassar, però a vostès els poden dir les coses i tanmateix no entén, no aprèn. I jo crec que seria necessari fer un exercici d'humilitat, de demanar perdó de com varen deixar l'educació i la conselleria.

I vostè sap que en aquests moments la Conselleria d'Educació funciona. Li puc dir com varen quedar els seus directors generals; li puc parlar del Sr. Miquel Deià, no n'hi parlaré, però hauria de ser una mica més rigorosa i seriosa quan parla d'aquestes coses. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I12) Pregunta RGE núm. 5265/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a explicacions sobre Son Bordoy.

Doncs passam a la dotzena, la RGE núm. 5265/18, relativa a explicacions sobre Son Bordoy, que formula la diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Presidenta, sembla que un dia en què hauria de ser la protagonista la Llei d'habitatge, serà el dia de l'urbanisme a la carta. Primer, voldria agrair al Sr. Pons la lliçó que ens ha donat de procediment administratiu urbanístic, ens ha il·luminat a tots sobre com s'aproven els projectes, i ara la qüestió.

El passat 23 de maig, va sortir un titular a la premsa que deia: "*Permitir Son Bordoy es dar carta blanca a un proyecto corrupto*", titular que proporciona el GOB, que, segons les seves pròpies declaracions, presidenta, vostè respecte molt.

També li volia demanar al senyor que explicàs, si podia, el que ha dit el Sr. Pons, que s'analitzaria conscient de quina és la situació actual, però bé, després ja ha contestat dient que Son Bordoy anirà endavant perquè s'ha de votar, sempre el mateix.

Per això li deman, com explica les informacions del GOB en relació amb Son Bordoy?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Huertas, gràcies per la pregunta. Discrep, una vegada més, de vostè, avui hi ha una notícia fantàstica per a aquesta comunitat autònoma, que s'aprovarà la primera Llei d'habitatge d'aquestes illes, que permetrà que els grans tenidors posin al servei de les administracions públiques els habitatges per poder-los oferir als ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes que tenen necessitats. Per a mi és una gran notícia i és la notícia.

Després n'hi ha una altra a nivell espanyol, que és la notícia Gürtel, no sé si vostè hi ha reparat o no, però tenim una situació en què ens governa a Espanya un partit condemnat per corrupció política, crec que també és una notícia que hi hauria de fer referència.

Quant al que em demana de Son Bordoy, Sra. Huertas, el Sr. Marc Pons ho ha explicat perfectament, hem fet totes les declaracions, però li tornaré fer un repàs. Jo he dit públicament i ho repetesc, que el GOB és una entitat ecologista que jo respect molt, que la història d'aquestes illes no es veuria igual sense el GOB, perquè que les afirmacions que han fet respecte del meu partit són falses, i ho repetesc i ho he dit.

La tramitació de Son Bordoy, se li ha explicat, neix d'una proposició de llei signada per tots els grups polítics, una proposició de llei, aprovada per unanimitat, per tenir reserves de sòl estratègic per poder tenir habitatge de protecció oficial.

Si s'hi fixa vostè, només quan governa l'esquerra en aquestes illes es pensa en l'habitatge de protecció oficial. A partir dels concursos i de les diferents administracions que han aprovat els diferents projectes de reserves de sòl estratègic, s'han tramitat les diferents qüestions. En el cas de Son Bordoy, es tramita la passada legislatura, és el Govern del Sr. Bauzá i del Sr. Isern, amb el Sr. Company de conseller, qui aproven les normes subsidiàries de Son Bordoy.

En aquest moment què ha passat en aquesta legislatura? Els promotors han presentat a l'Ajuntament de Palma l'any 2017 la dotació de serveis, l'Ajuntament de Palma li ha donat suport favorable, amb unes prescripcions importants, que han d'acomplir els promotors i que han d'acomplir les administracions. Quan tot això es resolgui, si es resol, i arribi al Govern, si arriba, el Govern ho valorarà en base a l'interès general, com sempre fa aquest Govern i els partits que li donen suport.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Huertas té la paraula.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies. Bé, de la Llei d'habitatge en parlarem més tard. Quant a Gürtel, no sé si és que vostè és del PP i he de fer control a vostè demanant-li sobre Gürtel. Jo d'això de Gürtel la meua opinió la tenc, però no crec que sigui aquí el moment de parlar de Gürtel amb vostès, és a dir, em sembla.

Quant que vostès bé pensen amb l'habitatge oficial, li diré que sí, que a Son Bordoy hi ha 131 oficials i 620 que són lliures, per tant, si els números fossin a l'inrevés m'aniria millor.

Però, igualment, li dic que si les declaracions del GOB són falses, i vostè l'únic que ha fet és responsabilitzar el batle de Palma del tema de Son Bordoy, i el seu company ha dit, el regidor d'Urbanisme, que convida el GOB a anar a Fiscalia. I jo li dic, té vostè diverses maneres de demostrar que aquestes acusacions són falses, una, anant vostès als tribunals, i dues, permetent vostès que es faci la comissió sobre Sa Nostra, cosa a la qual vostès han votat en contra i no deixen fer. A mi m'estranya molt que el GOB doni dades i que totes siguin falses i que vostès únicament diguin que són falses, i no facin res més.

Quant el tema de Son Bordoy, a Podem li preocupa per problemes estètics, a mi no, per a mi el problema és ètic, perquè si no donen informació sobre tot el que s'ha dit, és un problema prou greu.

I Sra. Presidenta, el pròxim dia parlarem de Son Morlà i de Sa Nostra. Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Huertas, veig que té un bullit molt gros dins el cap, però bé, intentaré aclarir-li alguna cosa.

Son Bordoy, li he explicat la tramitació que ha sorgit i, per tant, li explico qui va aprovar les normes subsidiàries de Son Bordoy a la passada legislatura, neix d'una legislatura anterior amb el suport unànim de Parlament de les Illes Balears. En aquest moment segueix la tramitació i jo li he explicat tot el que ha succeït.

(Remor de veus)

Bé, convé que escolti, perquè s'ha embullat Sra. Huertas...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Huertas, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

El projecte de Son Bordoy són 150 habitatges de protecció oficial...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

..., 350 a preu taxat, i els altres lliures. No és el que vostè diu Sra. Huertas. Convendria que s'ho miràs.

Què és important de tot això?

(Continua la remor de veus)

Sr. President, és prou impossible. Jo no ho sé, també està molt nerviosa la Sra. Huertas avui, no sé què passa.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sra. Presidenta, continuï.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Què he discutit amb vostè? Vostè ha dit quina era la notícia del dia, i jo li he dit: jo en veig dues de notícies importants, la

que és molt important i molt positiva és la Llei d'habitatge de les Illes Balears...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

..., que crearà habitatge de protecció pública que només passa...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... quan governa el...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 5376/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a mesures del Govern de les Illes Balears davant la sentència Gürtel.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tretzena pregunta, la RGE núm. 5376/18, presentada en substitució de la RGE núm. 5250/18, relativa a mesures del Govern de les Illes Balears davant la sentència Gürtel, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bon dia, presidenta, bon dia a tothom. Ja no són sospites, ja tenim la incontestable sentència del cas Gürtel, la justícia s'ha torbat, però finalment ha arribat: el Partit Popular és un sistema de corrupció institucionalitzada, és un sistema que s'ha dedicat a parasitar les nostres institucions per posar-les al servei dels seus.

Francisco Correa i Luís Bárcenas han estat condemnats a 51 i a 33 anys de presó, respectivament, per activitats il·lícites, enriquiment a costa de l'erari públic i frau en els contractes adjudicats per l'administració. No eren casos aïllats, per molt que es dediquin a bramar des de la seva bancada, senyores i senyors del Partit Popular, no podran amagar el que passa avui dia al Partit Popular.

És un escàndol a nivell europeu i el Sr. M. Rajoy hauria d'haver presentat la seva dimissió, perquè claríssimament es

tracta d'un partit corrupte. No és *basura* la moció de censura, és *basura* el partit podrit.

Sabem que als papers de comptabilitat B surten destacats membres del Partit Popular...

(Remor de veus)

... entre els quals el Sr. M. Rajoy, que esperam ansiosament la resolució d'aquest aspecte per tal de veure si deia la veritat o no en les seves declaracions.

Tot això confirma el que molts sospitàvem, que tenim un cau de lladres al comandament d'aquest país, i és una emergència també per a les nostres illes fer-los fora del Govern de l'Estat. Per això s'ha presentat una moció de censura a la qual nosaltres donam suport, perquè ja la vàrem presentar fa un any i perquè consideram que no és una bona cosa que el comandament d'aquest país estigui al capdavant d'un partit que ha estat o que va ser o que serà condemnat per aquests casos.

Llavors, en aquesta situació li volem demanar, Sra. Armengol, quines mesures prendrà el Govern, el seu govern, després de conèixer que el Partit Popular es comportava com a un sistema de corrupció institucionalitzat en haver-se acreditat per part de la justícia la caixa B del PP des de l'any 1989 fins a l'any 2008?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo, per fer aquesta pregunta i per incidir sobre unes coses que em semblen bàsiques en democràcia.

Si alguna cosa allunya els ciutadans de la política és la corrupció, si alguna cosa lleva la confiança en les institucions és la corrupció i, desgraciadament, en aquesta comunitat autònoma l'hem patida, i hem de recordar, desgraciadament, que per al Partit Popular érem l'eix de la prosperitat nosaltres, la Comunitat Valenciana i la Comunitat de Madrid, ara ja se sap qui prosperava en base als ciutadans d'aquesta terra, entre d'altres.

Vostè feia referència sens dubte a un daltabaix enorme, que és la sentència Gürtel que explica allò que molts dèiem i denunciàvem des de fa molts d'anys i és, efectivament, la corrupció institucionalitzada del Partit Popular.

Què és anormal en tot això? Que el president del Govern d'Espanya no hagi dimitit i que el seu partit no li ho hagi exigit.

Jo de vegades pens: si això passàs a qualsevol país europeu quants minuts s'hagués torbat el president a dimitir? Ni mig minut.

Per tant, la vergonya és dels que segueixen mantenint el Partit Popular governant en aquest moment a Espanya, depèn del Partit Popular i depèn de la resta de partits polítics que li fan de crossa en aquests moments.

Jo esper que hi hagi un plantejament seriós i que divendres puguem acabar amb aquesta situació de vergonya per a Espanya i per als seus ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Camargo, té la paraula.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Estam totalment d'acord, esperem que aquesta moció sigui un èxit, cal fer-los fora de les nostres institucions parasitades i convertides en una àmbit en el qual es lucraven il·lícitament. I per això crec que, abans de cridar i abans de bramar des de les seves bancades, haurien de demanar perdó, haurien de tornar els doblers, haurien de cooperar amb la justícia i haurien de deixar de comportar-se com a una trama mafiosa que es dedicava a xuclar la sang de les institucions i dels ciutadans, d'aquestes illes també, perquè aquest govern és el pitjor enemic d'aquestes illes i també de l'Estat.

Moltíssimes gràcies, president.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, Sra. Camargo, compartesc amb vostè aquesta realitat dolorosa i aquesta situació que vivim, desgraciadament, a causa del Partit Popular i a la seva manca d'activitat.

Vostè em demanava també per les decisions que prendrà el propi govern de les Illes Balears i vull recordar, una vegada més, perquè crec que val la pena recordar-ho, que dins les nostres competències el Govern en aquest moment intenta

recuperar els doblers que, de forma irregular, també el Partit Popular aquí a les Illes Balears va tenir en subvencions per a la campanya del 2007, i crec que val la pena recordar que encara deuen 153.000 euros a les arques públiques de les Illes Balears que no han pagat.

(Alguns aplaudiments)

I val la pena recordar que també estam personats en el cas Over Màrqueting, on també s'investiga una presumpta trama de finançament il·legal del Partit Popular d'aquí, de les Illes Balears.

El Partit Popular a les Illes Balears tenia dues opcions diferents: demanar perdó, com vostè deia, efectivament, tornar els doblers que deu a les Illes Balears, i separar-se del Partit Popular a nivell espanyol. Es volen enfonsar amb el vaixell que s'enfonsa. Aquesta vegada no ens enfonsaran a la resta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta del Govern.

I.14) Pregunta RGE núm. 5248/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa al Pla director sectorial de mobilitat.

Passam a la catorzena pregunta, la RGE núm. 5248/18, relativa al Pla director sectorial de mobilitat, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, és per veure si la nostra pregunta, després de tant de fum a veure si podem donar un poquet de llum perquè ja que ens veu la gent per la televisió, a les preguntes se'n deu dur una imatge que poca llum donam i, en canvi, fum n'hi ha molt.

I per aterrar a les Balears la pregunta és: dia 6 de juny passat, aquest parlament, a proposta d'El Pi, a una interpel·lació al conseller d'Ordenació, més una moció, es va acordar que en nou mesos es presentaria un pla director sectorial de transport.

La nostra pregunta a aquestes alçades de legislatura, que això s'acaba, senyors, no queda un any, i els ho vaig dir fa un mes, volem saber a veure quan pensa presentar aquest pla director sectorial perquè qualche dia veig qualche flaix a qualche titular del que durà el pla director sectorial.

Ens pot dir quan el presentaran?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per demanar-me una vegada més sobre el tema de mobilitat a les nostres illes que és absolutament fonamental i que entenc que preocupi a El Pi. Ara, no puc compartir amb vostès que parlar de la corrupció del partit que governa Espanya i la imatge que dona a tota Espanya i la imatge que dona als nostres joves sobre la democràcia i el que permet la democràcia, em sembla que no és fum, sinó que és una qüestió de substància absoluta i que hauríem de resoldre d'una forma imminent, i que m'agradaria que El Pi també estàs claríssim en una aposta decidida per aturar la corrupció a nivell espanyol.

(Alguns aplaudiments)

Quant al Pla de mobilitat, li he de recordar que és el primer que tendrem en aquesta comunitat autònoma, que és un pla interinsular, que fa feina en com reduïm evidentment l'ús del transport privat i apostam d'una forma decidida pel transport col·lectiu a cada illa, i també per la connexió entre les illes, com hem explicat en diferents ocasions.

Nosaltres ho hem volgut fer com ho fem tot, des del diàleg i des de la participació ciutadana. Per això es varen fer 4.930 enquestes a residents; 1.700 a turistes; s'ha fet una prediagnosi d'aquest pla de mobilitat; entre el setembre i l'octubre del 2017 es va fer la segona sessió de tots els tallers participatius on es va treballar ja per establir els objectius d'aquest pla de mobilitat.

S'ha tramès a la Comissió Balear de Medi Ambient el que s'anomena el document d'abast, que es va trametre dia 23 de maig. I, tal com ha explicat el conseller Marc Pons, en diferents ocasions i també en aquesta cambra parlamentària, en el mes de juny volem presentar el Pla de mobilitat i, per tant, explicar totes les mesures que contempla.

Crec que és un avanç important en la millora del transport col·lectiu i també en la reducció de sistemes energètics que són contaminants per a les nostres illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, Sra. Presidenta. Una apreciació, no dic que parlar de corrupció sigui fum, i El Pi ha dit a través de Facebook,

Twitter i notes de premsa el que pensa d'aquest assumpte. El que és fum no és la darrera pregunta de la Sra. Camargo, el que és fum són les cinc o sis preguntes que hi ha hagut aquí en què ens hem barallat com a moixos, i quan ens veuen per la televisió semblam nins petits. És això del que parlava jo, no perdem el conill.

I, en canvi, vostè no em diu quin dia tindrà el pla de transports aprovat. Bé, no em diu quin dia, incomplim, eh?, en aquest parlament, que era als nou mesos, és a dir, arribarem dos mesos i mig tard.

I què ens preocupa a nosaltres? Aprovarem un pla, lògicament no tenim projectes, perquè hem de fer el pla primer, ens hem de posar d'acord amb els consells, i hauré acabat una legislatura on tot l'estiu que ve, i sobretot aquests senyors que tenc a la meua dreta de Podemos, diran això, que no hi cabem, està embussat tal i qual, però els hauran passat més de mil dies i no hauran estat capaços de presentar un projecte per desembussar la situació. Han hagut de menester molt de temps per posar-se d'acord. I aquesta és la situació, als diaris torna haver-hi..., a les ràdios hi torna haver-hi, hi haurà saturació aquest estiu? Hi van catèdràtics, com creu que s'ha d'arreglar la saturació?

La saturació es fa amb propostes, amb projectes, amb obres. Els sàpiga greu a uns o a les altres, es descongestionen les coses, s'aposta pel tren, s'aposta per un metro, sigui en superfície o sigui soterrat, sé que en superfície és més barat, em va bé, com sigui. Però no estam connectats amb l'aeroport, no arribam a Alcúdia, no arribam a Artà, no arribam a Ses Salines, no arribam a Son Espases. Què hem fet? Digui'm quina acció hem fet!

Aquest partit, El Pi, també és aquell que va dir que volia que Formentera fos una illa totalment autònoma elèctricament, però ho hem dit fa un any i mig, sabem que volem en El Pi. En canvi vostès, supòs que volen el mateix que nosaltres, però no són capaços de fer-ho.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Ho he dit clar, ho presentarem el mes de juny, vostè diu dos mesos i mig de retard, és que dúiem 20 anys i no se n'havia presentat cap, Sr. Font, aquesta és la realitat. A partir d'ara, a partir d'aquí, no vol dir això que no s'hagi fet res en transport públic, ans tot el contrari, Sr. Font, durant aquests tres anys s'ha fet una feina intensíssima: aviat tendrem tota la xarxa de tren electrificada a l'illa de Mallorca; a 1 de gener del 2019 comencen totes les concessions noves de transport col·lectiu a l'illa de Mallorca; hem augmentat moltíssim el transport amb diferents connexions i freqüències a l'illa de Mallorca.

Li he de recordar Sr. Font una vegada més, que el Govern només és competent a l'illa de Mallorca, en els altres llocs la competència és dels consells insulars, que treuen les seves pròpies concessions i millores sobre el transport públic.

Li he de recordar també que ja hem presentat el projecte sobre l'enllaç de tren en el Parc BIT.

Li he de recordar també que la feina que s'ha fet ha estat intensa per a la millora del transport públic, però que per a això es necessiten doblers, i li he de recordar que el Sr. Company va renunciar al conveni ferroviari que havia de pagar Madrid, i que nosaltres hem seguit reclamant i seguirem reclamant amb el seu suport.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I15) Pregunta RGE núm. 5262/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la gestió que fa el Govern de l'impost de turisme sostenible.

Doncs passam a la quinzena pregunta, la RGE núm. 5262/18, relativa a la gestió que fa el Govern de l'impost de turisme sostenible, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, m'ha de reconèixer que la gestió de la Conselleria de Turisme no és per treure'n molt de pit. Un conseller que va haver de dimitir per anar-se'n al Carib, en règim de tot inclòs. Una consellera que vostè no volia, però, com que es va autoproclamar, aquí la té assegurada, i tres gerents de l'ATB en el que va de legislatura, un dels quals en aquests moments es passeja pels passadissos dels jutjats per un cas de corrupció.

(Remor de veus)

Segur que és això el que vostè recepta al Sr. Sánchez per al Govern d'Espanya? Una gestió turística que passarà a la història per la Llei Frankenstein i per un impost de turisme sostenible, que havia de pal·liar la petjada del sector turístic, deia vostè, sobre unes illes fràgils. El que ha estat fràgil, sens dubte, ha estat la gestió que en fan d'aquest impost. Quatre projectes finalitzats de 110 aprovats, a finals de l'any passat no havien executat ni un 10% del total recaptat. I la manca de transparència ha estat denunciada per tota l'oposició i també per tot el sector. Aquells que han de donar la cara i que han de fer la recaptació i que no saben ni en què ni com es gasten els doblers.

Tanta sort, Sra. Presidenta, que la vicepresidenta va anunciar la setmana passada que ara farien uns fulletons plurilingües. Tres anys i el gran anunci són uns fulletons plurilingües. Això sí, i la famosa pàgina web que fa dos anys que en sentim parlar, però que encara no està en marxa.

De veres, Sra. Presidenta, que això és seriós, està satisfeta d'aquesta gestió? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Prohens. No sé si avui és el dia indicat perquè vostè parli de corrupció i no demani perdó als ciutadans per tot el que ha fet el seu partit i el que han fet vostès en aquesta comunitat autònoma. Però bé, ho deix al seu propi criteri.

Veig que al Partit Popular ser a l'oposició li va molt bé i ens va molt bé als ciutadans d'aquestes illes, perquè veig que ahir, el Sr. Company, que avui hauria d'agafar el micròfon i parlar, veig que ahir va anunciar que ara ja donen suport a l'impost de turisme sostenible. Desgraciadament, el Partit Popular sempre arriba 10 anys tard a tot, els va passar amb la Llei de divorci, els passa amb tot, també els passa amb l'ITS. Si fa 10 anys haguessin pensant el que alguns ja vèiem, 1.000 milions d'euros s'haurien invertit en aquesta comunitat autònoma, venint de les butxaques dels turistes.

(Alguns aplaudiments)

Però, és clar, quan el Partit Popular va decidir llevar l'ecotaxa d'aquell moment, devia ser perquè el seu interès era omplir la caixa B del Partit Popular, cosa que ja tenim demostrada i que vostès segueixen aplaudint amb les orelles l'efectivitat del Sr. Matas i del seu Govern.

Sra. Prohens, estam molt contents de la tirada endavant de l'impost de turisme sostenible perquè és un impost que paguen els turistes, perquè és un impost que s'ha aplicat d'una forma absolutament correcta i rigorosa, perquè és un import que permet fer inversions per resoldre la petjada ecològica que deixa un turisme intensiu. Com vostè sap, a partir del nou decret i a partir de les transferències de promoció turística, serà l'ATB la que gestionarà directament i vetllarà per l'execució dels projectes i l'execució dels projectes que es trien en el fòrum participat, on evidentment hi ha el Govern, però hi ha molta gent que opina, s'estan tirant endavant.

En el 2016, Sra. Prohens, hi ha 38 projectes iniciats, 4 projectes pendents d'iniciar, 4 finalitzats. I en el 2017, 52 projectes iniciats i 12 projectes no iniciats, Sra. Prohens. Si

vostès haguessin fet un 0,1% del que nosaltres hem invertit, la cosa seria molt diferent. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

4 projectes finalitzats i ho diu amb orgull, els seus l'aplaudeixen. És clar, és que en el 2016 varen ingressar 33,9 milions...

(Remor de veus)

..., això sí, ja no només en varen posar al pressupost 26,6, o sigui que 8 milions d'euros varen anar directament a despesa corrent, com tot el que fa vostè, Sra. Presidenta.

56,6 milions el 2017, n'havien executat 5 milions, Sra. Presidenta. Ara els seus la poden tornar aplaudir.

Això sí, sense escoltar ningú, han doblat l'impost. Si no són capaços d'executar 60 milions, de veres creu que la seva vicepresidenta serà capaç d'invertir 120 milions? És que això no s'ho creu ningú, aquí ha sobrat ideologia i han sobrat moltes mentides; mentides als ajuntaments als quals no els varen aprovar els projectes, els consells que segueixen esperant els convenis per poder executar i mentides als turistes que els vénen projectes fantasmes que encara no existeixen.

I podem parlar de corrupció, Sra. Presidenta, i jo puc demanar perdó les vegades que facin falta, no me cauen els anells, però també tal vegada seria necessari que vostè es giràs darrera i demanàs al Sr. Alcover què passa amb Son Bordoy.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sra. Prohens, els projectes per executar-se i finalitzar-se tenen un temps, vostè sap que es refereix als projectes del 2016 que són projectes molts dels quals hidràulics, que tenen el temps que tenen?

Sap en quina situació ens varen deixar les dessaladores, les depuradores i les polítiques de sanejament? A zero, Sra. Prohens, aquesta és la realitat d'on veníem.

Per tant, no ens vengui a donar lliçons d'execució, ni de projectes, ni d'execució de projectes. Tot el contrari, els projectes es trien des del consens i des del pacte i s'executen des del Govern i des de les altres administracions.

I aquests doblers no es perden, Sra. Prohens, aquests doblers es recuperen i s'inverteixen en nous projectes, per tant, són doblers que vénen dels turistes i que serveixen per a inversions bones a la nostra comunitat autònoma. I amb això garantim la qualitat del turisme i la qualitat del nostre model de creixement econòmic, Sra. Prohens.

I vostè em diu avui: no em cau cap anell per demanar perdó. Idò, en demanin, vostè i el seu president, que ahir el vaig veure defensant el Partit Popular d'Espanya, el Sr. Rajoy, i la corrupció del Sr. Bárcenas. Perquè, vostès avui per què estan tan nerviosos? Perquè defensen això, perquè defensen això, Sra. Prohens. I això és inadmissible democràticament parlant.

Per tant, Sra. Prohens...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

..., no només han de demanar perdó, han de tornar els 153.000 euros. Aquesta serà la prova més evident.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 4379/18, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a política general del Govern envers el Pacte Educatiu.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 4379/18, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a política general del Govern envers el Pacte Educatiu.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom altra vegada. Bon dia, Sr. Conseller d'Educació.

Avui el nostre grup interpel·la el Govern per parlar del Pacte Educatiu i és indefugible fer un cert repàs d'on ve i per què parlem del Pacte Educatiu. El Pacte Educatiu és un moviment social que hi ha hagut en aquestes illes que és fruit del gran impacte que va causar el conflicte educatiu a la

legislatura 2011-2015. Com saben vostès, la idea va sorgir de Menorca, és a dir, d'una forma modesta i d'una forma ambiciosa també, un grup de persones vinculades al món de l'educació a Menorca van pensar que això no podia tornar a passar, que el gravíssim conflicte educatiu que hi havia hagut en aquella legislatura no havia de tornar a passar i es va posar a treballar en quines haurien de ser les bases d'un pacte que permetés donar una estabilitat a la política educativa de la nostra comunitat autònoma.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, esperi un moment. Per favor, senyors i senyores diputats, un poc de silenci i de respecte.

Continui, Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Anteriorment, al 2017, hi havia hagut també ja un primer intent de pacte interessant que va donar el seu fruit, va tenir la seva... fruit no en va donar gaire, però va tenir el seu impacte, va tenir el seu recorregut, però que està totalment desvinculat d'aquest moviment que sorgeix a Menorca i que després passa a nivell balear en el moviment Illes per un Pacte.

El juny del 2015 es constitueix un nou govern, integrat per partits que havien subscrit aquest pacte, hi ha un acord de governabilitat en el qual participa un partit que no l'havia subscrit, que en aquest cas és Podem, però el Govern estava integrat per partits que havien subscrit aquest pacte i, per tant, es genera l'expectativa legítima que els continguts d'aquell pacte es puguin traduir ràpidament, puguin passar a formar part ràpidament de l'ordenament jurídic de la nostra comunitat autònoma, i evidentment tothom té al cap en què per a fi la nostra comunitat autònoma disposi d'una llei educativa, que, al final, l'educació jo crec que és dels poquíssims àmbits de l'activitat política de la nostra comunitat autònoma que no disposa d'una llei, cosa que és doblament paradoxal tenint en compte que, evidentment, les competències en Educació és una de les línies mestres de l'autonomia política que tenim en aquestes illes.

A partir d'aquí, és a dir, quan es fa... hi ha un nou govern, un govern de partits que han subscrit aquest pacte, vostè, Sr. Conseller, i he d'invocar-lo així personalment perquè jo crec que vostè és qui idea un procediment amb el qual vostè sap que hem dissentit des del primer moment, potser no des del primer moment, perquè ens vam torbar uns mesos a veure que el resultat d'aquest procediment al que portava era a una dilació absoluta de la traducció del pacte en una normativa.

Aquest procediment bàsicament consisteix a dir, bé, escolti, això primer que passi pel Consell Escolar, després que vagi al Parlament. Però, és clar, abans calia modificar la composició del Consell Escolar, la qual cosa... -sí, sí, ja vostè

va dient que sí, perquè, és clar, aquest és el raonament que vostè ha seguit-, però jo, ja quan es va aprovar el 3 de maig de 2016 la modificació del Consell Escolar, jo ja el vaig advertir, perquè, és clar, el 3 de juny, és a dir, el 3 de maig, perdó, al cap d'un any d'haver-se produït les eleccions fem el primer pas que és modificar la composició del Consell Escolar, per ampliar-lo i perquè puguin participar-hi totes les entitats, aquesta era la justificació.

Per tant, aquí, només per modificar la composició del Consell Escolar ja es perd un any. I fins al 4 d'abril de 2017, és a dir, al cap d'un altre any, el Consell Escolar no aprova un altre document que introdueix unes certes modificacions respecte del document de partida. Per tant, ens trobam que ja hem perdut dos anys, com aquell que diu, abans que arribi l'última baula d'aquest procés que és que arriba el document del Consell Escolar al Parlament.

Tot això va acompanyat d'una litúrgia, d'una litúrgia emotiva, simbòlica, però que a la llum de com evoluciona tot ens apareix d'alguna manera com a una litúrgia prou buida, perquè, primer, el 5 de març de 2016 es fa el lliurament, s'organitza un acte simbòlic de lliurament per part d'Illes per un Pacte al Govern d'aquest document. Després, el 20 de febrer del 2017, no ho hem de perdre de vista, es dona el Premi Ramon Llull a Illes per un Pacte, és a dir, se li dona un gran reconeixement; és a dir, hi ha un gran, des del meu punt de vista, un gran contrast entre la magnificència d'aquesta litúrgia i els resultats o la dilació que es va produint en la traducció d'aquest pacte en una llei educativa.

I per a mi, l'última baula d'aquesta litúrgia, permeti'm que parli amb tanta claredat, però, com que jo he dissentit, des de fa molt temps, des de fa un parell d'anys ben clarament amb aquesta estratègia, doncs, suposo que no li ve de nou la meua crítica, l'última baula d'aquesta litúrgia per a mi és el tema de la Ponència d'educació que, com sap, quan vostè ens va reunir als diferents grups parlamentaris per dir-nos com havíem d'aterrar, record que era la paraula, el Pacte en el Parlament, jo ja li vaig dir que no hi estava d'acord, que no estava d'acord amb aquesta ponència. Vostès, a més a més, com a grup parlamentari, hem argumentat per què no hi estam d'acord, vam presentar esmenes a la composició d'aquesta ponència i vam aconseguir, eh!, vam aconseguir, gràcies a la bona voluntat també dels altres portaveus, que quedés clar que la feina que feia aquesta ponència era paral·lela al projecte de llei que havia de fer el Govern, perquè el nostre punt de vista sobre aquest tema, Sr. Conseller, i ho hem dit sempre, és que el Pacte, per tirar endavant els continguts del document del Pacte Educatiu, no és produïria en aquest parlament, sinó que l'havia liderar vostè i l'havia de liderar el Govern trobant un consens amb els partits que encara no eren en aquest pacte, especialment els més importants, que són el Partit Popular, d'una banda, i Podem, de l'altra.

I aquesta és l'última baula de la litúrgia, la de la ponència a la que tot just acabam d'acabar, que ha estat molt útil, ha estat molt útil perquè molta gent es pensa que en la ponència fem el Pacte Educatiu, i a la ponència, Sr. Conseller, com vostè sap molt bé, no fem el Pacte Educatiu, a la ponència

reproduïm en gran mesura el treball que s'havia fet prèviament, perquè el Pacte Educatiu, especialment dels partits que ja hi estam d'acord, al final el Pacte Educatiu es traduirà en aquesta feina que jo li dic que vostè hi hauria d'haver fet des de fa temps, perquè al final tendrem el document del Pacte Educatiu subscrit per tots els partits que ja l'havien subscrit, i després tendrem la versió de Podem, amb els seus comentaris, i després la versió del PP, amb els seus comentaris. I al final tornarem al punt de partida, que és la necessitat que vostè, que és la persona que té l'autoritat i que té la capacitat de lideratge per assolir aquest pacte, eh?, per assolir aquest pacte i per, d'alguna manera, aconseguir que, ja sigui uns aspectes es pactin amb Podem i altres aspectes es pactin amb el Partit Popular, tirin endavant. Al final tornam a aquest punt de partida, però pel camí haurem perdut ja tres anys i realment crec que en aquests moments és molt possible que ja no tinguem possibilitat que hi hagi una llei educativa en aquesta legislatura, la qual cosa per a mi, i des del meu punt de vista, seria molt lamentable.

Jo li vaig demanar el passat 2 de maig del 2017, li vaig fer un pregunta oral, i ja li vaig demanar sobre aquest tema i vostè literalment em va dir que: "Nosaltres des del primer moment ja començarem a treballar en una llei educativa pròpia", 2 de maig de 2017, fa més d'un any. I em va insistir: "Des del primer moment començarem a treballar de forma significativa amb aquesta llei". Al cap d'uns mesos, d'això fa un any, al cap d'uns mesos, el 26 del nou, per tant, ja fa vuit mesos, vaig tornar a insistir-li sobre el tema i vostè em va tornar dir, va dir: "La Conselleria d'Educació està treballant, començarà a treballar, de forma clara", i encara, ara veig que no hi és, la Sra. Sureda li va fer una altra pregunta, el 13 de març, sobre aquest tema, però bé, això fa menys temps.

És a dir, el meu grup parlamentari, i per això arribem avui en dia, avui, en el dia d'avui a aquesta interpel·lació, per tot el que li he explicat i tot el recorregut que li he explicat fins ara i les preguntes orals que li hem fet fa un any i fa vuit mesos, en les dues ens va dir que treballava en la llei, però, en canvi, el mes desembre, el Govern va aprovar el seu pla normatiu anual, on es preveu l'elaboració de 30 lleis, de 30 lleis!, i la llei educativa no hi és; és a dir, malgrat que vostè fa un any ens va dir que treballava en la llei educativa, fa vuit mesos ens va dir que treballava en la llei educativa, el Govern fa un pla normatiu anual, hi ha 30 lleis, 30 lleis que s'encomana la responsabilitat de dur-les endavant a 9 conselleries, a 9 conselleries, Sr. Conseller, sap quantes conselleries té el Govern? En té 10, sap quina és l'única conselleria que no tenia cap llei prevista? La seva. Una gran llei general educativa, que és una gran mancança normativa que hi ha en aquesta comunitat autònoma.

Vostè entendrà, entendrà que jo arribi a la conclusió, després de tot aquest recorregut que he fet, que arribi a la conclusió, d'una banda, que s'ha dilatat el procés, s'ha dilatat el procés i que d'alguna manera s'ha malbaratat l'esforç, perquè és evident que ara serà molt més difícil aprovar una llei d'ampli consens. Aprovar una llei d'ampli consens és gairebé impossible, aprovar simplement una llei també se m'apareix com a un repte prou complex.

A més a més, també, Sr. Conseller, crec que vostè ha centrifugat responsabilitats en aquest procés, perquè ha implicat al Consell Escolar, ha implicat els grups parlamentaris a la ponència, quan jo, tal com li dic, crec que el més important estava fet, el més important era un acord vingut des de la base, en aquesta comunitat autònoma hem fet el més difícil, tenim un acord que ha sorgit de la base, evidentment no és unànime, s'hi havien d'afegir altres actors, però un acord vingut des de la base, i fracassarem en el que era tal vegada el més senzill, perquè altres ho han fet, que era traduir això en una llei.

Vostè, Sr. Conseller, ha decidit actuar així i jo crec que ha arribat el moment on realment es veu molt compromesa la possibilitat que tinguem una llei educativa, de donar una explicació, de donar una explicació de la seva capacitat d'actuació política, que és molta, al servei d'aquest objectiu, que tinguem una llei educativa.

M'agradaria que em respongués afirmativament, Sr. Conseller, perquè, en cas contrari, crec que es crearà una gran frustració i un gran fracàs de la mobilització social més important que hi ha hagut en la història d'aquestes illes.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Correspon ara la paraula al representant del Govern el conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sr. Castells, gràcies, i la resposta és sí. És que jo, la seva interpel·lació no l'acab d'entendre molt. Tota la responsabilitat és de l'executiu i de la Conselleria d'Educació.

Miri, aquest conseller no ha fet res que no sigui d'acord amb la comunitat educativa i d'acord amb els grups parlamentaris. No som ni un conseller autoritari ni un conseller que passi dels grups parlamentaris ni un conseller que passi de la comunitat educativa, per moltes raons: una, perquè des del primer moment un dels elements claus de la Conselleria d'Educació ha estat la política de diàleg i acord. Els acords que hem fet des del primer dia a la Conselleria d'Educació amb els sindicats, de la pública i de la concertada, de les FAPA, amb tota la comunitat educativa, ha estat un procés de diàleg, i això sí que crea una base important.

La política educativa es fa amb fets, amb fets reals i amb fets en què realment hi ha un consens, amb diàleg. I nosaltres, des de la Conselleria d'Educació, i jo personalment no he fet cap procés de dilació, jo tenc la meua opinió sobre el procés que hi ha hagut a nivell de ponència, però no la diré, cadascú ha de ser responsable de les seves decisions.

Vostè va fer una decisió concreta, com a MÉS Menorca, jo la respect, però pensar que tota la problemàtica d'aquest

procés realment és per mor de la Conselleria d'Educació em sembla una mica injust i realment que no respon a la realitat, i li ho dic clarament. Nosaltres des del primer moment hem fet acords educatius.

Hi haurà una gran frustració. Hi hagués hagut frustració si no haguéssim trobat sortides al conflicte, si no haguéssim pogut trobar sortides als problemes, si no haguéssim fet un pla d'infraestructures, si no haguéssim fet un pla d'èxit educatiu, si no haguéssim tengut un acord marc, si no haguéssim fet un acord amb la concertada. Aquí hagués estat un fracàs, Sr. Castells.

La política educativa es fa dia a dia, no només és una llei educativa. Jo sí que hi estic d'acord, i hi treballam i li diré fil per randa quines són les característiques d'aquesta llei educativa en la qual treballam a la Conselleria d'Educació.

Que a mi m'hagués agradat que la ponència política hagués fet més via? Sí, m'hagués agradat, però no és un problema de l'executiu, Sr. Castells, és un problema en el qual vostè hi és. Jo no form part d'aquests grups parlamentaris. Jo sé separar perfectament la feina legislativa de la feina de l'executiu, la separ absolutament.

I ho torn repetir: la política que nosaltres hem fet és una política de diàleg constant i permanent -constant i permanent. Què hi pot haver moments en què no hem arribat a cap acord? És possible, però la majoria d'actes que hem fet i decisions de la Conselleria d'Educació han estat amb l'acord de la comunitat educativa.

Hem potenciat el Consell Escolar, senyor..., és que, el Consell Escolar l'havíem de potenciar, li havien retallat la participació, li havien retallat la seva dignitat, li havien retallat el seu rol, jo formava part d'aquell consell escolar, formava part d'un consell escolar que varen retallar per estalviar, què? 30.000 euros? Idò sí, varen estalviar 30.000 euros. I jo, evidentment, havia de reconèixer i s'havia de reconèixer que el Consell Escolar és un autèntic petit parlament educatiu, i per això se li va donar el paper que se li va donar.

Illes per un Pacte va fer un paper fantàstic, que va ser capaç de fer d'un conflicte una cosa positiva, d'un conflicte com mai no hi havia hagut aquest caos que hi havia hagut es va fer un document de pacte com mai no s'ha fet a cap comunitat autònoma. Jo crec que hem de posar en valor que realment el procediment..., si un dels problemes reals que hi ha a nivell de tot l'Estat espanyol, a nivell d'Espanya amb el Pacte Educatiu és que no hi ha participat la comunitat educativa, no hi hem participat les comunitats autònomes!

I aquí realment hi ha hagut un procés seriós, pot ser més ràpid o menys ràpid, en què hem partit de la comunitat educativa, document Illes per un Pacte, Consell Escolar al qual se li va donar la representació que s'havia retallat, i després va a ponència al Parlament.

Crec que... el procés no l'he dissenyat jo, l'hem pactat, l'hem acordat, Sr. Castells, no em doni tanta importància que

no la tenc, tenc el paper que he de tenir, però això és un acord que s'ha fet amb tota la comunitat educativa, i no em responsabilitzi només a mi perquè tothom aquí té la seva responsabilitat.

Però jo estic orgullós d'aquest procés. Estic orgullós d'aquest procés, saben per què? Perquè hem creat un bessó, un diàleg, unes característiques, que serà difícil de rompre, diàleg, diàleg, diàleg. El diàleg no és només fer una llei educativa, el diàleg és també tot el que fem quotidianament des de la Conselleria d'Educació, i això sí que marca, i això és important.

Miri, li puc explicar quina és la realitat de la llei educativa en la qual treballam? Li ho diré, nosaltres..., jo crec en una llei educativa pròpia de les Illes Balears, malgrat no hi hagi una llei estatal, i de LOMCE en menjarem un parell d'anys, i quan dic un parell dic un parell mallorquí, i ja m'hagués agradat que el pacte estatal hagués anat endavant, no ha estat possible. I tal com està la situació política en aquest país dubt que sigui una realitat en poc temps, però nosaltres ja tenim un esborrany i totes les direccions generals hi treballen, Sr. Castells, no esperam aquí d'asseguts, hi treballam seriosament, a més de fer la vida quotidiana que fem, que donem resposta a tots els problemes reals que tenim, que són molts, i hem de planificar el pròxim curs i hem de donar resposta a temes d'infraestructures i hem donat resposta a les oposicions, a més de tota aquesta vida quotidiana que fan totes les direccions generals de la Conselleria d'Educació amb un feina seriosa i rigorosa, malgrat el que diuen alguns, a més fan cadascun la llei educativa.

Ens hem reunit un parell de vegades, una sèrie de vegades, reunions internes dins la Conselleria d'Educació per treballar aquesta llei, però també necessitam saber quin és el Pacte Educatiu que surt del Parlament. Jo no puc obviar el Parlament, Sr. Castells, jo no vull ni puc obviar el Parlament; és que si jo obviàs el Parlament seria... realment no reconeixeria la democràcia del segle XXI, la democràcia parlamentària, no vull, ni puc, ni ho faré.

Miri, li diré una mica les característiques d'aquesta llei: hi ha un preàmbul, com suposarà, on parlam del tema d'educació a les Illes Balears, el tema d'autonomia i educació, la legislació educativa, Illes per un Pacte, el consens i el pacte, etc., és a dir, un preàmbul que sigui la filosofia sobre la qual basam la nostra llei.

Un segon punt fa referència a les competències que té la comunitat autònoma de les Illes Balears en temes d'educació, els consells insulars i els ajuntaments, perquè això són els elements administratius sobre els quals es fonamenta la llei educativa.

Parlam de la cooperació que hem de tenir amb altres comunitats autònomes i concretament també amb les comunitats autònomes de parla catalana, amb les quals efectivament hem de tenir una col·laboració important.

Parlam de l'estructura del sistema educatiu. Tots sabem que l'estructura del sistema educatiu a Espanya és de fa estona la mateixa i, per tant, nosaltres no la modifiquem, però sí que volem fer èmfasi en una sèrie d'aspectes importants de l'estructura.

Volem fer una referència important a 0-3 anys; 0-3 anys per a nosaltres serà un element en què nosaltres sí que podem tenir un paper important perquè la llei estatal no hi fa massa referència -vostè ho sap-, és una... no està regulat, no està definit el paper de cada administració i nosaltres volem definir el paper com a mínim de les administracions pròpies de les Illes Balears.

Volem fer un paper important amb tota l'FP, fem una aposta per l'FP, properament aprovarem un pla estratègic de l'FP amb la Conselleria de Treball i la Conselleria d'Educació i serà un punt al qual volem fer una referència especial.

També volem fer una referència especial, perquè no hi ha una normativa estatal concreta, als estudis superiors artístics, i sí que la volem fer.

Tot i que és una llei no universitària també hi haurà un punt de la cooperació de l'administració autònoma amb la Universitat de les Illes Balears, tot i que -torn repetir- no és una llei universitària, és una llei del sistema escolar no universitària.

Quins altres aspectes tenim? Parlam de la comunitat... definim la comunitat educativa, dels docents, de l'alumnat, dels pares i mares, del personal docent, del voluntariat educatiu, de tota la gent que forma part de la comunitat educativa.

Parlam dins aquesta llei de la participació com a una variable important, de la participació en el si de la Conselleria d'Educació, parlam de la mesa sectorial, de la mesa de concertada, de la mesa de directors, de la mesa de mares i pares, de la mesa de docents i de la mesa d'alumnat, definim realment un nivell de la participació. Però també parlam dels consells escolars, és veritat que la LOMCE ens retalla molt els consells escolars, sobretot els consells escolars de centre, però tenim competències en temes de consell escolar municipal, el consell escolar insular i el Consell Escolar de les Illes Balears fa fent la seva pròpia llei educativa. Nosaltres hem confiat amb el Consell Escolar i fa la seva pròpia llei educativa i defineix bàsicament les seves funcions, la seva participació i la forma d'elecció de president.

Treballam dins aquesta llei en la xarxa educativa de les Illes Balears, la pública, els concertats i els privats.

Parlam de l'autonomia de centres, com a un element clau del sistema.

Definim el model lingüístic de les Illes Balears.

Definim el model d'atenció a la diversitat, de la formació dels docents, la inicial i la permanent.

Parlam de la Inspecció Educativa, de l'institut que forma part del sistema escolar, de l'IAQSE, de l'Institut de Convivència, de l'Institut de Qualificació, de l'Institut nou d'Educació a Distància, de l'IBISEC, etc.

També parlam de l'organització territorial, és a dir, quin és el paper que han de tenir els delegats insulars de la Conselleria d'Educació, i això es relaciona amb la llei del Govern.

Parlam també de la llei del finançament educatiu.

En tot això treballam en aquests moments dins la llei educativa, hi treballam i la nostra idea és acabar-ho després de l'estiu, aquesta és la nostra idea senyor, senyor... És a dir, nosaltres fem política educativa concreta, però treballam també en aquesta llei educativa. I miram el que passa a la ponència, nosaltres respectam la ponència política, Sr. Castells, no podíem fer altra cosa que respectar-ho. O és que no ho havíem de respectar?

La decisió no és d'aquest conseller, ni d'aquesta conselleria, és una decisió col·lectiva, començar per la comunitat educativa i parlar amb els grups parlamentaris.

Jo sé que el Pacte Educatiu és complicat, ho sé, molt complicat, i per això aquesta llei educativa és una llei de micropolítica educativa, no és una llei de macropolítica, macropolítica seria llei estatal, l'estructura, el tema de la religió, centres públics i centres concertats, etc. Però aquesta és la nostra llei...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. March, hauria d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Per tant, nosaltres hi treballam de forma seriosa i li ho torn repetir, Sr. Castells, no plantegi que és una decisió personal, treballam d'una forma seriosa i la Conselleria d'Educació assumirà la seva responsabilitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. March. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. I moltes gràcies, Sr. Conseller, per la seva resposta. Jo estic d'acord amb vostè que la política educativa macro es fa amb la llei estatal, jo estic d'acord amb vostè i, per tant, jo li he de dir que en alguns moments l'argument que fins que no hi hagués pacte estatal no es podia fer el pacte autonòmic m'ha semblat plausible, tot i

que jo no he estat mai d'acord amb això, no he estat mai d'acord amb això, no només ho dic ara, sinó que li ho vaig dir el mes de maig quan li vaig fer aquella pregunta, una de les coses que vostè em va dir, em va dir: bé, hi ha un pacte estatal, hem d'esperar a veure què, i perdoni l'autocita, perquè no només em cito a mi mateix perquè ho vaig dir en aquell moment, sinó que, a més a més, tenia raó, li vaig dir: "nosaltres no podem estar pendents de fer el nostre pacte, no podem estar pendents d'un pacte incert que no sabem com s'acabarà". Malauradament, la història m'ha donat la raó.

Per tant, és veritat, la política macro es farà a la llei estatal, però nosaltres hem d'aprofitar totes les esclatxes que ens deixa aquesta política macro, per fer la nostra política que és meso, no només és micro, perquè vostè ha reivindicat moltes vegades la micropolítica i jo l'entenc, evidentment entenc que s'han de fer decrets i estic d'acord amb tot el que vostè ha dit de totes les polítiques que s'han fet i sap que li hem donat suport. Però, aquestes polítiques micro no poden compensar la set de llei educativa. I per què hi ha una set de llei educativa? Jo li ho explicaré, i per què li he parlat de frustració?

Perquè es considera que l'única manera que la nostra comunitat autònoma facem el màxim perquè hi hagi una estabilitat en política educativa és fer la nostra pròpia llei educativa i això és el que vol Illes per un Pacte.

No s'ho prengui malament, Sr. Conseller, però Illes per un Pacte no vol medalles, no vol el Premi Ramon Llull, Illes per un Pacte vol una llei educativa i vol estabilitat educativa. I per tant, sí parlo de frustració, i parlo de frustració, i vostè m'ha dit que la frustració, i em sap greu perquè torna fer el que jo li he dit que ha fet, que és centrifugar responsabilitats, per què hi haurà una gran frustració? Hi haurà una gran frustració perquè a la legislatura 2011-2015 es va arribar a tocar fons, vam tocar fons en utilitzar l'educació com a cavall de batalla i com a element de confrontació de la societat balear, i de la base de la societat civil va sortir una iniciativa perquè això no tornés passar. I la manera de consolidar això és convertir-ho en una llei i negociar-ho amb els dos grans partits que encara no hi són dintre, que són Podem i el Partit Popular. Aquesta és la manera d'aconseguir-ho.

I si no ho fem aquesta legislatura, no sabem què passarà, Sr. Conseller! Perquè si els referèndums els carrega el diable, doncs les eleccions encara més, no sabem què passarà. I si a la nova majoria que hi hagi, no hi ha voluntat de..., si no som capaços de fer-ho aquesta legislatura, que jo espero que sí, si a la propera legislatura no hi ha una majoria preocupada i sensibilitzada pels temes educatius, tot l'esforç, total l'energia que s'ha destinat a això pot quedar en no res, Sr. Conseller, per tant, la responsabilitat és molt gran, la responsabilitat és molt gran, és de tots. Però, Sr. Conseller, vostè és el líder de la política educativa en aquesta comunitat autònoma!

Parlo de centrifugació i li he de dir que, després de la seva rèplica, encara he de redoblar la meva consideració sobre quina ha estat la seva actitud en aquest tema, perquè ens parla de la ponència, ens parla de la ponència... no pot obviar el Parlament, Sr. Conseller, totes les lleis passen pel Parlament,

totes les lleis passen pel Parlament, vostè no pot fer una llei educativa i obviar el Parlament. No calia fer una ponència per reproduir... el 80% dels que han passat per la ponència ja havien participat en el document d'Illes per un Pacte, i la persona... i vostè diu que això és decisió dels grups parlamentaris, evidentment és decisió dels grups parlamentaris, evidentment, a veure, escolti, em sembla que no vam néixer ahir, tots sabem com funciona la política, tots sabem que hi ha uns grups parlamentaris de la majoria que segueixen les directrius del Govern. Escolti'm, aleshores..., i qui va proposar que es fes aquesta ponència va ser vostè, igual que m'ho va proposar a mi, com a portaveu d'educació del meu grup, ho va proposar a la resta de grups.

I per a mi, aquesta maniobra, que és molt hàbil i molt intel·ligent, perquè evidentment hi ha molta gent al carrer que es pensa que fem el pacte a la ponència, però a la ponència no fem el pacte, a la ponència escoltam tot un seguit de compareixences, tot un seguit de punts de vista, superinteressants, els més importants i els més rellevants dels quals jo crec que les conclusions ja són en el document i, per tant, jo crec que si vostè hagués volgut que hi hagués una llei educativa aquesta legislatura, hauria d'haver anat a negociar els punts que tots sabem quins són i que fan referència als temes de la llengua, que fan referència a l'escola concertada, que fan referència a l'estabilitat del professorat, és que tots sabem quins són els punts polèmics; i això ha de ser fruit d'una negociació feta amb bisturi i de contraprestacions, perquè és l'única manera d'assolir un acord d'aquest tipus, i això ha d'anar al Parlament, Sr. Conseller. Vostè ho sap perfectament, potser si vol dir-ho aquí de cara a la tribuna, de cara al *Diari de Sessions* ho pot dir, però vostè sap tan bé com jo que això no és el que serà capaç de fer aquesta ponència.

Vostè m'ha explicat el contingut que tindrà la llei, li ho agraeixo molt, ja ho va explicar el mes de febrer, a una reunió que vàrem fer de seguiment del pacte de govern, però és que fa un any ja em va dir que treballava amb la llei i, per tant, a mi ara que em vingui a explicar els continguts de la llei, a mi no em serveix per a res, Sr. Conseller.

Jo el que li deman a vostè, vostè m'ha dit que sí, que vostè treballava perquè hi hagi una llei educativa, jo el que li deman és: vostè a què es compromet? Perquè hi hagi una llei educativa vostè s'hi ha d'emprar a fons, vostè a què es compromet? Quan tindrem aquest esborrany? Ho prioritzarà el Govern? I, per favor, doni'ns la resposta, és a dir, si el Govern pensa prioritzar això, com és que no es troba al pla anual normatiu?

Totes aquestes preguntes, Sr. Conseller, són les que crec que m'ha de respondre per saber si el seu sí realment tindrà conseqüències polítiques rellevants, en forma d'una llei educativa aquesta legislatura. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Contrarèplica per part del conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Sr. Castells, no em sobrevalori, no em sobrevalori, tenc el paper que vull tenir, tenc el paper que vull tenir, no és una decisió meua tot el procés i la metodologia que hi ha hagut. Vostè és un grup parlamentari, o quan no li interessa una cosa no espitja? I molt, i molt, i de vegades massa. Per tant, vull dir que en tot cas defineixi les coses en funció del paper de cada un.

Vostè ha dit un seguit de coses amb les quals jo hi puc estar d'acord o no, tot depèn de la filosofia que hi ha darrera, què vol dir que tota la responsabilitat de si hi ha una llei educativa serà meua, serà meua? Serà del PSIB? No serà dels grups parlamentaris? Home! Jo crec que les coses no es fan d'aquesta manera, jo crec que les lleis educatives i tot el que suposa una cosa d'aquestes característiques s'ha de plantejar d'una forma una mica global, cadascú té les seves responsabilitats.

Però miri, jo li pens dir un parell de qüestions. Jo, vostè sap que som pedagog, crec en les lleis educatives? Ara faré una reflexió que tal vegada no hauria de dir, sí i no, relativament. Amb una llei educativa pròpia, es podria plantejar un conflicte com hi va haver la passada legislatura? Sí, hi podria haver un altre conflicte. Les lleis educatives condicionen? Sí, però no determinen. Les actituds en política i en política educativa són molt importants. El problema del Partit Popular a la passada legislatura no només va ser una concepció, sinó una actitud. Realment el Partit Popular ha governat a altres moments durant el Parlament i no hi ha hagut la situació que hi va haver, per exemple el Sr. Fiol va ser conseller, i durant el seu mandat hi ha coses que un pot criticar, però va ser una situació de normalitat educativa, entre cometes, intentant definir que hi ha coses les quals jo no compartia lògicament.

Per tant, la llei educativa és una espècie de barrera perquè no hi ha hagut conflicte educatiu? No, no. Què realment una llei educativa pot ajudar? Sí. I sap què pot ajudar més? Que tot s'hagi fet amb consens i amb diàleg, perquè això crea un clima, l'important de política i en educació és crear clima, clima de diàleg, clima de pacte, clima d'acord.

Jo li dic, sincerament, jo vull una llei educativa? Sí. Faré tota la feina que pugui? Sí, m'hi implicaré a fons, m'hi aplico a fons. Jo m'he implicat en la conselleria des del primer moment, li ho diré: mai no havia fet tanta feina en la meua vida, i en temes d'educació perquè cal, calia i caldrà sempre fer una feina important. Per tant, jo encara m'hi dedicaré més i faré tota la feina que faig perquè aquesta llei sigui possible. I vull que s'hi reflecteixi el pacte parlamentari, vull que s'hi reflecteixi, perquè si hi ha un pacte parlamentari la llei és una conseqüència de, és una conseqüència que...

Vostè ha dit una sèrie de coses, el tema lingüístic, evidentment que és un tema sensible i ho sabem des de sempre, però nosaltres l'estabilitat del professorat la fem a través d'oposicions, que no té res a veure amb el tema de la

lleï educativa. És a dir, hi ha de coses que fem que no entren en la política... és a dir que no estan en funció de la lleï educativa, i fem moltes coses. És a dir, hi ha normatives, ordres i decrets que fem que són la base d'aquesta lleï educativa, ho fem.

Per tant, jo el que diria és que nosaltres el que volem crear és un clima de diàleg, és a dir, en aquesta comunitat autònoma per a sempre hi ha d'haver un clima d'estabilitat, de diàleg, un clima de consens, un clima de serenor, que els problemes educatius no es resolen ni amb una lleï ni sense lleï, sinó amb una continuïtat de les qüestions, amb una coherència, amb recursos, mimant les comunitats educatives, mimant els centres, donant responsabilitat, avaluant. Aquesta és la nostra labor política i això és el que nosaltres fem.

Per tant, jo assumeisc la responsabilitat de la lleï educativa? Sí, sempre he assumit totes les responsabilitats. Si una cosa he estat des que vaig... des que vaig néixer, però bé, des que tenc una certa edat és assumir la responsabilitat quan som a un càrrec, l'he assumida sempre, per al bo, per al regular i per al dolent, i això també ho assumiré.

Per tant, jo esper, i li dic sincerament, la cooperació de MÉS per Menorca, malgrat vostès tenguï una distinta opinió sobre el procés, jo la respect absolutament.

Què a mi el procés m'hauria agradat que fos més ràpid? Sí, també li ho diré, però hi ha coses que no depenen de mi, no depenen de mi; vull dir, és que els partits polítics estan en funció del que digui, miri, hi ha coses que jo no... que *yo no me meto*, hi ha coses que *no me meto* realment perquè hi ha hagut un pacte entre grups parlamentaris, i això és el que jo volia dir.

Per tant, Sr. Castells, li agraeisc aquesta interpel·lació, que en algunes coses m'ha sorprès, li dic sincerament, o no, hi ha coses que sí i hi ha coses que no; que realment jo he estat treballant des del primer dia per la política de crear aquest clima perquè amb clima són possibles els acords fins i tot sense lleï, però amb un mal clima les lleïs tenen poca virtualitat i poca "practicitat". I aquesta per a mi és una mica la reflexió que li vull dir, però jo m'hi dedicaré a fons i esper el màxim consens. Li vull dir que la Conselleria d'Educació, a més del dia a dia, que és molt dur i molt complex, treballen totes les direccions generals per fer la millor lleï educativa que ha tengut aquestes illes, la millor no, la millor que pugui tenir en el temps perquè serà la primera, tot i que hi ha una lleï universitària, també vull... hi ha una lleï que es va fer quan jo era director general, Llei d'organització del sistema universitari de les Illes Balears, hi ha el Consell Escolar, el Consell Social, l'AQUIB i la Junta de Coordinació Universitària, i és una lleï que segurament s'hauria d'haver desenvolupat més, però creiem que hem de tenir una lleï educativa pròpia perquè tenim com a poble, com a comunitat autònoma la capacitat de decidir com volem que sigui el nostre futur en temes d'educació.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí March.

III. Debat del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de Llei RGE núm. 10218/17, de l'habitatge de les Illes Balears.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia relatiu al dictamen del Projecte de Llei RGE núm. 10218/17, de l'habitatge de les Illes Balears.

A continuació passarem al debat de les esmenes i del vot particular mantingudes al projecte de lleï. En primer lloc, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, RGE núm. 14803, 14804, 14805, 14806, 14809, 14810, 14812, 14814, 14816, 14817, 14818, 14820, 14822, 14823, 14824, 14826 i 14827/17, i per posicionar-se respecte de les esmenes i el vot particular presentades per altres grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bon dia a tothom, senyores i senyors diputades. El nostre grup parlamentari, com és públic i notori, no va presentar una esmena a la totalitat a aquest projecte de lleï i no ho vàrem fer perquè consideram imprescindible que les Illes Balears comptin amb una lleï d'habitatge, ja que l'habitatge i l'accés a l'habitatge és un dels grans problemes socials que tenim com a país.

Dit això, faré un molt breu plantejament general sobre la lleï des del punt de vista d'El Pi. Per a nosaltres la lleï i les polítiques d'habitatge han de tenir dos objectius bàsics, el primer objectiu és l'increment del parc públic. Les estadístiques, els estudis indiquen clarament, és conegut això, no és motiu de discussió, que el parc públic d'habitatges és molt escàs a les Illes Balears, es troba per sota de tots els mínims de la Comunitat Europea, de la Unió Europea i dins l'Estat espanyol també som dels que estam per sota. Per tant, és evident que és un objectiu expressat pel conseller en reiterades ocasions que l'increment ha de ser molt progressiu i molt contundent, parlam fins i tot de 5.000 habitatges com a un objectiu, almanco diguem-ho així, a mitjà termini. Nosaltres aquest objectiu el compartim, ho hem manifestat, i, per tant, pensam que aquest és un objectiu molt important de la lleï, incrementar el parc públic.

I un segon objectiu de la lleï i de les polítiques d'habitatge ha de ser mobilitzar l'habitatge existent que en aquest moment es troba en una situació que, diguem-ho així col·loquialment, diríem de desocupat. Per tant, evidentment nosaltres pensam que una lleï d'habitatge que no incideixi sobre el parc públic, sobre el parc d'habitatge que està desocupat és evident per a nosaltres, des del nostre punt de vista, que és una lleï que no afronta un dels grans reptes que tenim com a societat.

Ho dic perquè alguns grups mantenen esmenes a la gran eina que planteja la llei per aconseguir la mobilització d'aquests habitatges, que no deixa de ser la figura dels grans tenidors, eh!, i la intervenció que la llei permet sobre aquests habitatges en propietat o titularitat d'aquests grans tenidors. Nosaltres, al llarg de tota la tramitació parlamentària, hem defensat que existeixi aquesta figura dels grans tenidors com a eina imprescindible per mobilitzar aquests habitatges desocupats perquè sinó al final si ens quedem només amb mesures de foment i sabent, com tots sabem, que el finançament de la comunitat autònoma, diguem-ho així, no és folgat, és evident que amb les mesures de foment no en tindrem prou i al final farem una política d'habitatge molt poc ambiciosa.

Per tant, els nostres dos grans objectius, que estan reflectits en part a la llei, són incrementar el parc públic i mobilitzar els habitatges desocupats.

És clar, nosaltres tenim 17 esmenes i, evidentment, moltes estan relacionades amb aquests dos objectius perquè pensam que la llei fa coses, però podria fer més en relació amb aquests dos objectius. A l'esmena que donam més importància, i ja ho vaig explicar en comissió, és una esmena que per a nosaltres seria innovadora i seria molt important que s'incloués a la llei, tot i que veiem que no hi ha cap intenció per part de la majoria de fer-ho, i aquesta esmena el que pretén i el que planteja és incrementar l'índex d'intensitat d'ús residencial si es tracta de fer una promoció d'habitatge a preu taxat o d'HPO, d'habitatge públic o... d'habitatge de protecció oficial. Incrementar la intensitat, lògicament acomplint les normes d'habitabilitat, però si hem d'aconseguir que hi hagi més habitatge, més parc públic i hem d'aconseguir que hi hagi més habitatges a disposició de les administracions, amb un control del preu d'aquests habitatges, és evident que hem d'innovar i que hem de tenir instruments per aconseguir-ho.

I aquesta esmena el que planteja és això: si un senyor, si un propietari té un solar urbà i pot fer, per exemple, 10 habitatges, si els fa d'HPO o si els fa de preu taxat, que pugui fer 15 habitatges. Evidentment, això és un atractiu i seria una manera d'aconseguir que hi hagués molt més parc immobiliari públic.

Sorprenentment per a nosaltres, per al nostre grup parlamentari la majoria no vol donar suport a aquesta esmena, que no suposa més edificabilitat ni més ocupació, simplement és un tema d'intensitat d'ús. Tanmateix la població i la societat ha variat, sabem que envoltant d'un 25% dels habitatges hi viu una única persona. És evident el canvi social que això planteja i voler mantenir l'obligació legal o jurídica de fer habitatges molt grossos quan aquesta no és la demanda existent a la societat ens sembla un absurd i, per tant, ens sembla que aquesta esmena seria molt important i podria donar aire, donaria molta força a aquest objectiu, compartit amb el Govern, que és incrementar el parc públic.

Un segon grup de les esmenes que tenim són relatives a la figura dels grans tenidors, respectant i compartint la figura dels grans tenidors, entenem que és millorable. Per què?

Perquè del que es tracta és de mobilitzar l'habitatge. Per tant, si aquest habitatge està mobilitzat i a un moment puntual un propietari té deu habitatges, però els mou, entenem que no ha d'estar ficat dins aquesta figura, i per això nosaltres posam una esmena que diu que aquests 10 habitatges els has de tenir, de manera desocupada i continuada, durant un any, per posar un termini en què quedi clar que estan efectivament desocupats i no estan mobilitzats al mercat, perquè si un compra, ven i va mobilitzant, encara que en tenguem 10, aquests habitatges es troben en moviment, que és per a nosaltres l'objectiu.

És evident que, també, aquesta esmena no és acceptada i això crearà problemes de funcionament d'aquesta figura, perquè hi haurà determinats promotors que mobilitzen el seu habitatge, però que està dins l'obligació de fer la declaració a la Conselleria d'Habitatge com a gran tenidor i que fins i tot pot veure intervingut un habitatge que no estava desocupat i no estava aturat, sinó que estava en funcionament i que estava essent ofert i que... sortiria a la compravenda o al lloguer, diguem, de manera... al mercat privat.

Un tercer grup d'esmenes és relatiu a aquests habitatges desocupats. Nosaltres entenem que la figura de l'habitatge desocupat definida per la llei hauria d'estar vinculada a les conseqüències jurídiques que té la llei, que són els grans tenidors. Per tant, l'habitatge desocupat s'ha de definir en funció d'aquests grans tenidors. No s'ha de fer una definició d'un habitatge desocupat, que és el que fa el projecte, tal com ve de comissió, sense que hi hagi cap conseqüència jurídica d'aquesta definició. Nosaltres, evidentment, aquí trobam que hi ha una distorsió de tècnica legislativa que no durà més que confusió. Per tant, continuam reivindicant que la figura de l'habitatge desocupat continua... ha d'estar vinculada i definida legalment en relació amb els grans tenidors i no en relació amb altres realitats que tanmateix no tenen cap conseqüència jurídica a la llei.

Un quart grup d'esmenes que tenim són les relatives a la rehabilitació obligatòria. Aquí el que trobam és que hi ha una duplictat legal. S'acaba d'aprovar en dates recents una llei d'urbanisme i aquesta llei d'urbanisme, com no pot ser d'altra manera, preveu les mesures a adoptar per l'administració davant un habitatge que presenta problemes de salubritat, de seguretat, etc., i evidentment hi ha la capacitat de l'administració de dictar les corresponents ordres d'execució perquè aquest habitatge sigui rehabilitat, sigui mantingut com pertoca.

No entenem per què si això ja està a la Llei d'urbanisme aquí hem de repetir una nova regulació sobre la mateixa qüestió; ja dic que simplement duplicam una normativa amb la qual cosa generam inseguretat jurídica innecessàriament. La nostra proposta seria mantenir la regulació clàssica de la Llei d'urbanisme i eliminar-la de la Llei d'habitatge.

Un cinquè grup d'esmenes és el relatiu a la pobresa energètica. Evidentment la llei fa una passa endavant en aquesta matèria, el nostre grup parlamentari ja va fer una proposició de llei al seu moment, si se'ns hagués fet cas aquesta regulació de la pobresa energètica, aquesta garantia de

la pobresa energètica seria una realitat a les Illes Balears, però s'ha volgut esperar més d'un any que hi hagués la llei d'habitatge.

Dins la regulació d'aquesta llei d'habitatge nosaltres hem de mostrar la nostra insatisfacció perquè al final s'ha recollit la normativa estatal que s'ha dictat en la matèria i aquesta normativa estatal, en la nostra opinió, podria ser millorable i, per tant, podria garantir els drets d'informació de la persona que pugui estar en aquesta situació i sobretot l'actuació de les administracions competents, bàsicament en matèria de serveis socials, per actuar i garantir que no es produeixin aquests talls de subministrament.

La regulació, per a nosaltres, no és prou garantista en aquest sentit, ni donar sobretot... donar informació a l'afectat, això més o manco pot estar cobert, però sobretot el que no està cobert és la informació que arribi a l'administració competent en matèria de serveis socials, sobretot a l'ajuntament corresponent, perquè pugui fer una acció preventiva i una acció de garantia que no es produeixi aquesta situació... de vulnerabilitat i de dificultat per a la persona que no ha estat capaç de pagar el seu subministrament.

Un sisè grup d'esmenes són les relatives a les fiances. La llei contempla que s'hagin de dipositar unes fiances en cas que es faci un lloguer d'habitatge, nosaltres fins aquí hi estaríem totalment d'acord, amb un règim sancionador corresponent si no s'acompleix l'obligació legal, també hi estaríem d'acord, però entenem que en aquell cas de lloguer que no és d'habitatge, per exemple de locals comercials o en aquest cas de lloguer de temporada, que no és un habitatge de llarga durada, entenem que no s'hauria d'exigir aquesta fiança o, com a mínim, que el règim de la fiança s'hauria de canviar perquè són realitats diferents i, per tant, l'exigència de la quantia a dipositar com a fiança com a mínim hauria de variar. Aquí tampoc, evidentment, no se'ns ha fet gens de cas.

Un setè grup d'esmenes... són les relatives al règim d'infraccions i sancions. Aquestes són unes esmenes molt tècniques, però la llei preveu la possibilitat de canviar, com saben, com totes les lleis, si hi ha infraccions lleus, greus i molt greus la llei preveu la possibilitat que determinades circumstàncies, com la reiteració, pugui variar la infracció i passar de lleu a greu i de greu a molt greu. Entenem que aquesta és una tècnica legislativa equivocada ja que, per exemple, dic la reiteració és causa per modular la sanció dins el tipus de la infracció, però no per canviar la infracció. Per tant, ens sembla insatisfactori, però ja li dic que és un tema tècnic que té la importància relativa que té.

No puc deixar de parlar de l'esmena Nadal perquè, al final, malauradament, aquesta llei sembla que ha quedat coberta per un altre tema que té poca relació, aquesta és la realitat, que és l'esmena Nadal. El nostre grup parlamentari es va abstenir en ponència en aquesta esmena i la nostra actuació, davant la majoria existent, que va quedar claríssimament... perquè es va incorporar l'esmena en ponència a través del vot del PP, Ciutadans i PSOE, la nostra postura ha estat intentar millorar l'esmena. Entenent que es pugui fer l'ampliació d'aquest

centre, el que hem perseguit i hem aconseguit és que es fes amb les garanties de qualsevol promoció. Quines garanties? La cessió d'espai de zona verda pública, marcada per la normativa, un 10%, i, per tant, s'ha pujat dels 1.500 plantejats originàriament, 1.500 m² plantejats originàriament a l'esmena, a 2.600 metres, que és el 10% de l'ampliació. Per tant, en aquest sentit s'acompleix la normativa. I també s'ha previst l'execució de l'aparcament necessari perquè les necessitats de mobilitat i d'estacionament que es produiran en aquest centre també estiguin cobertes i per això s'ha incorporat aquesta previsió de 3.500 m² per a aparcament.

Per tant, en aquest sentit pensam que la regulació d'aquesta ampliació del centre ha millorat, compleix els estàndards imprescindibles, prescriptius per a qualsevol promoció i per tant, nosaltres entenem que aquest centre és una realitat, que està dinamitzant econòmicament i dona prestigi a les Illes Balears i, per tant, la nostra postura ha estat favorable una vegada incorporades aquestes propostes que ha fet El Pi.

Acab, en relació amb les esmenes dels altres grups, evidentment no tenc temps d'explicar el nostre posicionament, simplement mantendrem el que ja vàrem fer en ponència i en comissió.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, RGE núm. [14884](#), [14885](#), [14887](#), [14889](#), [14890](#), [14891](#), [14892](#), [14893](#), [14894](#), [15003](#), [15004](#) i [15132/17](#), té la paraula la Sra. Consuelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bon dia a tothom. En primer lloc, dir que les esmenes de la Sra. Tur queden defensades amb els seus propis termes.

I ara passaré a parlar de les meves pròpies esmenes, que, com que no vaig poder assistir a la ponència, doncs no les vaig poder defensar allà i intentaré defensar-les el millor que pugui.

A l'esmena 14844, no s'ha volgut considerar la necessitat d'establir el concepte d'habitatge compartit. Això es tracta de persones que no poden mantenir un pis, que tots sabem com està el lloguer en aquests moments, totes soles, i nogensmenys sí ho podrien fer compartint-lo. Sembla que deixam de banda a qui més ho necessita i evitam donar solucions pràctiques i sense cost, perquè és de tots sabut que qui menys ajudes rep de l'administració són les persones totes soles.

A l'esmena 14893, a l'article 66, només es pretén donar a l'administració un mes perquè pugui fer l'adquisició preferent d'habitatge protegit. Tots sabem que això és impossible a l'administració, és ciència ficció, per això jo augmentava aquest termini en tres mesos. Però sembla que a aquesta llei no es vol que l'administració tenguí aquesta adquisició preferent.

A l'esmena 14890, tots sabem que els grans tenidors, i especialment els bancs, són els grans deutors de les comunitats de propietaris. El que pretenia és acabar amb aquesta situació i, per tant, obligar a una certificació de trobar-se al corrent de pagament amb la comunitat. També sembla que això no ha agradat a la majoria i per això no s'ha aprovat.

L'esmena 14891 diu que es faran tasques d'inspeccions. Si no cream un cos d'inspectors, tal i com jo deman, no sé quines tasques d'inspecció farem, és un brindis al sol, com molts d'altres.

Quant a l'esmena 15003, s'ha proposat una nova redacció de l'article 37.1, amb diverses modificacions, entre les quals la de l'apartat e), que limita la cessió d'habitatges a les disponibilitats pressupostàries de l'IBAVI, amb la qual cosa ho deixa al conseller de torn. Jo el que intent és garantir un mínim perquè siguin efectives les disposicions incloses en aquest article, que en el pressupost es garanteixi aquest mínim.

Quant a l'esmena 15004 de la pobresa energètica, intent que no es talli el llum fins que no s'hagi emès per part de l'administració el certificat a la família pel qual se sol·liciti, tant per garantir a la família que no tindrà aquest perjudici i, a més, que no es generaran altres despeses.

Quant a la 14892, que parla dels criteris d'adjudicació directa, i que són una excepció, crec que haurien de ser públics i objectius, perquè amb l'actual redacció no ho són, i el que és una excepció acabarà sent una norma.

A l'esmena 14884, propòs que s'estableixin reglamentàriament els destins finalistes de les sancions, en ares a la transparència.

A l'esmena 15132, sol·licit que els grans tenidors comuniquin l'inventari de tots els seus habitatges, tant els protegits com els no protegits. Seria bo per a tots saber quants estan en mans dels que més tenen i entendre millor el problema d'habitatge a les illes. Sembla que es preocupa més que no se sàpiga massa dels grans tenidors que de tenir informació efectiva, i per això supòs que m'han denegat l'esmena.

I com no, jo també parlaré de l'esmena Nadal. Hem de cercar un consens en matèria urbanística, perquè això proporciona estabilitat a les normes i a les lleis. Ara governen vostès, però les lleis duren molt més. Hi ha aspectes que es podrien haver solucionat, però no tindrán el nostre suport ni ara ni en el futur. "Quan circumstàncies així ho aconsellin, es faran canvis amb estudis justificatius que demostrin necessitat

i conveniència"; "Amb lleis singulars que alteren o proposen ordenacions urbanístiques sense planejament, es pot arribar a una situació també singular, que és que s'incompleixen sistemàticament lleis bàsiques"; "Les lleis a la carta tindran un article primer que dirà campí qui pugui". Tot això, senyores i senyors, són frases del Sr. Carbonero, a la passada legislatura, quan s'aprovava la modificació de la Llei Nadal, que mostra allò que ja va sent costum en el PSIB: *estos son mis principios, si no le gustan tengo otros*.

Aquestes lleis que des del primer dia han de contemplar excepcions fetes a mida, són lleis que neixen defectuoses, són lleis que mostren com les circumstàncies s'adapten als poderosos, no als que més ho necessiten, com mostren les esmenes que m'han rebutjat.

Mirin vostès, només ho diré una vegada, tots els meus respectes cap el Sr. Rafael Nadal, pens, com moltes mallorquines i mallorquins, que ha fet palesa la seva mallorquinitat i que ha tengut uns grans èxits esportius, però d'aquí a haver de facilitar *pelotazos* urbanístics, hi ha un bon tros.

És molt trist veure com un govern, el govern dels acords pel canvi, el de la gent, un govern de suposades esquerres, encapçala un nou capítol d'urbanisme a la carta, per afavorir interessos de famílies poderoses, aprofitant l'activitat legislativa del Parlament i fent-nos còmplices a tots nosaltres, recorrent a majories antinatura, o potser no tant antinatura, considerant el que veiem últimament, i fent palès com el PSIB pot estar més a prop del Partit Popular que del seus socis de govern, o dels seus fans incondicionals.

Faré servir una frase textual del GOB: "És bastant cínic que una llei que té l'esperit de garantir l'accés a l'habitatge acabi incorporant una esmena per permetre l'ampliació i els usos turístics d'un centre esportiu elitista com és l'Acadèmia Rafael Nadal. Però és més indigne que el Govern esmeni la seva pròpia llei redactant una esmena que presenta a l'oposició per afavorir els interessos de la família Nadal". De veritat, pensen vostès que necessitam més hotels a Mallorca? Jo pensava que es tractava d'afavorir l'esport, no de crear més excuses per a la sobreexplotació turística.

Apreciats amics de MÉS, aprofitant la frase del Sr. Castells, no s'han cansat de les pressions de MÉS i Podem perquè mirin a altra banda? Perquè no oblidin que governen gràcies a vostès.

Sr. Pons, té vostè un bon equip, tant a Urbanisme com a Habitatge, crec que s'haurien fet dues bones lleis, però no sé per què s'ha esforçat tant en posar-los aquesta taca, tant a una, amb l'esmena Matutes, com a l'altra, amb l'esmena Nadal. Sincerament crec que eren dues bones lleis si no hi hagués hagut aquestes dues esmenes.

I la Sra. Presidenta no hi és, però li tornaré dir el que li he dit abans, sembla que a un plenari on la protagonista hauria de ser la Llei d'habitatge, ha acabat sent la Llei d'urbanisme a la carta PP-PSOE. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Seguim amb el Grup Parlamentari Mixt, és el torn del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, per defensar les esmenes RGE núm. [15392](#), [15393](#), [15395](#), [15396](#), [15397](#), [15398](#), [15399](#), [15400](#), [15401](#), [15402](#), [15406](#), [15407](#), [15409](#), [15410](#), [15411](#), [15412](#), [15413](#), [15414](#), [15415](#), [15416](#), [15417](#), [15418](#), [15419](#), [15420](#), [15421](#), [15422](#), [15423](#), [15426](#), [15428](#), [15429](#), [15430](#), [15431](#), [15432](#), [15433](#), [15435](#) i [15436/17](#), i per posicionar-se respecte de les esmenes i del vot particular presentat per la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Som avui aquí per donar la darrera passada de pintura a aquest llei d'habitatge, bé, el que formalment s'entén per darrera passada ja que difícilment no canviarem res del que vàrem deixar enllestit fa dues setmanes en comissió, com a mínim això és el que tots pensam.

Ciutadans, durant el llarg i sovint tortuós tràmit parlamentari que ha seguit la llei, ha defensat sempre de manera inequívoca totes les mesures tendents a afavorir l'accés a l'habitatge, per ser exactes no ho ha fet només a la llei, sinó durant tot el que duim de legislatura mitjançant interpellacions, mocions, proposicions no de llei i també propostes de resolució i, al mateix temps, durant aquest llarg i tortuós camí al qual em referia, Ciutadans s'ha oposat, també de manera inequívoca, a totes les mesures intervencionistes que la llei conté tendents a conculcar el dret a la propietat privada. No fa falta que recordi, m'imagín, que aquest dret a la propietat privada està reconegut a l'article 33.1 a la Constitució i als articles 348 i següents del Codi Civil espanyol.

I el que no es pot fer i fa aquesta llei és fer-los entrar en col·lisió amb altres drets reconeguts també a la mateixa Constitució com per exemple el dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat, o a l'Estatut d'Autonomia mateix, que ratifica aquest dret i en demana una regulació per llei.

Les nostres esmenes, les que encara segueixen vives, van quasi totes en aquest sentit, en el d'impedir els mecanismes d'intervenció sobre la propietat privada, haguts i per haver, en aquesta llei, però abans de referir-m'hi amb una mica més de detall deixi'm que faci balanç del conjunt d'esmenes presentades i del seu destí.

Ciutadans va presentar 46 esmenes en aquesta llei, a dia d'avui en queden 36 de vives, cosa que significa que 10 de les inicials han passat a la història, de la manera següent: 5 han estat aprovades, 3 han estat transaccionades i 2 les vàrem retirar. Les 8 que s'han incorporat a l'articulat de la llei, tal com estaven redactades o per mitjà d'una redacció acordada amb la resta de grups, fan referència quasi totes a qüestions d'ordre legal, reglamentari o conceptual que el text original per una raó o per una altra no havia tingut en compte. Es tracta, idò, d'una aportació que, al nostre entendre, era necessària i a

més enriquidora i, per tant, comprendran que ens en sentim també satisfets.

I a la part d'esmenes retirades, encara n'hi afegirem ara dues més, la 15426 i la 15428, si en volen prendre nota els lletrats; es tracta de dues esmenes eminentment tècniques que proposaven la substitució del concepte de "préstecs hipotecaris" per "préstecs amb garantia hipotecària" i que, després d'alguna consulta que vàrem fer en ponència, no varen prosperar. Creiem, per tant, que no té massa sentit mantenir-les en aquest moment, i d'aquí que les retirem.

Quant a la resta, a les 34 que encara mantenim, ja he dit fa un moment que estan totes o quasi totes relacionades amb el dret a la propietat. Entre les poques que no ho estan n'hi ha un parell que proposen que determinades funcions de l'IBAVI siguin desenvolupades per mitjà d'un reglament i no a través de la llei mateixa; una altra que simplement proposa una simple millora de redacció; una altra que té a veure amb la necessitat de desenvolupar un pla plurianual per garantir el compliment de les mateixes disposicions d'aquesta llei, un pla que inclogui a cada llei de pressuposts la partida assignada a habitatges en règim de lloguer social, i una darrera esmena que prescriu la subscripció de convenis o demana la subscripció de convenis de col·laboració amb les cooperatives d'habitatge.

I entrem ja al bessó de la nostra oposició a aquesta llei, és a dir, a les esmenes relacionades amb el dret a la propietat privada i, més concretament, a la seva conculcació, són les referides als grans tenidors d'habitatges o, i pos cometes perquè així apareix també a la llei, a "la potestat expropiatòria que s'atorga a sí mateixa l'administració, a la necessitat que la voluntat del propietari sigui tenguda sempre en compte", també hi ha esmenes per part nostra en aquest sentit, o al concepte mateix d'habitatge desocupat o temporalment desocupat que hi està també associat.

Ciutadans ha demanat reiteradament en aquest parlament quants d'habitatges buits o de segona residència hi ha a les Balears i no hem obtingut mai cap resposta per part de la conselleria, ni tampoc per part, evidentment, del Govern, que ens ha contestat, com a molt, que no disposa d'aquestes dades.

I ara digui'm si és normal legislar i establir obligacions als propietaris d'habitatges buits sense saber de quants habitatges buits parlam. En altres paraules, fan servir la mateixa llei per descobrir quina és la dimensió del problema que la llei pretén abordar, convindran amb mi que no és la millor manera de treballar.

A Ciutadans li sembla inassumible que el Govern faci expropiacions o si volen quasi expropiacions dels habitatges buits. Els propietaris d'aquests habitatges tenen tot el dret a mantenir-los en aquestes condicions mentre, evidentment, compleixin la llei, i no importen els motius al·legats, n'hi ha prou i sobra a saber que són seus i que se'ls desposseeix del seu ús sense que s'hi puguin oposar.

Contràriament a aquesta manera de procedir nosaltres hem advocat i seguim advocant per la cessió voluntària d'aquests

habitatges a través evidentment de la subscripció de convenis amb el Govern, però cessió voluntària. I apostam sobretot, com ho hem fet sempre, per una política d'habitatge públic, ja sigui per mitjà de la rehabilitació com de la planificació *ex novo*.

Aquest govern ha malbaratat tres anys de legislatura sense cap motiu en aquest sentit i els doblers aquest pic no poden ser una excusa ni tampoc Madrid. Durant tres anys no s'ha fet pràcticament res en aquest camp de l'habitatge de protecció oficial, llevat d'inaugurar alguna promoció que ja venia d'enrere, cosa que evidentment està bé, però que no és imputable en tot cas a una nova política d'habitatge. I és cert, evidentment, que hi ha un desert darrere en política d'habitatge, cosa que de vegades el mateix conseller ha recordat, però tenim la sensació, i els fets ho demostren, que ens hi hem posat en aquesta legislatura no des del primer moment, sinó molt tard, més enllà en tot cas de l'equador de la legislatura.

En tot cas..., en aquest moment vostès han compromès el pressupost de legislatures futures amb un pla que evidentment a nosaltres ens sembla bé, però que hauria estat encara molt millor si tot aquest compromís s'hagués fet d'acord amb tots els grups d'aquesta cambra, sobretot tenint en compte que hi ha la possibilitat que a la pròxima legislatura no governin vostès.

Bé, en tot cas, senyores i senyors diputats, i ja per acabar, atesa aquesta llei que ens presenten, un acaba pensant que la política que conté no és altra cosa que l'evidència d'un fracàs, el de les polítiques públiques d'habitatges que han estat incapaços d'aplicar en aquesta mateixa legislatura.

I finalment, quant a les esmenes de la resta de grups, les votarem en el mateix sentit que ja les vàrem votar en comissió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Ara, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, RGE núm. [15569](#), [15570](#), [15571](#), [15572](#), [15573](#), [15579](#), [15581](#), [15584](#), [15585](#), [15586](#) i [15587/17](#) i el vot particular presentat a l'addició d'una nova disposició final, l'esmena RGE núm. [15621/17](#), i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades per altres grups parlamentaris, aquest grup ha demanat la intervenció de diferents diputats, un per defensar el vot particular i l'altre per a les esmenes, per tant, és el torn del Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la cambra i públic avui assistent, benvinguts i benvingudes al debat d'aquesta llei.

Nosaltres..., bé, jo defensaré el vot particular que hem fet amb l'esmena [15621/17](#). Nosaltres considerem que la gent protagonista d'aquesta llei és tota la gent que és allà al fons, pensam que els protagonistes d'aquesta llei han estat els que han lluitat pel dret a l'habitatge durant tot aquest temps, la gent que s'ha posat davant la policia per intentar evitar desnonaments, i pensam que el protagonista segueix sent aquest. Pensam que la Llei d'habitatge és la llei més important d'aquesta legislatura, o probablement la llei més important d'aquesta legislatura i nosaltres no volíem que res no pogués tacar aquesta meravellosa llei.

L'esmena Nadal representa una política que no acaba de morir encara, però que morirà més prest que tard. He de dir que hi ha un PSOE A, el PSOE d'Andalusia, de la política de sempre, de la vella política, del 135 i del 155, i un PSOE B, un Partit Socialista que nosaltres identificàvem amb el Partit Socialista de les Illes Balears, amb el qual podem construir un projecte de país. Aquest projecte de país que fins ara s'han negat a construir a nivell estatal, potser es pugui començar a construir aquest divendres.

El problema és que avui, desgraciadament, el Govern ens desencana amb aquesta esmena redactada a l'ombra pel Govern i presentada en el registre per la porta de darrera pel Partit Popular. A aquesta esmena li donaran suport el Partit Popular, Ciutadans i Partit Socialista, i nosaltres pensam que això parteix d'un error fonamental, la modificació d'aquesta llei s'hauria d'haver fet amb debat, amb democràcia i no per la porta del darrera. I per això no hem pogut dir no a intervenir en aquest sentit, perquè això és una anomalia i ho hem volgut denunciar.

És cert que s'han fet moltes modificacions de llei a altres lleis, però pensam que sempre s'han fet en benefici de la ciutadania de les Illes Balears i en benefici dels acords que han marcat el full de ruta d'aquest Govern, ho hem fet per aturar la importació de residus, ho hem fet per internalitzar el servei de la ITV al consell i que torni ser públic i no per qüestions com aquesta que pensam que són a la carta. I aquesta és la diferència principal entre les esmenes que fèiem a altres lleis i aquesta, les altres esmenes eren polítiques pactades per les forces progressistes d'aquesta terra. Repeteixo, crec que era amb llum i taquígrafs.

Diferents moviments socials han assumit que aquesta esmena és un error i que és una política errada i això també ho ha assumit molta premsa nacional, que recull avui aquesta qüestió. Se'ns ha dit aquests dies a la comissió que els de Podem sentíem que aquesta llei d'habitatge era nostra, ni molt manco, aquesta llei no és de Podem, ni d'aquest Govern, aquesta llei és de la gent, de les places, del 15M, dels moviments per l'habitatge digne i té una tasca immensa que mai ningú hauria de pensar atacar.

Per això, per darrera vegada deman que per favor en aquesta darrera oportunitat ens situem tots els partits progressistes al costat de la gent, per situar-nos amb el país que pot néixer aquesta setmana. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Toca el torn del Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

“Hay un gallo que llora y que grita: despierta, despierta, despierta prudente, que esto duele, te arrasa, te mata, te irrita. Que suerte la tuya, tan cruda y maldita. Reza de día, de noche y no almuerza, se cree mala madre y también mala hija. ¿Dónde está la suerte y la mía poquita? Y alguien se lo da y después se lo quita, no hay tanto pan, pan, pan, no hay tanto pan, pan, pan y unos son grandes y otros valientes y unos traicionan y otros son fuertes. Despierta Mercedes, Pablo y Patricia, Tomás, Martín, Juan, Luna, Pablo y Cristina, que esta gran culpa no es tuya ni mía, mentiras, sonrisas y amapolas, discursos periódicos, banqueros y trileros, canciones, monos y pistolas, bolsas, confetis, cruceros y puteros, te roban y te gritan y lo que no tienes también te lo quitan. Es indecente, es indecente, gente sin casa y casas sin gente”.

Esta es la poderosa canción que le dedicó Silvia Pérez a los movimientos contra desahucios y a vosotros quiero dedicaros las primeras palabras desde este *faristol*, a las personas que estáis aquí presentes. Bienvenidas a vuestra casa. También a las que permanecen concentradas a fuera de esta cámara, un saludo fraternal a todas vosotras y a todos vosotros. Los derechos nadie los regala, los derechos se conquistan. Los movimientos antidesahucios en este país han comenzado a revertir el mayor atentado contra los derechos humanos de este régimen.

Escraches, negociaciones, ocupaciones de bancos, manifestaciones, recogida de firmas, el cuerpo a cuerpo para parar desahucios, recibir golpes, el maltrato de la policía, la indignidad de aquellos políticos que mientras tanto se dedicaban a robar y a insultaros por televisión. Hasido mucho, muy duro, ha sido el trabajo de hormiga, ha costado balsas de lágrimas, sudor, sangre y hasta la pérdida de valientes, acosados por gente sin alma. Un atentado contra los derechos humanos más básicos de las personas, el artículo 47 de la Constitución y el 22 del Estatuto, lo empezamos a devolver a la vida con vuestro colosal trabajo.

Hoy aprobaremos, por fin, la primera Ley de vivienda de las Islas Baleares. La ley no se gana por decreto, es una ley conquistada por la gente, por la gente que ha parado desahucios, la gente que ha negociado hipotecas, la gente que se parte la cara día a día, negociando alquileres sociales y daciones en pago. Esta ley debe y se nutre de la plataforma de afectados por las hipotecas, la PAH de Mallorca y de Eivissa, Stop Desahucios y bebe también de la Obra Social de Menorca, bebe y se nutre de la gente, de colectivos organizados en cooperativas de vivienda en cesión de uso de Eivissa. Muchas gracias a todas y a todos.

La primera Ley de vivienda de Baleares para empezar a cumplir el Estatuto. El artículo 22 del Estatuto era claro, hacía

falta una ley para hacer efectivo el derecho a la vivienda, pero eran muchos los intereses que hacían que esta ley no fuera ni tan siquiera un proyecto en el cajón. No lo tenemos aquí, al avergonzado, al exconseller de Vivienda, al Sr. Company, pero debería estar, claro, ni siquiera le interesa hoy tampoco la Ley de vivienda, no hizo ninguna Ley de vivienda, ninguno. Varios años de conseller para no cumplir, ni siquiera con el mandato más elemental de nuestro Estatuto. Son mayordomos de los bancos, se ha acabado el confeti, se ha acabado el robar. Mañana, Sr. Company, si lo escucha en algún momento, si de verdad siente vergüenza devuelva los 212.941 euros por los que se condenó al Partido Popular de financiación ilegal de la campaña electoral del 2007. Basta de palabras, queremos que devuelvan el sobre, traigan lo robado, devuelvan a la gente, menos palabras y devuelvan estos 212.941 euros...

(Alguns aplaudiments)

Si sienten vergüenza por el confeti de la Gürtel, devuelvan los 212.941 euros y voten a favor de la gente, artículo...

(Remor de veus)

... artículo, la primera Ley de vivienda de las Islas Baleares.

Si sienten hoy..., hoy es un día doblemente histórico, no sólo porque están siendo derrotados los corruptos, sino porque empieza un nuevo contrato. La Ley de vivienda de las Islas Baleares impone una obligación clara a la administración autonómica, un derecho reclamable ante los tribunales de exigir una solución habitacional y, en su defecto, una ayuda económica para colectivos en situación de especial vulnerabilidad que estén en riesgo de exclusión habitacional, con prioridad, eso sí, para las mujeres víctimas de violencia machista, personas que hayan sido desahuciadas o que estén en procesos de desahucio o de lanzamiento, y también personas con un grado de discapacidad superior al 33% o jubilados, entre otros.

Hoy también hacemos ley, el importantísimo (...) del movimiento por una vivienda digna, “es indecente, es indecente, gente sin casa y casas sin gente”. Las medidas para luchar contra la vivienda vacía de los grandes tenedores las haremos cumplir desde la calle y también desde este parlamento, todo gran tenedor con más de diez viviendas vacías será obligado a ceder el uso de esas viviendas a la administración para el uso, para que se habite por la gente.

Pero el derecho a la vivienda no sólo se garantiza a través de los tribunales sino que en esta nueva ley se imponen al Govern de las Islas Baleares toda una serie de mandatos, de políticas de protección y promoción de la vivienda, las adquisiciones que tengan consideración de relaciones de consumo han de ser tuteladas y protegidas por la normativa de consumo para defender con la máxima agilidad y efectividad el derecho a la vivienda, la misma protección tendrán los contratos y los productos bancarios. También se fomentan las medidas, las mediaciones -perdón- extrajudiciales de los conflictos en materia de vivienda y todo ello orientado a que evite la pérdida de la vivienda habitual, que es una de las

razones fundamentales de esta ley. Además, con la ley se crea el Servicio de acompañamiento en materia de vivienda, el IBAVI tendrá un servicio de acompañamiento para desahuciados y gente en exclusión residencial o en riesgo de exclusión residencial. A nuestro entender el servicio de acompañamiento también debe tener en cuenta y prestar servicio a las familias que se encuentran en una situación de ocupación en precario.

Por eso presentamos la enmienda 15581, no estamos hablando de mafias que se dedican a ocupar viviendas, hablamos de familias que de buena fe buscan refugio a falta de una situación, de una solución habitacional, y solicitamos el voto a favor de esta enmienda porque, miren, el 8 de marzo ocurrieron grandes cosas en este país, el movimiento feminista dio una lección en nuestro país, pero ese mismo día ocurrió otra cosa, no en España, pero sí referida a España, es una cautelar que paraliza un desalojo forzoso y sin alternativa habitacional, era la utilización de un piso en precario del BBVA. El Comité DESC dice que hay que parar ese desahucio, que había que dar una alternativa habitacional a esa familia. Por eso, nosotros entendemos que esa familia sería susceptible de ser atendida por el Servicio de acompañamiento, Sr. Conseller, que ahora creamos con esta ley. Por eso la enmienda 15581 que nosotros presentamos y por eso entendemos que debe ser aprobada, porque esas familias que utilizan pisos vacíos de los bancos y que no son localizados por ese servicio de la oficina, a lo mejor de la vivienda vacía y que son más rápidos que la administración, necesitan la asistencia de la administración.

Nuestros hijos y nietos juzgarán si hemos continuado con el horrible pecado de hacer de un bien básico una mercancía de especulación. Por eso, es tan importante y básico que las viviendas de protección oficial sean siempre públicas y de protección para siempre, necesitamos ampliar a marchas forzadas el parque público de vivienda y orientarlo definitivamente al alquiler, y esto lo hacemos con la ley, y nunca desprenderse de un elemento clave para las políticas de vivienda que es el alquiler social y público, siempre limitando para la gente con menos ingresos al 30% de sus ingresos de la unidad familiar.

Ahora toca al Govern, que el Govern esté a la altura de lo que la ciudadanía ha luchado y ganado palmo a palmo. La situación de nuestras islas está al borde del colapso residencial y sin garantizar el derecho a la vivienda podríamos afectar a la prestación de otros servicios como la sanidad o la educación, pero incluso a la viabilidad de nuestro modelo económico que requiere mano de obra.

Las instituciones deberán cooperar y si se implican de la misma manera que lo hemos conseguido nosotros para sacar adelante esta ley, lo mismo podremos dejar en una papelera de la historia los anuncios de “furgoneta por 500 euros para entrar a vivir”.

Ahora, hoy, hay una mayoría para que las leyes sociales derroten a los que solo miran a los bancos, por eso hoy les digo, les pido a los mayordomos de los bancos que aceptéis

que habéis perdido. Queda demostrado: “Sí se puede”, y nosotras y nosotros sí queremos.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Doncs, ara, per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular RGE núm. 15622, 15623, 15624, 15627, 15629, 15630, 15631, 15632, 15634, 15635, 15636, 15637, 15640, 15641, 15642, 15643, 15645, 15646, 15648, 15649, 15650, 15651, 15652, 15653, 15654, 15655, 15656, 15657, 15659, 15661, 15662, 15663, 15664, 15665, 15666, 15667, 15668, 15669, 15670, 15671, 15672, 15673, 15674, 15675, 15676, 15677, 15678, 15679, 15680, 15681, 15682, 15683, 15685, 15686, 15687, 15688, 15689, 15690, 15691 i 15692/17, i posicionar-se respecte de les esmenes i del vot particular presentades pels altres grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. En primer lugar, me gustaría hacer una breve referencia de cual es la situación de la vivienda aquí en Baleares para poner en contexto este debate. Tres años después de la llegada al gobierno de este pacto de izquierdas, que hizo muchas promesas, pero está cumpliendo muy pocas, la realidad es que el precio del alquiler en Baleares ha subido un 40% desde el año 2015, año que ustedes entraron a gobernar, sólo en el año 2017 creció un 22%. El precio medio de la vivienda en nuestra comunidad autónoma es un 31% superior a la media española, existe escasez de vivienda en el mercado y el precio medio por 90 m² es de 1.080 euros. Existen muchísimas dificultades de acceso a la vivienda por gran parte de la población y también de población que cuenta con un trabajo y lo único que aumenta en el mercado son las viviendas de lujo.

Y, ¿qué han hecho hasta ahora ustedes para revertir esta situación? En primer lugar, evidentemente, como no podía ser de otra forma, echarle la culpa al Partido Popular, y eso lo hacen, además, sin sonrojarse, cuando nos dejaron una deuda en el IBAVI de 120 millones de euros, pasaron de 40 millones de deuda a 120 millones de euros en la peor crisis económica que había vivido nuestra comunidad autónoma, además, dejaron de pagar a los proveedores en octubre de 2010 y dejaron de pagar las ayudas en abril de 2010. Esa fue la situación que se encontró el Partido Popular cuando entró en el Gobierno en el año 2011.

Además, prometieron un plan de choque contra los desahucios que aún estamos esperando, aprobaron una ley de alquiler turístico en la cual se comprometían y aseguraban que iba a servir para poner a disposición en el mercado de alquileres de larga duración, y evidentemente no ha sido así tampoco. Han aprobado una ley de urbanismo que dificulta la promoción de viviendas, encarece el precio de las mismas en lugar de hacerlas más accesibles.

Respecto a la pobreza energética continuaron lo que había hecho el Partido Popular y también hicieron muchas promesas. Ejecutaron y ejecutan el Plan social de vivienda que hizo el Partido Popular y que financia casi en su totalidad el Gobierno central, que, por cierto, duplica para Baleares este año 2018.

A nivel nacional han votado en contra de agilizar los procesos de desalojo en casos de ocupación ilegal y vuelven hacer recaer la responsabilidad de la administración en el propietario. Han prometido la construcción de 511 viviendas de VPO, de las cuales, con mucha suerte, si se cumplen los plazos previstos, que visto lo visto también lo dudamos, solamente estarán construidas esta legislatura unas 10, teniendo ustedes más de 1.350 millones de euros que la pasada legislatura y teniendo el IBAVI presupuesto sin ejecutar todavía. Prometieron, además, una Ley de vivienda que debía resolver todos los problemas de acceso a la misma y que iba a ser inminente a la llegada del pacto al Govern, y ni eso se ha cumplido y evidentemente tampoco va a cumplir lo primero.

Hoy debatimos la aprobación final de esta ley, a la que el Partido Popular presentó en su momento la enmienda a la totalidad y 74 enmiendas parciales, en base a una serie de argumentos que, por desgracia, debo decir, a día de hoy siguen más vigentes que nunca. En primer lugar, porque la ley no cuenta con un diagnóstico real de la situación de la vivienda en Baleares, se basa en estadísticas de hace más de 10 años y en sensaciones y percepciones que puedan tener ustedes. La ley, ya se lo dije en el anterior debate, es inoperativa en sí misma, teniendo en cuenta las enmiendas aceptadas, ya necesitan más de 20 reglamentos para poder aplicarla y desarrollarla, prácticamente ninguna de las medidas que recoge esta ley se podrá poner en marcha sin haber aprobado estos reglamentos.

La memoria económica es del todo insuficiente, se lo dijo ya el propio Consell Consultiu y sigue siendo insuficiente. El texto que presentaron, en lugar de resultar aclaratorio de la normativa en materia de vivienda, lo que la hace aún es más confusa y debo decir también por desgracia que las enmiendas que han aceptado de los grupos que dan apoyo al Gobierno, agravan todavía más esta situación. Establecen más cargas burocráticas al ciudadano y le pone condiciones absurdas e incoherentes.

Pero sobre todo estamos en contra de esta ley porque es una normativa que parte de la desconfianza total y absoluta hacia el ciudadano, es una ley profundamente intervencionista, traspasa la responsabilidad de la administración a los ciudadanos. Criminaliza a una serie de ciudadanos y empresas, en base únicamente a su sectarismo y a su intolerancia. Y por ello, tras la ponencia y a pesar, debo reconocerlo, que esa ponencia se ha desarrollado en un clima de respeto y de buen tono, no han tenido la más mínima voluntad de consenso y las únicas enmiendas que nos han aprobado, o que hemos transaccionado, no varían sustancialmente el texto.

Es por ello que aún quedan por parte del Grupo Parlamentario Popular 61 enmiendas vivas, que las voy a

dividir en una serie de bloques. En primer lugar están las enmiendas en las que pretendemos eliminar todas aquellas medidas intervencionistas y que pretenden fiscalizar y demonizar a lo que ustedes llaman los grandes tenedores. Desde el Partido Popular estamos en contra de estas políticas intervencionistas que deberán reconocer ustedes que los países que las aplican son los países más pobres.

Políticas intervencionistas que expropián al ciudadano y traspasan, vuelvo a decirlo, la responsabilidad que tiene la administración al ciudadano. La ley pretende expropiar el uso de viviendas desocupadas a los que llaman grandes tenedores, un término que ustedes regulan de manera muy confusa y que puede dar lugar a muchas interpretaciones. Pero es que además lo hacen con total inseguridad jurídica porque, a pesar que el Consell Consultiu ya les dijo que esto debía tener reserva legal, lo cierto es que la aplicación de esta expropiación la va a determinar un reglamento, un reglamento que evidentemente no nos garantiza en que condiciones se va a poder realizar esta expropiación. ¿Nos podrían concretar exactamente quiénes serán los primeros en expropiar de los que ustedes llaman estos grandes tenedores? ¿A unos sí, o a otros no? ¿Será por orden de inscripción en el registro? ¿Serán a los que ustedes les caigan mejor o peor? Porque todo esto, por desgracia, no lo dice la ley.

En este sentido además, el pacto de izquierdas tiene obsesión por las empresas, como si todas las empresas fuesen grandes multinacionales, que, ojo, tampoco tiene nada de malo ser una empresa multinacional, pero ustedes la meten absolutamente a todas en el mismo saco...

(Remor de veus)

Pues sí, pues sí, señores de Podemos, porque precisamente muchas de esas empresas son las que dan trabajo también a la mayoría de los españoles.

Y en ese sentido, como les digo, ustedes tienen absoluta obsesión y engloban a todas las empresas en el mismo paquete, sin pararse a pensar que, por ejemplo, la mayoría de los promotores de nuestra comunidad son pequeñas y medianas empresas, son empresas familiares que arriesgan su propio patrimonio y que, evidentemente, ustedes, simplemente por ello les criminalizan.

Por ello queremos eliminar cualquier referencia a los grandes tenedores, también al registro de viviendas desocupadas, porque lo plantean como una herramienta de control y con un claro carácter confiscatorio y recaudatorio. Eliminamos también... o pretendemos eliminar a través de nuestras enmiendas, todas las obligaciones que pretenden imponer a los ciudadanos que son injustas y desproporcionadas. Apostamos también por enmiendas que quieren contribuir a la simplificación administrativa. Queremos eliminar y modificar artículos que imponen una mayor carga a los ciudadanos, queremos eliminar y modificar artículos que suponen una mayor confusión respecto a la normativa de vivienda y queremos simplificar procedimientos

administrativos y organismos administrativos que ustedes pretenden crear.

Pero además también hacemos una serie de propuestas en positivo para intentar solucionar el problema de acceso a la vivienda de nuestra comunidad autónoma. Desde el Partido Popular, como les digo, somos muy conscientes de que existe esta problemática, pero creemos que tenemos que encontrar soluciones más eficaces para... -perdón-, para dar con soluciones más eficaces lo que tenemos que hacer es saber exactamente lo que provoca el problema, por eso queremos que se realice un diagnóstico real y exhaustivo de la situación de la vivienda en Baleares.

Creemos que las políticas de la vivienda se deben abordar desde un punto de vista integral y no con actuaciones descoordinadas o improvisadas como están haciendo ustedes, por eso proponemos la elaboración de un Plan integral de vivienda, que englobe entre otras cosas, la construcción y rehabilitación de vivienda protegida pública; promoción de la construcción de vivienda protegida privada; rehabilitación de vivienda y renovación urbana; fomento del acceso a la vivienda de alquiler; prevención de la exclusión residencial, porque evidentemente también debemos estar al lado de las personas que sufren y debemos proteger a los colectivos más vulnerables.

Creemos sinceramente que es mucho más positivo incentivar a los ciudadanos que intervenirlos, por ello proponemos un programa de incentivos fiscales destinados a fomentar el alquiler del parque privado de vivienda; la puesta en marcha de viviendas de alquiler desocupadas para alquilarse por larga duración; la rehabilitación de viviendas para ser alquiladas; la rehabilitación de viviendas con criterios siempre de sostenibilidad, calidad y accesibilidad; mejoras que comporten el ahorro y la eficiencia energética y la promoción privada de viviendas protegidas, porque en este sentido es imprescindible la colaboración público-privada si queremos dar una solución efectiva al acceso de vivienda. Pero público-privada también incluye no solamente a entidades sin ánimo de lucro que evidentemente nosotros apoyamos todas estas colaboraciones, sino también con aquellas que tengan ánimo de lucro, porque una cosa es ponerle límites a la especulación y otra cosa es que los ciudadanos y las empresas no tengan derecho a obtener un beneficio.

Y en la misma línea proponemos también que se puedan crear programas de captación o cesión de viviendas de alquiler del mercado libre, siempre que sea de manera voluntaria y con todas las garantías.

Proponemos también para facilitar y para solucionar los problemas que puedan acarrear determinadas problemáticas en la vivienda, fomentar el sistema arbitral en materia de vivienda para agilizar y facilitar las quejas y reclamaciones en esta materia.

Y estas son entre otras, las enmiendas parciales que todavía, como he dicho, quedaban graves.

Pero además de todas estas cuestiones que les he dicho por las cuales, en general y en principio, estamos en contra de esta ley, también se ha producido un hecho que consideramos bastante grave. Ustedes han introducido a través de dos enmiendas, dos nuevos artículos dirigidos a la protección de los colectivos vulnerables, que les diré que el Partido Popular votará a favor, pero el hecho grave e intolerable, a nuestro juicio, no es que se hayan introducido estos artículos, es que ustedes a través de estos artículos pretenden engañar a los ciudadanos. Ustedes están vendiendo y prometiendo que con esta ley los ciudadanos podrán ejercer su derecho a acceder a una vivienda y eso completamente mentira. Con esta ley en la mano no se podrá reclamar absolutamente nada, han introducido mucha filosofía y paja para contentar a todos sus socios, hacen una declaración de intenciones que no concreta y que remiten además al cumplimiento de este derecho a un decreto. Ustedes plantean un artículo titulado *Derecho a la vivienda para situaciones de especialidad vulnerabilidad*, que, en su propio artículo 2 bis, apartado 3, dice lo siguiente: "Reglamentariamente se concretarán los requisitos para acreditar esta situación de especial vulnerabilidad en materia de vivienda". Es decir, con esta ley en la mano, ningún ciudadano podrá ir, como decían ustedes, al juzgado a reclamar su derecho de acceso a la vivienda. Así que, por favor, dejen de mentir porque esto es completamente falso y están engañando a personas que lo están pasando muy mal.

Ustedes pretenden aprobar una ley, como les digo, que es profundamente intervencionista, que desconfía de los ciudadanos, que les expropia, que les pone más trabas, que dificulta la promoción de la vivienda, que crea más organismos públicos, que crea más estructura administrativa. Y lo que es peor de todo, que después de 3 años gobernando, ustedes pretenden aprobar una ley que no va a solucionar ni un solo de los problemas de acceso a la vivienda de nuestra comunidad autónoma.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Ara, per defensar el vot particular presentat pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca i l'addició d'una nova disposició final, esmena RGE núm. 15621/17, i per posicionar-se respecte les esmenes presentades pels altres grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sigui benvingut el públic que avui ens acompanya.

Primer de tot, explicar el vot particular. Avui els he de reconèixer que no ens sentim còmodes i lamentam haver de començar el debat de la Llei d'habitatge explicant el sentit del vot particular a l'addició d'una nova disposició addicional final, esmena RGE núm. 15621/17, l'hem anomenada "esmena Nadal".

La polèmica fa setmanes que envolta aquesta llei per culpa d'aquesta esmena, tothom, en aquest parlament, coneix el posicionament de MÉS per Menorca sobre aquesta esmena i sobretot per com s'ha volgut introduir d'amagatotis. Seguim pensant que enterboleix aquesta llei, que no té cabuda, i d'aquí aquest vot particular, perquè fins al darrer moment demanem als diputats i diputades d'aquesta cambra que s'ho repensin, que siguin valents i la tramitin amb total transparència.

Nosaltres no podem votar el que considerem urbanisme a la carta, va contra els nostres principis més bàsics perquè, a més a més, estem convençuts que aquesta esmena vulnera el principi de la igualtat en les lleis. Per açò, crec necessari recordar que va dir el Tribunal Constitucional a la sentència 90/1989, d'11 de maig: "L'article 14 de la Constitució Espanyola prohibeix, per una banda, que es doni un tractament desigual tant a les previsions normatives com a la seva aplicació concreta per un poder públic als que es trobin en situacions essencialment similars i, per una altra, que s'introdueixin elements de diferenciació per justificar tractaments diferents, aquests elements han de ser raonables i no constituir una excusa o pretext per produir de fet un tractament arbitràriament desigual i, per tant, discriminatori".

Efectivament, considerem que aquesta esmena és discriminatòria i atempta contra aquest principi d'igualtat, de fet, ens planteja fins i tot dubtes de constitucionalitat. D'aquí la nostra insistència a demanar que s'elimini aquesta esmena de l'articulat d'aquesta llei. Els demanem que votin sí a aquest vot particular.

Però, tot i que som conscients que aquesta polèmica que han alimentat durant dies els mitjans de comunicació seguirà sent la protagonista del dia d'avui, no vull deixar d'expressar el que pensam de tota la resta de la llei.

Finalment ha arribat el dia que aquesta cambra votarà i aprovarà la primera llei d'habitatge d'aquesta comunitat, des de MÉS per Menorca pensam que arriba tard, no els enganyarem, però com diu aquella dita: més val tard que mai. Aquesta llei posa al centre les persones, gira en torn al dret que tothom té a tenir un habitatge digne. No se'ns escapa, però que aquesta llei no solucionarà tots els problemes d'habitatge d'aquesta comunitat i no ho farà perquè, gràcies a la reforma laboral del PP de l'any 2012, tenim feines que són precàries i amb molta temporalitat, però hem intentat posar les bases per començar un camí més humà, més solidari, tot reconeixent que queden moltes coses a fer, moltes coses per canviar si realment volem un país que sigui just amb tothom, que ajudi i suporti aquells que més ho necessiten, així, amb aquesta llei es considera la política d'habitatge com un servei d'interès general.

Els principis rectors situen la base des d'on s'enlaire aquesta llei que té una dimensió eminentment social, i açò ho veïem sobretot en es títols IV, de la política de protecció i promoció de l'habitatge; V, Mesa autonòmica de l'habitatge, i VI, Mesa per a la garantia de manteniment de subministraments bàsics.

S'han creat noves definicions que s'ajusten més a la realitat de vulnerabilitat en què es troben moltes famílies, afegint les dones víctimes de violència masclista, així com les definicions dels habitatges buits i els grans tenidors. Només amb conceptes definits es poden aplicar mesures polítiques.

La greu problemàtica que pateixen les nostres illes obliga a redreçar el camí de les polítiques d'habitatge, aquest país té un bagatge ancorat en la propietat basat en una política que defensa la iniciativa privada com a peça clau de la política de construcció. Amb aquesta llei es pretén obrir el ventall d'alternatives d'habitatge sense desmerèixer la compra per aquells que vulguin invertir en una casa. Però en el nostre cas també fem incís en el lloguer social, la realitat d'habitatges i en la cessió.

Ja dic redreçant les polítiques d'habitatge donant per fet que hi ha hagut una visió clara, però res més enfora de la realitat, la societat és canviat i com a tal les necessitats i desitjos canvien, així, per exemple, el jovent d'avui en dia valora molt més el lloguer que no pas els nostres avis.

La crisi viscuda, però, ha deixat seqüeles que perduraran durant molt de temps i en els darrers anys ens hem acostumat a sentir parlar de la pobresa energètica, és un concepte amb el qual mai no he estat d'acord perquè qui és pobre, és pobre per a tot. A ponència vam decidir canviar aquest concepte per "manteniment de subministraments bàsics" i aplicar mesures per combatre-la, que açò és el més important.

No podem dir que aquesta llei hagi acabat sent molt consensuada, llastimosament, però tampoc no ens pot sorprendre del tot perquè hi ha qüestions que ens enfronten frontalment amb altres grups. Un dels aspectes que no ha estat possible consensuar són els grans tenidors, però no podíem passar per alt la responsabilitat d'aquests fons voltors en l'increment que han estat i estan patint els lloguers. Aquesta és la conseqüència directa de convertir l'habitatge en una mercaderia amb la qual especular, la mescla d'un mercat immobiliari desfermat i feines precaritzades diu molt de les polítiques d'habitatge d'un país. Justament per lluitar contra aquesta especulació perversa la llei obligarà als grans tenidors, aquells que tenen més de 10 habitatges, 10 pisos, a cedir els seus habitatges buits perquè siguin inscrits en el registre de pisos buits i que seran gestionats pel Govern i destinats al lloguer social.

Alguns s'omplen la boca amb la Constitució Espanyola, la qual ens parla del dret a l'habitatge digne, però sense aturar-se a pensar que el dret a un habitatge adequat és més ampli que el dret a la propietat ja que contempla drets no vinculats amb la propietat i té com a finalitat assegurar que totes les persones, incloses les que no són propietàries, tinguin un lloc segur per viure en pau i dignitat. La seguretat de la tinença, que és la pedra angular del dret a un habitatge adequat, pot adoptar diverses formes, entre elles el lloguer, els habitatges corporatius, els arrendaments, l'allotjament d'emergència.

Precisament, aquest dret a l'habitatge, recollit a la Constitució Espanyola, no garanteix res a la ciutadania. Per

què? Doncs, perquè el dret a l'habitatge es troba al títol I de la Constitució, Dels drets i dels deures fonamentals, però al capítol tercer, Dels principis rectoris de la política social i econòmica, és a dir, conceptualment no són drets, la seva tècnica jurídica de protecció no és de dret i no hi ha subjecte obligat a satisfer-lo. Amb la llei que avui aprovarem, discrep amb la Sra. Fernández, fem una passa més i es podrà reclamar aquest dret a l'administració.

Aquestes noves alternatives d'habitatge tenen molt a veure amb els canvis socials que vivim i amb les condicions laborals precàries per a moltíssima gent, com podem pretendre que una persona que guanya 800 euros pugui pagar un lloguer de 1.000 euros si no és compartint les despeses? Com pot aquesta persona començar un projecte vital si les dues coses més bàsiques per fer-ho no les té garantides, com és una feina mínimament ben remunerada, si és que en té de feina, i un habitatge?

Justament en aquest sentit la llei també contempla la cessió de sòl públic per a les cooperatives d'habitatge, aquests habitatges els duren a terme les mateixes cooperatives les quals tendran dret a ús durant 75 anys. Parlar de polítiques d'habitatge és parlar del futur d'un país, del tracte dispensat a la seva ciutadania, es tracta de situar a l'ésser social al nivell mitjà de la societat.

La llei desenvolupa una altra eina molt interessant i és el Servei d'acompanyament en matèria d'habitatge i que haurà d'oferir acompanyament social, assessorament jurídic i tècnic especialitzat; oferir una mica de llum quan s'arriba a situacions tan extremes com desnonaments, però també informar i assessorar la resta de la ciutadania. Aquest Servei d'acompanyament té com a objectiu la protecció màxima del consumidor en l'exercici dels seus drets, així també se'l protegirà de les ofertes fraudulentament ja que l'oferta, la promoció i la publicitat adreçada a la venda o lloguer s'ajustaran als principis de veracitat. Açò vol dir que no s'ocultin dades fonamentals que puguin, per exemple, induir a errors als destinataris que tinguin repercussions després econòmiques. També seran exigibles les dades, les característiques i les condicions relatives a la construcció, a la situació, als serveis, les instal·lacions, l'adquisició i el pagament d'aquest habitatge.

La voluntat d'aquesta llei és documentar el parc públic d'habitatge, per això totes les noves promocions mantindran la seva qualificació d'HPO, és a dir, no es podran vendre per sobre del preu establert per l'administració.

És cert que resten un centenar d'esmenes vives i ja avisam que mantindrem el sentit de vot fet a ponència i a comissió.

Vaig acabant, aquesta serà la primera llei d'habitatge de les Illes Balears, una de les lleis que més necessita aquest petit país nostre, avui, per tant, començarà a caminar una llei, una eina que estarà a disposició d'una ciutadania que ha patit els sotrats de la crisi i que està molt cansada de sentir que se l'ha deixada de banda. Esperem, idè, que les coses comencin a canviar. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Passam al torn d'intervencions a favor o en contra de la llei, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, president, bon dia a totes i tots. Des de MÉS per Mallorca creiem que..., reiterem el que han dit els companys, no?, però creiem que sí que avui és un dia històric perquè aprovam aquesta primera llei d'habitatge de les Illes Balears. També és el moment de donar les gràcies a totes les associacions i plataformes que han lluitat des de fa molt de temps contra els abusos del sistema financer i per revertir la indefensió dels afectats amb una gran mobilització social que ha sacsejat tota la classe política. Per tant, benvinguts aquí tots els representants d'aquestes associacions i d'aquestes plataformes.

Cal recordar que encara també és vigent una llei hipotecària de l'època franquista que ignora els drets dels afectats per la hipoteca amb massius desnonaments a tot l'Estat espanyol sense un mínim de garanties de defensa. Després de llargues lluites d'afectats als jutjats i a Europa, aquesta Europa exigeix al Govern Rajoy que modifiqui aquesta llei i obligui les entitats financeres a eliminar aquestes condicions abusives, esperem que aviat sigui efectiu, perquè encara estam a l'espera.

Aquesta setmana precisament un jutjat ha aturat un desnonament per impagament d'una sola quota hipotecària, una sola quota hipotecària fins ara dona la potestat per desnonar una família. Cal agilitar urgentment aquesta modificació d'aquesta llei hipotecària al Congrés dels Diputats perquè la gent no pot esperar més.

Fa uns anys que també s'ha afegit a aquests successos l'encariment del preu del lloguer de l'habitatge que s'ha incrementat a moltes zones i les Illes Balears és una de més afectades en superar els límits escandalosos que impedeixen el dret de l'accés a l'habitatge digne. Les Illes són la tercera regió espanyola amb preu mitjà de lloguer d'habitatge després de Barcelona i Madrid amb un preu mitjà de 1.522 euros, un increment del 40% en aquests darrers tres anys, un 75% del salari d'un jove que obliga... per pagar el lloguer. També vivim un 40% d'habitatges que són adquirits per estrangers del primer món, i l'oferta d'habitatge de lloguer públic és clarament insuficient. Crec que som aquí precisament per posar mesures i pel que hem fet des del primer dia en aquests acords pel canvi.

La llei de l'habitatge és realment necessària perquè realment l'habitatge és un dret i no és un privilegi.

Cal fer balanç, però, d'aquests acords pel canvi des del primer moment que han prioritzat les mesures per facilitar l'accés a l'habitatge. Jo crec que aquesta lluita comença des

del primer dia en què es va posar en marxa aquest nou govern i avui amb la llei sí que es fa una passa molt, molt endavant.

Vull recordar l'Ajuntament de Palma amb l'Oficina Antidesnonaments que ha evitat més de 1.000 desnonaments, crec que és un exemple molt clar; també que el Govern ha impulsat una bateria de mesures i pressuposts en ajuts econòmics per al lloguer per fer front a l'emergència d'habitatge a Eivissa amb l'obertura d'oficines de l'IBAVI que havia tancat el Partit Popular a les altres illes, Menorca, Eivissa i Formentera.

En definitiva, s'ha establert una ruta, per què? Perquè l'accés a l'habitatge sigui realment un dret i la llei que avui aprovam n'és una passa i una eina imprescindible. I ho vull remarcar, és una eina imprescindible, però tampoc no és una solució miraculosa, és una passa més d'aquest govern del canvi en polítiques valentes i pioneres per fer efectiu aquest dret.

Hi insistesc, jo crec que és una llei impulsada de baix cap a dalt per aquests moviments socials i per tant, crec que és un èxit compartit. La prioritat de l'accés a l'habitatge en l'agenda pública també és fruit d'aquesta mobilització.

En conclusió, des de MÉS per Mallorca celebrem que la llei consolidi aquestes mesures iniciades i posades en marxa, com ja he dit abans, les ajudes al lloguer, la prioritització del lloguer social i la implantació de garantia de subministraments bàsics a les famílies que ja s'han posat en marxa. El que fa aquesta llei és consolidar moltes d'aquestes mesures i també aquesta funció social, no?, d'aquest Servei d'acompanyament com... ja he dit, aquesta oficina antidesnonaments de Palma i també l'obertura de les oficines de l'IBAVI i la feina també de la mateixa oficina de l'IBAVI a Mallorca, una política d'increment d'habitatge públic per al lloguer social i un pla d'habitatge per a 5.000 famílies en deu anys que consolida aquesta llei.

També estam satisfets que aquesta llei arribi al màxim de les competències on podem arribar en l'establiment d'aquest dret subjectiu a l'habitatge, en la definició d'un lloguer social que serà, com a màxim, d'un 30% de les rendes familiars; que les obligacions de les grans companyies de subministraments bàsics per aturar talls per a famílies amb dificultat tinguin instruments legals i tinguem instruments legals per fer-ho, per aturar aquests talls i fer efectiu aquest dret de garantia; i també per establir mesures valentes amb un registre d'habitatges buits i per a una mobilització d'habitatges buits de grans tenidors.

Jo crec que aquesta és la mesura, ja ho han dit els companys, que és una base on aquí és quan s'ha vist la divisió d'aquesta cambra, com veim la política d'habitatge, com veiem la política de cara a la gent... que podem fer en aquesta cambra.

En aquests moments polítics on el Partit Popular està qüestionat judicialment i, per tant, les seves polítiques enfangades en la corrupció... els acords pel canvi mostren que es pot fer tot el contrari, que fan tot el contrari en prioritzar

les persones i no els privilegis ni les butxaques dels amics amb doblers negres.

Aquesta llei... -sí, senyora, es pot enfadar, però és així-, aquesta llei no seria la mateixa si fos fruit del Govern del PP, amb Ciudadanos, no seria la mateixa, i des de MÉS per Mallorca volem destacar que si aquesta llei fos fruit del PP i Ciudadanos no hi hauria ni dret subjectiu de l'habitatge en situacions d'especial vulnerabilitat, ni cessions amb les cooperatives d'habitatge, ni registre d'habitatges buits, ni polítiques de mobilització d'habitatges buits de grans tenidors, ni restriccions, ni obligacions ni cessions temporals i, per no haver-hi, ni sancions a grans tenidors.

Jo li vull posar un exemple molt clar, ni sancions per impagament de despeses de comunitat com a infracció greu, perquè vostès varen votar en contra d'aquesta sanció. Realment creuen vostès que s'han de permetre els abusos dels grans tenidors d'habitatges buits que no paguen les despeses comunitàries i ho carreguen tot als veïns? A les esquenes dels veïns de bona fe, amb una indefensió total! Sí, la realitat és aquesta, però no em sorprèn la seva indiferència.

Des de Més per Mallorca esperam que el canvi també arribi a aquesta estat espanyol, perquè és ben necessari.

I volem destacar també, des de MÉS per Mallorca, les aportacions fetes conjuntament amb els altres partits dels acords pel canvi, que ja he reflectit i que crec que són fruit d'aquesta visió comuna de com han de ser aquestes polítiques d'habitatge, però també estam, diguem, satisfets d'unes petites aportacions que hem fet com a MÉS per Mallorca i que volia recalcar perquè també es tinguin en compte en aquest Servei d'acompanyament es tinguin en compte els serveis socials, perquè també es consolidin les polítiques i l'autonomia de les entitats locals en aquests serveis d'acompanyament i en aquesta feina, diguem, cap a una política d'habitatge digne, i que també parlem de garantia de subministraments bàsics com a concepte més ampli i sense connotacions socials negatives, en substitució de l'anomenada pobresa energètica.

Estem contents que aquests canvis, també gràcies a MÉS per Mallorca, hagin arribat a aquesta llei i crec que també amb molt de consens.

Per tant, creiem que aquesta llei, en definitiva, és una oportunitat, un repte, un deure social i una llei clau i una llei, com he dit, fruit de la participació i la mobilització de la gent, sorgida contra els abusos i que, per tant, el que hem fet molts de polítics i polítiques que som aquí és recollir precisament moltes de les al·legacions que ja havien promogut aquestes associacions.

Per tant, creiem que amb aquesta llei garantim un sistema d'habitatge públic, garantim el lloguer social, perquè no volem cases sense gent i cap família no ha de quedar sense subministraments bàsics, i garantim també serveis d'acompanyament, perquè volem que les famílies no hagin de patir aquests processos de dificultat d'habitatge tots sols. Per

tant, crec que aquesta llei fa aquestes passes endavant i consolida aquestes mesures.

De totes maneres volia dir, quant a les esmenes que queden pendents dels altres grups, nosaltres mantindrem el vot que hem fet en comissió i creiem que amb una coherència clara d'aposta per les polítiques per a les persones i en contra del front comú que han fet PP i Ciudadanos que defensen unes esmenes que només volen mantenir privilegis del fons d'inversió i de les entitats financeres que controlen molta part dels habitatges buits... -sí, Sr. Pericay, vostè ha fet aquest discurs, ara no el negui, si l'ha fet en aquest faristol, ara resultarà que haurà dit això, no?

Aquesta llei crec que explora i arriba al màxim de les seves competències precisament per continuar amb mesures que possibilitin l'accés a l'habitatge i sobretot que elimini les situacions més greus.

Jo ja sé que a la Sra. Fernández no li agradarà el que dic, però record que precisament en el debat de la totalitat vostè va fer unes afirmacions despectives davant de la possibilitat que es fes habitatge públic a primera línia, i el que mostra, precisament, el seu tarannà en aquesta matèria i la seva concepció de la política social no la compartim.

Jo diria més, hi ha una sentència clara que mostra que no compartim la política del Partit Popular, la sentència que ha fet tornar enrere la venda d'habitatges públics del Partit Popular a la Sra. Botella a l'Ajuntament de Madrid, una sentència ha hagut de tornar enrere la venda d'habitatges públics del Partit Popular a fons d'inversió voltors. Vostès haurien també de demanar, jo crec que no tan sols demanar perdó per la corrupció, demanar perdó per aquestes actuacions utilitzant les institucions per fer rics als seus amics, crec que haurien d'estar avergonyits, i ha hagut de ser un jutjat que ha hagut de tornar enrere això, perquè vostès encara ho neguen. Això realment els hauria d'avergonyir, jo no veig... crec que no tenen ni la humilitat, no?, ni la humilitat ni el sentiment que realment comprenen que la seva actitud o l'actitud del Partit Popular no ha estat la més adequada, sinó que encara s'enorgulleixen.

Per tant, senyors del PP i senyors de Ciudadanos, deixin de ser populistes perquè els populistes són vostès, i d'intentar fer por amb mentides i enganyant la gent.

Jo, Sr. Pericay, vostè aquí ha deixat ben clar avui a la seva intervenció que és un partit de dretes i de dretes, perquè en el seu discurs ho ha deixat molt clar. Totes les esmenes, diguem, que han anat en el sentit de defensar l'IBEX 35 i els grans tenidors, no hi ha hagut... vostè ha fet d'aquest pal el seu eix de tot el seu discurs. I per molt que el Sr. Rivera vulgui dissimular vostè li desfà tot aquest discurs que és de centre, avui li ha desfet totalment, vostè aquí ha fet un discurs de dreta, dreta.

I aquest discurs li diré que ha estat clavat quasi al que ha fet la Sra. Fernández perquè al final han defensat el mateix, han defensat el mateix bloc d'esmenes, han defensat les mateixes,

per tant, fan un discurs calcat tot dos, són iguals. Per tant, crec encara que es vulguin diferenciar volen fer les mateixes polítiques antisocials i defensores dels mateixos poders fàctics.

Per tant, des de MÉS per Mallorca nosaltres estam satisfets amb tota aquesta llei que recull aquesta mobilització, que recull aquests drets i que crec que serà una eina potent i és una eina imprescindible i una eina valenta que ajudarà a facilitar l'accés a l'habitatge dels nostres residents a les Illes.

No puc deixar de fer esment, evidentment, al vot particular demanat sobre l'esmena 15621, l'anomenada "esmena Nadal", per voler dir alt i clar des de MÉS per Mallorca que votarem a favor d'aquest vot particular, com també votarem en contra de la disposició final segona bis que recull aquesta esmena, perquè, des de MÉS per Mallorca, defensam que aquesta esmena urbanística i d'afavoriment d'una empresa concreta no té justificació i no hauria de ser ni a aquesta llei ni a cap altra llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Debat final de la primera llei d'habitatge. Els esforços de tanta gent anònima a partir d'avui tendrà un nou sentit. Posam avui els pilars on aixecar el punt i final de moltes injustícies, els fonaments on fer realitat tot allò que la lluita civil i el sacrifici personal de tanta gent, de tants de col·lectius ha fet realitat. No seria legítim voler aprovar la llei sense reconèixer abans l'esforç i la lluita de tanta gent, donam la benvinguda a alguns dels seus representants avui aquí en un dia tan important per a totes i tots.

És de justícia remarcar que ells són el ferment que ha ajudat a tovar la llei com desitjàvem, que ningú no s'apropiï, que ningú no vulgui vendre la paternitat genètica de la llei dels seus principis, el Govern proposa i el Parlament disposa, però que ningú no s'ofengui ni ofegui el dolor de tanta gent, que ningú no gosi apoderar-se dels sofriments de tantes persones cabals i honestes que, treballant de manera esforçada per dur endavant una família no han tengut la recompensa d'un salari suficient per mantenir els seus fills i donar-los casa digna, escalfor, aixopluc; que el patiment de tantes mares i de tants pares, de tants d'infants ens serveixi d'exemple i no de palanca de profit polític.

Hem encofrat els fonaments on aixecar una política social real d'habitatge, ara es tracta d'acabar d'una vegada per totes amb la mancança tan greu d'habitatge públic que hem patit des de sempre.

La llei ha tingut un llarg procés de gestació, d'esmenes i debat, ha hagut de passar pel Consell Consultiu, no es fa en quatre dies una bona llei, n'hi ha, com el Sr. Company, que en quatre anys ni les comencen, i mentrestant el Govern ha actuat, ha fet política social d'habitatge, ha maldat d'estar sempre al costat dels qui ho passen més malament. Pla d'habitatge, en parlarem.

Però avui tendrem la llei, i ara vendran les amenaces, tot penjant damunt la llei tenim l'espasa de Damocles Salom, de la virreina d'un govern moribund, un govern que, en nom de la seguretat jurídica, no deixa fer ni fa, ni menja ni deixa menjar; un govern i un partit acostumats a tergiversar el concepte de seguretat jurídica per manipular i per mutilar llengües i ofegar drets, per escapçar la capacitat de les autonomies, per afusellar la iniciativa legítima dels parlaments. Un argument, el de seguretat jurídica del PP, contra el qual la justícia acaba de dictar sentència, 1.687 folis d'arguments moralment inapel·lables sobre el sentit de la justícia del PP. És l'inici del fi d'una llarga història de corrupció, per més que a la virreina Salom la història li importa ben poc, tal vegada tengui algun sentit que el començament de la història local de la infàmia del PP, provada en els tribunals, va coincidir en el temps i en l'espai amb la fe de baptisme polític de la virreina Salom, túnel de Sóller.

Sra. Salom, Sr. Rajoy, no posin les seves mans tacades sobre la Llei d'habitatge.

Senyores i senyors diputats del PP, amb les seves esmenes aplaudeixen aquells qui ballen sobre les esperances i la necessitat, moltes vegades desesperada, de tanta gent que ho ha passat i ho passa tan malament, unes esperances que vostès sempre neguen, que voldrien veure negades en la Llei d'habitatge, perquè aquest és el sentit de les seves esmenes tramposes i ho apel·lin a la manca de diàleg, per més que reconec, açò sí, el tarannà conciliador, *rara avis*, de la Sra. Fernández, però una oronella no fa estiu.

Set esmenes del PP aprovades, són set més, per exemple, que les que va aprovar el Sr. Company sobre més de 400 a la Llei de transports. El Sr. Company ens parla de fems, de *basura*, ell que n'importava tanta amb la Sra. Soler i la Sra. Salom, encara no ha descobert que és un dirigent d'un partit tòxic, no reciclable, tan contaminat que ningú no sap ni on l'han d'enterrar, quan fissioni deixarà radioactivitat moral arreu per molt de temps.

Més enllà de la dualitat entre Govern i oposició en política social d'habitatge hi ha aquí, en aquest parlament, dues sensibilitats, ho hem vist durant tota la tramitació: hi ha la bancada dels insensibles, Ciutadans i PP, i hi ha la resta, els que compartim, amb tants de matisos com vulguin, la necessitat d'actuar sobre el mercat especulatiu de l'habitatge buit perquè a la borsa immensa d'habitatges voluntàriament tancats amb finalitats especulatives hi ha les solucions de xoc.

Si els grans tenidors volen evitar l'acció de la llei, article 37, sobre alguns dels més de 1.000 pisos buits, ho tenen fàcil, que els destinin a lloguer de llarga durada i que ho facin a uns

preus compatibles amb la dignitat de la gent que els necessita i no els pot pagar, tot i treballar de sol a sol. O bé, que, de manera voluntària, article 26, subscriuguin convenis de col·laboració amb l'administració amb una compensació justa, depèn només de la voluntat de les persones físiques i sobretot jurídiques, grans tenidores d'habitatges. No són ciutadans normals i corrents, com vol fer creure el PP. Esperem que tot i així no prefereixin acabar aquests ciutadans gens corrents en braços del corrupte Govern Rajoy i el seu ús i abús arbitrari dels instruments que la Constitució atorga als governs legítims per defensar la legalitat, perquè el Govern del PP, qualsevol govern del PP, ha perdut tota legitimitat, perquè és el PP i no cap ni qualsevol individu aïllat del PP qui ha perdut la legitimitat, i qui no té legitimitat no és digne de representar la legalitat.

Qualsevol recurs judicial contra els preceptes sobre els pisos buits es podrà justificar només en defensa dels interessos especulatiu perquè estan emparats per la Constitució, pel Consell Consultiu i per sentències judicials com la de Navarra.

Senyors de Ciutadans, baixin del sidecar on viatgen, no ens vulguin vendre més la moto, que la moto del PP ha fet pana, *kaputt*, no desafiïn més la quarta llei de la termodinàmica, (...) la pastilla del fre encalenteixi el galop desbocat del PP cap a l'abisme no farà altra cosa que cremar la pastilla de fre. Senyores i senyors del PP, com gosen parlar de confiscació si han requisat el calaix públic durant tants d'anys?

També han dit que la llei és intervencionista, i tant que ho és d'intervencionista! Què és la política sinó la intervenció legítima dels poders públics en societat en defensa de l'interès general. Qui tengui deu o més habitatges buits, tancats, sense justificació, Sr. Melià, sense justificació, i no els posi en el mercat, haurà de cedir-los de manera transitòria per tres anys, prorrogables només si hi ha acord, sempre que qui els tengui, tengui com a activitat econòmica la promoció immobiliària, la intermediació, la gestió, la inversió, la compravenda, el lloguer, o el finançament d'habitatges, i a canvi d'una compensació justa, i sempre que hi ha hagi una necessitat objectiva, o dificultats greus d'accés a l'habitatge, cometes, "anteposant l'interès públic general al particular del gran tenidor". És açò anar en contra dels ciutadans, contra la classe mitjana, com diu el PP?

El PP afirma que la llei criminalitza els ciutadans i que, en canvi, el PP hi confia, però, segons les esmenes, el PP només confia en aquells ciutadans que encara confien en el PP, és a dir, els grans tenidors. No fa falta tenir un màster ni cap llicenciatura exprés per entendre la diferència entre gran tenidor i ciutadà, entre família i consell d'administració, n'hi ha prou en tenir sentit comú i en tenir entranyes. Les esmenes del PP condemnarien els poders públics al mer paper d'agència immobiliària, la seva idea de la política social d'habitatge es limita a compensacions econòmiques, incentius fiscals. I ens acusen d'intervencionisme, açò què és si no intervencionisme però a l'inversa, invertit, a favor dels intocables? No és economia, és ideologia.

Rebutjarem les esmenes del PP perquè cerquen despullar la llei de tota defensa de l'interès general, perquè ni l'article 26 no els va bé, el volen suprimir, no volen ni els convenis que són voluntaris.

Incentius fiscals per als grans tenidors sí que en volen, però resulta que ja n'hi ha a la Llei d'habitatge i en el Pla d'habitatge, però per a tothom, grans tenidors o no, i n'hi ha suficients. Posats a suprimir, el PP suprimiria fins i tot la cèdula d'habitabilitat, campí qui pugui, i les exigències dels dipòsits de lloguers. Ho ha escrit vostè Sra. Fernández.

(Remor de veus)

Ciudadans també voldria suprimir tots els articles que fan referència als grans tenidors, als grans padrins putatius, són tal per a qual, com diríem a Menorca: els tests s'assemblen a les olles. Si la descarada poda de la llei que significaria les esmenes del PP i de Ciudadans prospera, tindríem una llei òrfena de qualsevol contingut social i d'eficàcia a l'hora d'articular mesures eficients per fer política d'habitatge. Però no prosperaran, i amb la llei tindrem una molt bona eina, una eina que serà a l'abast també de la gent, a l'hora de fer efectiu, fins i tot davant els tribunals, si l'administració no aconsegueix el dret a l'accés a l'habitatge.

Posats a reclamar, el PP reclama una diagnosi. Volen més diagnosi que el patiment de tanta gent? Les casseroles haurien d'haver estat sempre fumejant, amb bons aliments dins, a les cuines de totes les cases, no haurien d'haver hagut de repicar mai a les places, tot reclamant sostres dignes. Tots els que som aquí ens en podem sentir responsables i alguns -el Sr. Company absent-, endemés, una mica culpables; no va fer la llei, tampoc no va fer ni un sol pis, va malvendre tot el sòl públic que va poder, tanta falta com fa; no va ser capaç ni d'acabar els 14 habitatges que va trobar començats a Formentera. No és incompetència, és ideologia.

La Sra. Fernández ens ha pintat un escenari dantesc, desolador, ple de xifres tan falses com la comptabilitat del PP, tot per mirar de justificar per què no aproven la llei.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Estam aprovant una llei Sra. Fernández, no un pla. El PP..., el pla ja està en marxa, ja camina, recordem: 5.000 habitatges públics de lloguer més en deu anys, enguany 18 noves promocions, 511 habitatges nous per llogar; adequació dels lloguers a la realitat econòmica de les famílies, que cadascú pagui segons les seves possibilitats, que les casseroles puguin fumejar bons aliments cada dia; ajudes als lloguers d'habitatges. Necessitam el pla, sí, però també la llei.

Gairebé no hi ha sòl públic per fer nous habitatges i generar sòl públic i després construir-hi cases, una casa no és cosa de quatre dies, per açò fan falta polítiques de xoc, d'intervenció, com les que proposa la llei. Aquest hivern més de 35.000 famílies han patit greus dificultats o no han pogut pagar el rebut de llum, vol més diagnosi? Per açò fan falta mesures com les de la llei, per garantir els subministraments

bàsics a tothom. El Govern fins ara ha actuat amb decisió, però a partir d'avui ho podrà fer amb molta més força.

Mantenim discrepàncies amb El Pi sobre la concreció de la figura del gran tenidor, tot i que compartim el fons, diria que és una qüestió d'interpretació i amb la vinculació dels habitatges desocupats a aquesta figura. Però la voluntat d'El Pi d'actuar en matèria d'habitatge social és clara i amb la protecció pública també és clara, la proposta de possibilitar increments d'intensitat per a habitatges de protecció oficial em sembla positiva, però deixem que siguin els consells qui ho decideixin a través dels seus PTI.

Esmenes que queden de Podem. De tant d'empenar i de prémer, de tant de forçar el pern de vegades salta la rosca, no facem saltar la rosca de la llei, hem arribat a importants acords en la tramitació d'aquesta llei, amb el suport i la pressió activa sempre present del Govern en la redacció i tramitació de les esmenes.

Estam d'acord amb la conveniència d'un centre com el de Nadal a les Illes Balears? Ens creiem de ver o no que hem de tenir obert tot l'any, que hem de potenciar turisme com l'esportiu, sobretot d'alt nivell? Ens creiem que hem de generar ocupació de qualitat dotze mesos? I que hem d'enfortir l'economia de tots els municipis, de costa o no? Quins instruments tenim si es va començar per llei? Endemés, Manacor no té pla general, fa més de 37 anys que ho prova sense èxit, hem d'esperar *in aeternum*? Altra cosa és que no els agradi que l'esmena sigui on és, ara, no és la primera vegada que una disposició aliena s'incorpora a una llei. Qui es trobi lliure de pecat que tiri la primera esmena.

I si anar a favor d'un interès particular, que és positiu i bo per a tothom, és fer urbanisme a la carta, també deu ser anar en contra d'un interès particular pel sol fet de ser-ho. En tot cas, l'esmena no afegeix ni resta rigor a la resta de la llei, no l'afecta, segueix sent igual de positiva i bona. Farà el mateix efecte amb esmena o sense, no substitueix ni modifica i açò ho sabem tots en aquesta cambra.

La llei facilitarà l'accés a l'habitatge i ajudarà a garantir-ne la permanència, garantirà els subministraments bàsics, farà possible més habitatges destinats a lloguer social, amb més eines de control per evitar el frau. Els futurs pisos de protecció oficial seran tots de lloguer i seran de protecció per a sempre. I es crea el servei d'acompanyament, per ajudar en situacions de risc, quan no es pugui pagar el lloguer o la hipoteca, amb assistència i informació, protecció de drets, al costat sempre de qui vol i no pot, o no el deixen.

La llei és una llei progressista, moderna, ambiciosa i valenta, a favor de la gent que ho passa pitjor. Hi ha sancions, sí, com en tota llei, però hi ha sobretot eines a favor de la justícia social, instruments per avançar cap a l'equitat, contra l'exclusió. En defensa i auxili de les dones víctimes de la violència, que l'habitatge no sigui un drama més afegit al seu drama. I noves formes d'accés més cooperatives a l'habitatge i sobretot començarà a fer possible d'una vegada per totes, el dret fonamental, universal, de l'accés a un habitatge digne.

Hi ha molta filosofia, diu el PP, i tanta que n'hi ha! Hi ha el vell principi filosòfic que diu que qualsevol persona, pel sol fet de ser-ho, mereix una vida digna. No hi ha vida digna, cap vida no és digna quan un pare o una mare no gosen mirar els ulls del seu fill que tremola de fred i plora de gana. Volen més filosofia? Ens podem mirar tots als ulls en aquesta cambra?

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Passam al torn de rèplica. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, president. Bé, vull agrair al Sr. Borràs, que ha estat l'únic que ha contestat o que ha intentat contestar alguna de les nostres esmenes, o explicar el motiu del rebuig a les nostres esmenes, perquè la veritat és que, si no, aquí tothom ha vingut a parlar del seu llibre i no ha vingut a debatre les esmenes dels grups parlamentaris, que és el debat. Bé, alguns han vingut a fer un míting, però els altres han vingut a fer un posicionament general, debat que ja vàrem tenir, en el debat de totalitat ja ho vàrem fer, per tant, tocava avui parlar de les esmenes que han presentat els diferents grups i de fet, només el Sr. Borràs ho ha fet, i molt parcialment.

(*Remor de veus*)

Però li diré que per a nosaltres el seu argument, Sr. Borràs és contradictori i li diré per què, el seu argument per al Centre Nadal és: no podem esperar el Pla general. És bona aquesta iniciativa? És bona aquesta oferta esportiva? És bo per a l'interès general? Sí, per tant, hem de fer via, hem de fer l'esmena. I jo li deman: no hi ha una necessitat d'habitatge? No és urgent posar habitatge a l'abast? No és urgent prendre mesures per aconseguir que hi hagi més parc públic d'habitatge? Idò, per què m'envia als consells insulars? Per què m'envia als plans generals? El problema aquí és que la nostra esmena sobre l'índex d'intensitat d'ús crec que..., crec, que a alguns diputats de la majoria els agrada, el que passa és que no hi ha consens i, per tant, allò del futbol *pelota a seguir*, la tirarem per endavant al consell, i aquesta és la realitat.

Però la realitat és que no podem esperar i vostès han introduït a la llei o la llei ja duia incorporada una esmena... semblant amb la intencionalitat de fons sobre l'índex d'intensitat.

El problema de la seva esmena és que és inoperant, és inoperant i ineficaç, per què? Perquè ha de menester l'adaptació del plan general i, com vostè ha dit, a Manacor..., i això és una mostra més que la seva llei d'urbanisme tampoc no funciona, si hem d'esperar els plans generals..., -no, Sr. Borràs, això és així-, si hem d'esperar els plans generals les

coses no s'arreglen. I, per tant, si per al Sr. Nadal podem fer una llei per fer via, jo crec que per a l'habitatge també valdria la pena fer una llei i fer via, i aquesta era la nostra esmena principal.

Dit això, jo no em puc retenir de discutir un poc... i rebatre la posició del grup de Ciutadans, és clar, aquí ha semblat que era inconstitucional, que anava..., no, hi ha un dictamen, ho ha dit el Sr. Borràs també, en això coincideix plenament amb ell, hi ha un dictamen del Consell Consultiu, hi ha una sentència del Tribunal Constitucional. Per tant, aquesta figura dels grans tenidors i la proposta que fa no va contra el dret a la propietat, no és inconstitucional per afectar el dret de la propietat, i això està avalat.

Per tant, vostès poden criticar la llei per altres coses, com que em sembla un argument infantil, tant el de Ciutadans com el del Partit Popular, no sabem quants d'habitatges buits existeixen, no hi ha diagnòsi. Però si la portaveu del Partit Popular el primer que ha fet és la diagnòsi i el primer que ha dit és com puguen els preus, vostè mateixa ja ens ha donat algunes dades d'aquesta diagnòsi que justifiquen la necessitat d'intervenció i la necessitat d'una acció política en matèria d'habitatge, vostè mateixa ens ha donat dades per justificar-ho.

Per tant,...

(*Remor de veus*)

... els vull dir que la figura dels grans tenidors és una figura, diguem, que necessita que es donin unes circumstàncies que s'han de constatar. Per tant, no necessàriament tots els senyors o tota entitat o tota societat que tinguin deu habitatges en propietat serà desposseït dels seus habitatges, això no és així, i vostès donen a entendre això... -no, no em facin que sí-, s'han llegit l'article 37? Diu: "Els grans tenidors que disposin d'immobles inscrits al Registre d'habitatges desocupats n'han de cedir la gestió, sempre que es verifiquin les circumstàncies objectives següents:", és a dir, no per tenir els deu quedaré sense habitatges, s'han de donar una sèrie de circumstàncies: "una necessitat objectiva d'habitatge amb uns càlculs i amb unes operacions aritmètiques, una petició d'habitatges a la zona, etc." Vostès fan trampes i diuen mentides.

I acab, ja els ho vaig dir al debat de totalitat, senyors del Partit Popular, vostès mateixos varen aprovar una llei d'ordenació i ús del sòl que preveia la venda forçosa de solars, que això ja ho preveïen les lleis franquistes d'urbanisme, i la figura dels grans tenidors és una intervenció, com la venda forçosa de solars, per fer complir les disposicions urbanístiques, en aquest cas les disposicions en matèria de dret d'habitatges, i a aquesta figura no li veuen tants de problemes quan té una similitud evident amb la figura dels grans tenidors. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Passam al torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom*. Como todos saben, la semana pasada reclamé al Sr. Pons que asumiera su responsabilidad política ante el asesinato cometido con la enmienda Nadal a la presente Ley de vivienda, de la que no pienso ser cómplice ni copartícipe ante ninguna enmienda ni ante ningún punto, pues esta ley, que prometía ser estrella, no sólo llega muy tarde, sino que, además, llega adulterada.

Al igual que el GOB o que Terraferida, pienso que esta ley es inconstitucional y no hay migaja que le entreguen a las clases trabajadoras y populares de este país que compense el agravio que se comete, al introducir en una ley de contenido social, destinada a solucionar los grandes problemas de vivienda social que padecemos en las Baleares, y... que distorsionan, introduciendo una enmienda fabricada por el PSOE para que la presente el PP, para ser un mero instrumento de servilismo político a las grandes fortunas, un nuevo y claro ejemplo de urbanismo a la carta.

Las supuestas medidas sociales son muy relativas y se tienen que dar unas condiciones muy concretas, ya procurarán los bancos no dejar los pisos vacíos durante dos años, aunque tampoco creo que las cifras con las que se amenaza en las sanciones posibles les hagan temblar lo más mínimo, y aun sucediendo pondrán en valor un activo que tienen parado, casi les hacen un favor, pero construir vivienda social, de eso poca cosa o, mejor dicho, nada.

No puedo aceptar que se trabajen enmiendas en una u otra dirección mientras dan luz verde a esta aberración que están cometiendo la triple entente de PSIB-PP y también Ciudadanos, y la pasividad de MÉS per Mallorca y Podemos, y digo pasividad de manera generosa, pues el Sr. Morras, de Podemos, fue quien admitió en comisión la inclusión de la enmienda Nadal.

Así que de ningún modo participaré en este paripé ni votaré esta ley. En primer lugar, no va a solucionar ninguno de los problemas que tenemos sobre el tapete con la vivienda, es más, intentar enmendar aunque sea una coma es ser cómplice de esta perversión política.

Ya nos las apañaremos los movimientos sociales en lucha contra la especulación inmobiliaria por la vivienda social y los movimientos ecologistas para derogar esta ley inconstitucional.

A la bancada de la derecha, era sabido que ustedes estaban en contra de esta ley porque decían que atacaba la propiedad privada, y gracias al Sr. Pons del PSIB han conseguido darle la vuelta y al final la ley ataca el interés general.

Ustedes saben que rechazo de pleno sus políticas de vivienda y el juego especulativo al que tradicionalmente están sujetos, no me causa ya ningún estupor que el PP legisle a favor de ciertos apellidos, más bien es lo que se esperaba, pues siguen una línea política que hace tiempo los define, el llamado capitalismo de los amiguetes. Pero mi decepción

absoluta en la materia que nos ocupa es con sus señorías del PSOE-PSIB, las explicaciones que dio la presidenta Sra. Armengol al Sr. Castells, y después la apología que hizo el Sr. Pons a mi pregunta, lejos de despejar dudas acrecienta las razones por las que me opongo a esa tramitación de ley.

Con esta ley están aprobando añadir el uso turístico al centro Nadal, aunque ya se hacía de manera encubierta, el viejo truco que ya inició el PP con los campos de golf, ahora lo hacen ustedes, Sra. Presidenta. Además, están aprobando una ampliación de la superficie explotable del 54%, pasando de los actuales 47.444 metros edificables sobre suelo rústico a 73.507, quedándose exentos de pagar además el 3% del impuesto municipal de obra.

También evitan el tan temido informe del impacto ambiental, no ceden el 15% de suelo para uso municipal como marca la ley, pero sí van a construir más pistas de tenis, ya hay 26, ampliar el gimnasio, el espacio de *fitness* y expandir la zona de alojamientos para dar cabida a 354 plazas residenciales. Y lo más grave: reducen lo que puede ser un trámite de recalificación de suelo rústico que puede demorarse hasta ocho años, a unos pocos meses, trato que no recibe ni la propia administración a la hora, por ejemplo, de construir colegios. Y para colmo, el ridículo espacio ajardinado que queda en el centro ha de mantenerlo el servicio público de Manacor, un despropósito absoluto, lo tomen por donde lo tomen.

Aunque el Sr. Pons se empeña en decir que esta ley pone límites a los grandes tenedores, los fondos buitre seguirán operando con total impunidad y los límites de los que se hacía gala el Sr. Pons deben ser para aquellos que no tienen amigos dentro del PSIB, amigos como por ejemplo vuestro compañero y exdiputado autonómico del PSIB, Sr. Pere Serra, que, según la prensa, es muy buen amigo de los Nadal.

Con la promesa desde inicio de la legislatura de que esta ley iba a ser la gran panacea para la cuestión social de la vivienda, se han permitido el lujo de no construir vivienda social de manera efectiva y cubrir a los ayuntamientos como Palma, donde gobierna también esta izquierda de postureo e incapaz de diferenciarse de la derecha en las cuestiones de fondo.

Sin duda en la letra pequeña, como en el caso Nadal, los grandes tenedores seguirán teniendo los salvoconductos necesarios para no responder al interés general. Las bonanzas de esta ley tienen alcances muy escasos a la hora de paliar los problemas de vivienda, la gentrificación y la burbuja de alquiler avanzan a pasos agigantados. Vayan y hablen con los vecinos de Santa Catalina, donde el capital sueco está comprando todo lo que puede.

Sus señorías no han sido el gobierno del cambio y en unos meses la ciudadanía se lo hará saber en las urnas.

La cuestión de la vivienda fue el eje fundamental para que se produjeran los gobiernos del cambio, pero no han hecho

nada, y con la presente ley tienen su coartada para autoengañar a sus flexibles consciencias izquierdistas.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Passam al torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President, señores diputados y diputadas. La verdad es que las *esmenes* que quedan vivas se resumen, sobre todo las de Ciudadanos y las del PP, en un gran bloque porque son las enmiendas del botones Sacarino, las *esmenes* de los que doblegan la espalda para mover la moqueta para que pasen todos los banqueros, los señores de los fondos buitre, los señores de los grandes tenedores para que puedan campar a sus anchas por la especulación inmobiliaria, para que puedan especular todo lo que quieran con las viviendas vacías que hacen falta a las familias de las Islas Baleares. Eso es lo que ocurre, Sra. Sandra Fernández, eso es lo que ocurre. No es intervencionismo.

Usted decía, decía usted, le preguntaba que ¿cuál sería la prelación necesaria una vez que estuviesen registradas en ese registro de oficina, de la oficina de vivienda vacía, cuál sería la prelación, que qué viviendas se usarían, cuáles, de qué empresa o de qué gran tenedor o que cuál se cogería? Se cogerían todas, Sra. Fernández, usted todavía no se ha enterado, todas las que se registren que estén vacías, porque hacen falta todas las viviendas; se está viviendo una emergencia habitacional, se está sufriendo una emergencia habitacional en las Islas Baleares, Sra. Fernández, usted todavía no se ha enterado desde ese escaño, ¡la gente, las familias en Baleares están en emergencia habitacional, Sra. Fernández!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

La vivienda... usted misma está diciendo que el precio de los alquileres está en mil y pico de media de precio y está diciendo que ¿cómo se cogerán las viviendas vacías? Sra. Fernández, todas, hacen falta todas las viviendas que aparezcan en el registro. ¡Todas, Sra. Fernández! No es intervencionismo.

Mire, claro, ustedes no deben estar, no deben estar orgullosas, Sra. Fernández, porque, mire, hasta ahora mismo el Sr. Conseller, el que era conseller de Vivienda ha estado hasta ahora mismo desaparecido, eso quiere decir que durante todo el debate no se ha enterado de lo que se está proponiendo en política de vivienda, no se le ha visto el pelo, no ha estado, no debe estar muy orgulloso de lo que ha hecho en política, menudo papelón que han hecho porque si hasta ahora no se ha enterado de lo que se ha propuesto en vivienda no sé cómo lo piensa plantear.

Porque ha hablado usted de cómo está el precio de la vivienda en Baleares, pero de lo que no ha hablado usted es de la repercusión que tiene la Ley hipotecaria, que depende mucho de sus políticas del Partido Popular; no ha hablado de como mantienen y bloquean la Ley de alquileres; no hablan de que no quieren reformar la Ley de arrendamientos urbanos a nivel estatal, ustedes eso lo odian, y eso tiene mucho que ver con el precio de la vivienda, de la que usted aquí se queja. ¿Por qué no cuenta toda la historia, Sra. Fernández?

No es una ley intervencionista, es una ley que intenta hacer cumplir la función social que tiene la vivienda, porque tiene que tener... los grandes tenedores tienen que cumplir con el mandato social, tienen que ser solidarios. Tenemos que movilizar viviendas vacías, pero, por otro lado, tiene que haber una desmercantilización, como tiene que haber otras formas de tenencia, por eso, se fomentan las cooperativas en cesión de uso. Pero, por otro lado, también tiene que haber una permanencia en la condición de vivienda de protección oficial y también tiene que haber alquiler social.

Su discurso por un lado dice que tiene que haber ayudas a las familias, pero por otro lado dice que no, que todos los artículos... la enmienda en todos los artículos que tienen que ver con la protección social y con la intervención, con la solidaridad que tienen que mostrar los grandes tenedores cuando se les dice que no, que colaboren porque no es intervencionista, sino que dice que colaboren, que colaboren, que presten las viviendas que no utilizan, que las presten a cambio de una compensación económica, porque tampoco es cogerles... vamos a decir de forma gratuita, es darles una compensación económica que cumplan con su función social las viviendas. Eso es lo que planteamos.

Por lo tanto, no sean ustedes hipócritas y colaboren también con esta sociedad y voten a favor de estas medidas de una vez por todas, colaboren con la sociedad de las Islas Baleares, no sean hipócritas, colaboren. Porque desde estos escaños estamos todas y todos muy cómodos, pero hay mucha gente ahí fuera, y aquí dentro hoy mismo que lo está pasando francamente mal con el tema de la vivienda. Seamos solidarios y solidarias y votemos a favor de unos artículos que indudablemente son el comienzo, es un cimiento para el derecho a la vivienda en las Islas Baleares, no lo regula todo, y lo deja abierto a unas disposiciones que tienen que reglamentarse, pero es una base muy buena, es una base muy buena para establecer de una vez por todas el derecho a la vivienda en las Islas Baleares, algo que ustedes no hicieron cuando tuvieron oportunidad, y ahora no se quejen.

Voten a favor de esta ley porque es la primera de las Islas Baleares. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Abans de continuar amb les rèpliques, per mor del volum que hi ha d'esmenes per votar i que no hem

controlat massa bé el temps, aturarem una horeta per dinar després d'acabar les votacions, per no fer molt llarg el temps.

Per tant, seguim. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Para estar tan orgullosos de su ley ustedes han perdido o han ocupado mucho tiempo en otras cuestiones, especialmente en criticar al Partido Popular y a otros partidos. Y una vez más, que no ha ocurrido con todas las leyes, pero sí que en unas cuantas, esto parece que es como las lentejas, ¿no?, si quieres las tomas y si no las dejas, es decir, o aceptamos la ley exactamente como a ustedes les gusta o entonces ya estamos haciendo las cosas mal. Por la tramitación parlamentaria si quieren llegar a algún tipo de consenso evidentemente requiere cesiones por las dos partes.

Sr. Morrás, me sabe mal decírselo, pero creo que el que no ha leído bien la ley o el que no se ha enterado es usted. Mire, artículo 71.1, apartado e): "La cesión de vivienda desocupada queda limitada por las disponibilidades presupuestarias del IBAVI". ¿Todas? ¿De verdad van a expropiar todas? Porque aquí en la ley que usted va a votar, va a levantar la mano y va a votar, lo pone: "queda limitada por la disponibilidad presupuestaria del IBAVI". Y ya le digo que, con la previsión que tiene el IBAVI, no le va a bastar para expropiarlas todas. Así que le recomendaría que se leyese bien la ley antes de intentar darme lecciones o darnos lecciones.

Después, por parte de algunas intervenciones les diré que, bueno, son un poquito manipuladores, por no decir que mienten descaradamente. Me gustaría que me dijese el Sr. Borrás qué hay de falso en los datos que he dado, que también aquí usted ha manipulado las enmiendas que hemos hecho respecto a las cédulas de habitabilidad. Aunque se eliminase de la ley la referencia a la cédula de habitabilidad sigue vigente el decreto, lo que nosotros hemos propuesto es eliminarlo de la ley para tener un debate y para poder modificar ese decreto para simplificarlo y para hacerlo más positivo todavía para los ciudadanos.

La reforma de la Ley hipotecaria, Sra. Campoamor, debería saber que ya la aprobó el Consejo de Ministros... -Campomar, perdón, no sé qué he dicho, Campomar-, que ya la aprobó el Consejo de Ministros en diciembre del año 2017 y que ahora está en tramitación parlamentaria, con lo cual el Gobierno del Partido Popular ya ha hecho sus deberes.

También recordarle que la Oficina Antidesahucios de Palma estaba ya creada la pasada legislatura y que ustedes lo que han hecho es externalizar la gestión, antes la gestionaban funcionarios y ahora la gestiona personal externo.

Votamos en contra del régimen sancionador porque se votan los artículos enteros, no por apartados, y evidentemente, como no estamos de acuerdo con algunos apartados del régimen sancionador, votamos en contra.

Respecto a las VPO en primera línea, que usted ya me criticó en su momento y que me vuelve a criticar, yo creo que es algo de sentido común, que hasta usted entenderá. Vamos a ver, si usted compra un solar en primera línea es evidente que, por desgracia, ojalá todos pudiésemos vivir en primera línea, va a resultar más caro, porque los terrenos que están situados en primera línea prácticamente en la totalidad de los territorios son más caros que los terrenos situados en otras zonas de la ciudad, ¿qué significa esto? Que todo lo que usted gaste en comprar el terreno no lo va a poder gastar en construir viviendas de VPO, con lo cual usted lo que está haciendo es *mal*... -lo iba a decir en mallorquín-, *malbaratar* el dinero público, -porque no me sale en castellano-...

(Rialles de la interventent, remor de veus i alguns aplaudiments)

En fin..., bueno, dicho esto, espero que le quede claro que evidentemente no es ni una cuestión despectiva, es una cuestión de sentido común, cuanto menos nos cuesten los terrenos evidentemente más viviendas de VPO podremos construir.

El Sr. Melià, de verdad, o sea, en este sentido sí que me ha decepcionado un poco y se lo tengo que decir, porque si usted considera un diagnóstico real y exhaustivo los cuatro datos que he dado a la hora de comenzar mi intervención, creo, Sr. Melià, que mal vamos. Un diagnóstico no solamente debe contemplar cuáles son los datos, cuál es el aumento del alquiler, sino precisamente por qué se producen esas situaciones y eso es lo que todavía no sabemos en el caso de nuestra comunidad autónoma, ¿por qué están los precios tan altos? ¿Qué es lo que está causando esto? Y no debe ser tan evidente porque, por ejemplo, algo que era tan evidente como que el alquiler vacacional precisamente estaba limitando que se pusiesen los alquileres de larga duración en el mercado lleva a una moratoria de más de un año, está prohibido en Palma y no se están poniendo los alquileres de larga duración en el mercado, con lo cual algo no se han hecho bien, y lo que nosotros pedimos es que evidentemente para dar con las mejores soluciones se tenga un diagnóstico real.

Decirles además que evidentemente nosotros estamos en contra de esas políticas intervencionistas porque, además, se lo vuelvo a repetir, las políticas intervencionistas lo que generan es pobreza, reparten miseria, lo estamos viendo en los países donde la gestión es más intervencionista, que algunos de ustedes evidentemente alaban, pero que desde luego no es el caso del Partido Popular porque para generar riqueza hay..., para generar riqueza..., -perdón-, para repartir riqueza hay que generarla.

Y les voy a decir una cosa, ya por último -y espero que como en mi primera intervención no he ocupado el tiempo el Sr. Presidente sea un poco generoso-, decirles que ustedes han hecho bastante referencia a pesar de..., como les decía, de lo orgullosos que están de esta ley, han hecho bastante referencia a legitimidad que tiene el Partido Popular o que tengo yo como diputada para presentar o para defender estas enmiendas, y les digo que yo me considero totalmente

legitimada para hacerlo, y no sé si ustedes podrían decir lo mismo. Me siento legitimada porque yo me indigno por las sentencias, especialmente por las sentencias de corrupción que afectan a mi partido. No sé si ustedes podrían decir lo mismo.

(Remor de veus)

Me siento además legitimada porque pedimos disculpas por ello, porque pedimos disculpas por las sentencias que afectan a personas que han ocupado puestos en nuestro partido. No sé si ustedes...

(Remor de veus)

... podrían decir lo mismo. Me siento además totalmente legitimada porque mi partido ha impulsado importantes reformas para luchar contra la corrupción, y no me sentiría legitimada si no las hubiese apoyado, cosa que ustedes desde luego no pueden decir, que han votado en contra de alguna de las propuestas de lucha contra la corrupción.

No me sentiría legitimada si no defendiese las políticas en las que creo...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, per favor, vagi acabant.

EL SR. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

... y un día dijese una cosa y al día siguiente dijese la contraria, pero sobre todo no me sentiría legitimada si con la excusa de las cosas que han hecho otros no viniese yo aquí a hacer el trabajo por el que me pagan.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Jo no volia fer ús de paraula, però sentint la Sra. Fernández, la darrera intervenció que ha fet, li he de dir que vostè sí que pot ser sí que està molt legitimada, jo a vostè la respect moltíssim, ara bé, em sembla que no és l'exemple paradigmàtic del seu partit, però gràcies per les seves paraules i per la seva petició de disculpes, de perdó, però sap que no és així per la resta del seu partit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Passam al torn de contrarèpliques, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Breument, Sr. President. Crec que les postures han quedat molt clares en aquesta cambra, sobretot en aquesta llei en matèria d'habitatge. Hi ha una dreta, dreta, representada per PP i Ciudadanos, que estan a favor de fons voltors i de les entitats bancàries, i hi ha un altre front d'acords pel canvi que estan a favor de rescatar les persones, i això és el que ha quedat clar avui en aquesta cambra.

(Remor de veus)

MÉS per Mallorca està a favor de rescatar les persones i no les entitats bancàries i, per tant, crec que això és el que... ja ho sabem, però crec que amb les intervencions d'avui ha quedat més clar que mai i bé, crec que això ja després és responsabilitat de cadascú i de la seva consciència de quines polítiques dur a terme, quines polítiques vol dur a terme.

De totes maneres, vull comentar això de la llei hipotecària a la Sra. Fernández, que m'ha dit..., jo li ho he dit, que era al Congrés, no ho sé..., tal vegada no m'ha escoltat, però, que és que vostès no hi són al Congrés per agilitar la llei?...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... no, no hi tenen representació? No, és que m'ha semblat que no se sentia al·ludida com que tenguessin representació al Congrés, i jo he parlat del Congrés..., no, he parlat que la llei ja era al Congrés, però que estava prou endarrerida, i vostès també són responsables al Congrés dels Diputats que aquesta llei no surti endavant i realment defensi tots els afectats per la hipoteca i realment no hi hagi aquestes possibilitats que a una persona o a una família se la pugui desnonar per l'impagament d'una quota hipotecària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, president. Sra. Huertas, per començar, vostè no hi era abans quan he intervingut, si la seva esmena que ha proposat de sancionar els grans tenidors que no paguin la comunitat de veïns està incorporada a la llei com a sanció, vam fer una transacció en ponència i està incorporat, l'esperit de la seva proposta està dins... com a sanció, que és on pensàvem, dins el capítol de sancions, on havia de ser.

S'ha de veure el ressentiment quines coses més estranyes fa, hi ha gent que per ressentiment és capaç fins i tot de creure's Joana d'Arc, però bé, cadascú expressa els seus ressentiments com troba. Hi ha acusacions, per tant, de les preteses Joanes d'Arc que, francament... dormiré ben tranquil avui i dormiré al meu llit, com cada dia dorm al meu llit, sempre dorm al meu llit cada dia.

(Remor de veus)

Sra. Fernández, em sap greu dir-ho, i jo sé... la conec, hem fet molta feina a ponència junts, sé el seu tarannà, però no parli d'indignació avui, jo puc entendre que vostè està indignada i la crec quan diu que està indignada, però avui és un dia especial per als indignats, avui és un dia molt especial, els indignats estan allà vestits de color taronja, senyora..., i aquesta és la indignació real d'aquest país, és la indignació de la gent que ho ha passat malament i que ha lluitat per defensar la gent que ho passava molt malament, no la gent que avui s'avergonyeix que altres companys seus de partit hagin robat. La indignació és una altra cosa, no és passar vergonya pel comportament d'altres companys.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, serà la demagògia que vulgui, Sra. Fernández, però miri, aquesta paraula la va utilitzar el Sr. Company en el que li anava a dir ara, i també crec que vostè no ho pensa, crec que vostè no ho pensa, però ha dit una cosa molt perillosa, molt perillosa avui, ha dit que amb els doblers que val un solar bo a primera línia se'n podrien comprar d'altres més barats. Açò és el principi bàsic de la política de guetos -de guetos-, és a dir, els solars bons no serveixen per fer política social, els solars barats, perifèrics són els bons per fer política social, guetització de la ciutat.

I el que hem de fer i té l'obligació qualsevol govern progressista de fer és permeabilitzar la societat a totes les classes socials, fora guetos.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

És la primera obligació que té un govern progressista en política d'habitatge i en política de construcció de ciutat.

Sí, i ho va dir el Sr. Company aquí a aquest faristol..., què volen que els digui? Que segons qui visqui en primera línia de mar, idò? I qui és segons qui? Qui és segons qui? Açò, podem mirar tranquil·lament...

I no em parli, Sra. Fernández, de lleties, no em parli de lleties, que fem les lleis com les lleties del doctor Negrín *que si las quieres las tomas y si no las dejas*.

Vostè asseia en aquesta bancada blava, a una cadira de color blau quan cada dos per tres, gairebé plenari sí, plenari no, legislatius, apareixia un nou decret llei,...

(Remor de veus)

... un nou decret llei. Vostès varen governar durant quatre anys a cop de decret llei, i ara parla que no acceptam esmenes? Quan vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Company, per favor, guardi silenci... Sr. Company, guardi silenci, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sr. Company, Sr. Company, vostè abans recomanava Tranxilium a l'oposició... a vostè li convendria prendre un Tranxilium i un Almax i un Almax, perquè el que ha de pair vostè crec que és molt mal de digerir aquests dies, un Almax a part d'un Tranxilium.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

No...

(Remor de veus i pausa de l'intervinent)

... a Cabrera?...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Sr. Company, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. No, però és que el Sr. Company, que no parla mai quan toca, després té un desig per intervenir i, és clar,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás, Sr. Morrás, per favor!

(Remor de veus)

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Bé, si... simplement per acabar, perquè ni el Sr. Company mereix que posem un final dolent a aquesta llei, ni el Sr. Company s'ho mereix.

Avui aprovarem una magnífica llei, a pesar del Sr. Company, a pesar del Sr. Company, aprovarem una magnífica llei que no fa res més que donar oportunitats a la gent que ho passa més malament per poder a la fi tenir un habitatge digne, per poder fer feina a favor de l'habitatge públic, de protecció pública, a favor de la gent que ho passa més malament i a la fi, tenim la primera llei d'habitatge, li agradi o no li agradi al Sr. Company i als grans tenidors.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Company per favor, silenci. Sr. Company!

EL SR. BORRÀS I BARBER:

El Sr. Company un dia em va dir *hooligan* a mi i li va dir a la Sra. Presidenta que m'havia de sancionar. No sé què s'hauria d'aplicar el Sr. Company..., una cura de silenci no perquè sempre calla. Per tant, jo crec que s'hauria d'aplicar una cura d'humilitat.

Gràcies a tothom. Enhorabona a la gent que ha fet possible aquesta llei, que és una molt bona llei d'habitatge per a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Sr. President, em dona la paraula?

EL SR. PRESIDENT:

Per quin motiu Sra. Huertas?

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Pel que ha comentat de l'esmena el Sr. Borràs. És per retirar una esmena meua. És que ha dit que una esmena que jo havia defensat ja està dins l'esperit de la llei i ho ha posat a sancions. Per tant, volia retirar aquesta esmena perquè no té sentit si ja està incorporat a la llei.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, idò, queda reti...

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

És l'esmena 14890, que la retir.

EL SR. PRESIDENT:

14890?

(Remor de veus)

Guardin silenci per favor.

Doncs, una vegada acabat el debat, passam a la votació de les esmenes.

Passam a la votació de l'esmena a l'article 1.

Votació... passam a la RGE 15622/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a les esmenes a l'article 2. La 14803/17 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

3 vots a favor; 32 en contra i 20 abstencions.

La 15623/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

20 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.

La 15624/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

20 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.

La 16462/17 del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.

3 vots a favor; 52 en contra i cap abstenció.

La 14804/17 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

4 vots a favor; 51 en contra i cap abstenció.

La 14805/17 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

La 14806/17 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

3 vots a favor; 52 en contra i cap abstenció.

La 14884/17 del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Xelo Huertas. Votam.

8 vots a favor; 26 en contra i 21 abstencions.

La 14885/17 del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Xelo Huertas. Votam.

1 vot a favor; 46 en contra i 4 abstencions.

La 15431/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 53 en contra i cap abstenció.

La 15432/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

23 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

La 15433/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

La 15579/17 del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.

8 vots a favor; 47 en contra i cap abstenció.

La 15627/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

La 15629/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 35 en contra i 2 abstencions.

La 15630/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 35 en contra i 2 abstencions.

La 15631/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

- 20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.
- La 16458/17 del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.
- Cap vot a favor; 52 en contra i 3 abstencions.
- La 16459/17 del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.
- 11 vots a favor; 25 en contra i 19 abstencions.
- Esmenes a l'article 4. Passam a la votació de les esmenes. La 15435/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
- 2 vots a favor; 35 en contra i 18 abstencions.
- La 15436/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
- 2 vots a favor; 35 en contra i 18 abstencions.
- La 15632/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
- 18 vots a favor; 35 en contra i 2 abstencions.
- Passam a les esmenes a l'article 6. Passam a la votació de la 15398/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
- 2 vots a favor; 32 en contra i 20 abstencions.
- La 15421/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
- 2 vots a favor; 35 en contra i 18 abstencions.
- La 15422/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
- 2 vots a favor; 35 en contra i 18 abstencions.
- Passam a les esmenes a l'article 8. La 16460/17 del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.
- 3 vots a favor; 29 en contra i 23 abstencions.
- Passam a les esmenes a l'article 9. La 15423/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
- 2 vots a favor; 34 en contra i 19 abstencions.
- Passam a les esmenes a l'article 10. La 15634/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
- 20 vots a favor; 35 en contra; cap abstenció.
- Passam a les esmenes a l'article 11. La 15635/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
- 19 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.
- Passam a les esmenes a l'article 12. La 15636/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
- 20 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.
- Passam a les esmenes a l'article 13. La 14809/17, del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
- 23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.
- Passam a les esmenes a l'article 14. La 14810/17, del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
- 3 vots a favor; 32 en contra i 20 abstencions.
- La 15400/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
- 2 vots a favor; 49 en contra i 4 abstencions.
- La 15637/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
- 18 vots a favor; 34 en contra i 3 abstencions.
- La 16464/17, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.
- 3 vots a favor; 52 en contra i cap abstenció.
- Passam a les esmenes a l'article 16. La 15640/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
- 18 vots a favor; 32 en contra i 5 abstencions.
- Passam a les esmenes a l'article 17. La 14812/17, del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
- 23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.
- La 15641/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
- 21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.
- L'esmena a l'article 18, la 15425/17 ha estat retirada, i l'esmena a l'article 20, la 15428/17, també ha estat retirada.
- Passam a l'esmena a l'article 21, la 15642/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
- 18 vots a favor; 31 en contra i 6 abstencions.
- Esmenes a l'article 22. La 14887/17, del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Xelo Huertas. Votam.
- 1 vot a favor; 51 en contra i 3 abstencions.
- La 15429/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
- 2 vots a favor; 35 en contra i 18 abstencions.

Passam a la votació de la 15430/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 53 en contra i cap abstenció.

La 15643/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 35 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena que postula la creació d'un nou article 24 bis, la 15645/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

20 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.

Passam a l'esmena que postula la creació d'un nou article 24 ter, la 15646/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a les esmenes a l'article 26. La 15411/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 53 en contra i cap abstenció.

La 15412/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 50 en contra i 3 abstencions.

La 15648/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

Passam a les esmenes a l'article 27. La 15413/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 53 en contra i cap abstenció.

La 15414/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 53 en contra i cap abstenció.

La 15649/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 35 en contra i 2 abstencions.

Passam a les esmenes a l'article 28. La 15395/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

3 vots a favor; 34 en contra i 18 abstencions.

La 15650/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 32 en contra i 5 abstencions.

Esmenes a l'article 29. La 15396/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 35 en contra i 18 abstencions.

La 15681/17, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.

9 vots a favor; 46 en contra i cap abstenció.

Esmenes a l'article 30. La 15399/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

3 vots a favor; 49 en contra i 3 abstencions.

Esmenes a l'article 31. La 14814/17, del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

3 vots a favor; 52 en contra i cap abstenció.

La 14889/17, del Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Xelo Huertas. Votam.

1 vot a favor; 51 en contra i 3 abstencions.

La 15415/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 32 en contra i 21 abstencions.

La 15651/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

17 vots a favor; 33 en contra i 5 abstencions.

Esmenes a l'article 32. La 15416/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

La 15652/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

Esmenes a l'article 33. La 15417/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

La 15653/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

Esmenes a l'article 34. La 14890 ha estat retirada.

Passam a la votació de la 15418/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

La 15654/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

Esmenes a l'article 35. La 14891/17 del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Xelo Huertas. Votam.

1 vot a favor; 52 en contra i 2 abstencions.

La 15419/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

La 15655/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

Passam a les esmenes de l'article 36. La 15420/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

La 15656/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

Passam a les esmenes de l'article 37. La 15003/17 del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Xelo Huertas. Votam.

1 vot a favor; 54 en contra i cap abstenció.

Passam a la 15401/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

19 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

La 15657/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

Esmenes a l'article 39. La 15402/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

La 15692/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a les esmenes a l'article 40. La 14816/17 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.

5 vots a favor; 50 en contra i cap abstenció.

La 15004/17 del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Xelo Huertas. Votam.

1 vot a favor; 51 en contra i 3 abstencions.

La 15397/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 53 en contra i cap abstenció.

La 15659/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 34 en contra i 2 abstencions.

Esmena a la denominació del títol V. Votació de l'esmena RGE núm. 15661/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 32 en contra i 5 abstencions.

Esmenes a l'article 43. La 15662/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 32 en contra i 5 abstencions.

Esmenes a l'article 44. La 15663/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 32 en contra i 5 abstencions.

Esmenes a l'article 45. La 15664/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 32 en contra i 5 abstencions.

Esmena a la denominació del títol VI. Votació de l'esmena 15665/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Esmenes a l'article 46. La 15666/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 32 en contra i 5 abstencions.

Esmenes a l'article 47. La 15689/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 32 en contra i 5 abstencions.

Esmenes a l'article 48. La 15667/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 32 en contra i 5 abstencions.

Esmenes a l'article 49. La 14817/17 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

La 14818/17 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

La 14827/17 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

3 vots a favor; 31 en contra i 20 abstencions.

La 15668/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

22 vots a favor; 33 en contra i cap abstenció. La 15669/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	Esmenes a l'article 70. La 15677/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció. Esmenes a l'article 50. La 15671/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	20 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions. Esmenes a l'article 71. La 15678/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
21 vots a favor; 31 en contra i 3 abstencions. La 15672/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció. Esmenes a l'article 75. La 14822/17, del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
24 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció. Esmenes a l'article 51. La 15673/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	6 vots a favor; 31 en contra i 18 abstencions. Esmenes a l'article 78. La 14823/17, del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions. Esmenes a l'article 52. La 14820/17 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.	23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció. La 15406/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció. La 15670/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció. La 15679/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció. Esmenes a l'article 53. La 15674/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	19 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció. La 15680/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
18 vots a favor; 34 en contra i 3 abstencions. Esmenes a l'article 56. La 15570/17 del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.	21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions. La 15681/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
11 vots a favor; 44 en contra i cap abstenció. Esmenes a l'article 60. La 15675/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions. Passam a les esmenes a l'article 79. La 14824/17, del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
18 vots a favor, 37 en contra i cap abstenció. Esmenes a l'article 64. La 14892/17 del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Xelo Huertas. Votam.	23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció. La 15407/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
11 vots a favor; 44 en contra i cap abstenció. Esmenes a l'article 65. La 15676/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció. La 15569/17, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.
24 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció. Esmenes a l'article 66. La 14893/17 del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Xelo Huertas. Votam.	8 vots a favor; 47 en contra i cap abstenció. La 15584/17, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.
1 vot a favor; 34 en contra i 20 abstencions.	8 vots a favor; 46 en contra i 1 abstenció. La 15585/17, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.

- 8 vots a favor; 45 en contra i 2 abstencions.
La 15682/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
20 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.
La 15683/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
20 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.
Passam a les esmenes a l'article 80. La 15570/17, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.
9 vots a favor; 46 en contra i cap abstenció.
La 15586/17, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.
10 vots a favor; 45 en contra i cap abstenció.
La 15691/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.
Passam a les esmenes a l'article 82. La 15587/17, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.
9 vots a favor; 45 en contra i cap abstenció.
Passam a les esmenes a l'article 85. La 14894/17, del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Xelo Huertas. Votam.
1 vot a favor; 52 en contra i 2 abstencions.
Passam a les esmenes a l'article 88. La 15409/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
20 vots a favor; 32 en contra 3 abstencions.
Passam a les esmenes a l'article 89. La 15410/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.
Esmenes que postulen l'addició de noves disposicions addicionals, la 14826/17, del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
20 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.
La 15685/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
19 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.
La 16473/17, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.
10 vots a favor; 40 en contra i 5 abstencions.
Esmenes a la disposició transitòria primera, la 15132/17, del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Xelo Huertas. Votam.
- 10 vots a favor; 43 en contra i cap abstenció.
La 15392/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
19 vots a favor; 34 en contra i cap abstenció.
La 15686/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
20 vots a favor; 34 en contra i cap abstenció.
Esmenes a la disposició transitòria segona, la 15393/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.
La 15687/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.
Esmenes a la disposició final segona, la 15688/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.
Esmenes a l'exposició de motius, la 15571/17, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.
8 vots a favor; 47 en contra i cap abstenció.
La 15572/17, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.
8 vots a favor; 47 en contra i cap abstenció.
La 15690/17, del Grup Parlamentari Popular. Votam.
17 vots a favor; 33 en contra i 5 abstencions.
La 16452/17, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.
12 vots a favor; 38 en contra i 5 abstencions.
La 16453/17, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.
4 vots a favor; 51 en contra i cap abstenció.
Votació de l'esmena 16457/17, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.
4 vots a favor; 49 en contra i 2 abstencions.
Votació del vot particular mantingut pels grups parlamentaris Podem Illes Balears i MÉS per Menorca a l'addició d'una nova disposició final, esmena 15621/17. Votam.
17 vots a favor; 38 en contra i cap abstenció.

Silenci per favor.	32 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.
Finalment, passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei. En primer lloc votarem els articles als quals s'hi mantenen esmenes.	Els articles 18 i 20 els passarem a la votació final. D'acord?
Votació de l'article 1. Votam.	Passam a la votació de l'article 21. Votam.
31 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.	34 vots a favor; 18 en contra i 3 abstencions.
Votació de l'article 2. Votam.	Votació de l'article 22. Votam.
32 vots a favor; 23 en contra i cap abstenció.	34 vots a favor; 21 en contra i cap abstenció.
Votació de l'article 3. Votam.	Votació de l'article 26. Votam.
31 vots a favor; 23 en contra i cap abstenció.	32 vots a favor; 20 en contra i 3 abstencions.
Votació de l'article 4. Votam.	Votació de l'article 27. Votam.
35 vots a favor; 20 en contra i cap abstenció.	33 vots a favor; 18 en contra i 3 abstencions.
Votació de l'article 6. Votam.	Votació de l'article 28. Votam.
35 vots a favor; 3 en contra i 17 abstencions.	32 vots a favor; 2 en contra i 21 abstencions.
Votació de l'article 8. Votam.	Votació de l'article 29. Votam.
50 vots a favor; cap en contra i 5 abstencions.	35 vots a favor; 2 en contra i 18 abstencions.
Votació de l'article 9. Votam.	Votació de l'article 30. Votam.
53 vots a favor; 2 en contra i cap abstenció.	34 vots a favor; 2 en contra i 18 abstencions.
Votació de l'article 10. Votam.	Votació de l'article 31. Votam.
35 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.	31 vots a favor; 24 en contra i cap abstenció.
Votació de l'article 11. Votam.	Votació de l'article 32. Votam.
35 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.	35 vots a favor; 20 en contra i cap abstenció.
Votació de l'article 12. Votam.	Votació de l'article 33. Votam.
32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.	35 vots a favor; 20 en contra i cap abstenció.
Votació de l'article 13. Votam.	Votació de l'article 34. Votam.
40 vots a favor; 3 en contra i 2 abstencions.	35 vots a favor; 20 en contra i cap abstenció.
Votació de l'article 14. Votam.	Votació de l'article 35. Votam.
31 vots a favor; 24 en contra i cap abstenció.	31 vots a favor; 21 en contra i 3 abstencions.
Votació de l'article 16. Votam.	Votació de l'article 36. Votam.
32 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.	35 vots a favor; 20 en contra i cap abstenció.
Votació de l'article 17. Votam.	Votació de l'article 37. Votam.
	34 vots a favor; 21 en contra i cap abstenció.

Votació de l'article 39. Votam.	Votació de l'article 56. Votam.
35 vots a favor; 20 en contra i cap abstenció.	53 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.
Votació de l'article 40. Votam.	Votació de l'article 60. Votam.
31 vots a favor; 24 en contra i cap abstenció.	35 vots a favor; 18 en contra i 2 abstencions.
Votació de la denominació del títol V. Votam.	Votació de l'article 64. Votam.
32 vots a favor; cap en contra i 23 abstencions.	51 vots a favor; 1 en contra i 2 abstencions.
Votació de l'article 43. Votam.	Votació de l'article 65. Votam.
32 vots a favor; cap en contra i 23 abstencions.	32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.
Votació de l'article 44. Votam.	Votació de l'article 66. Votam.
31 vots a favor; 1 en contra i 22 abstencions.	31 vots a favor; 1 en contra i 23 abstencions.
Votació de l'article 45. Votam.	Votació de l'article 70. Votam.
31 vots a favor; 5 en contra i 18 abstencions.	32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.
Denominació del títol VI. Votam.	Votació de l'article 71. Votam.
32 vots a favor; cap en contra i 22 abstencions.	32 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.
Votació de l'article 46. Votam.	Votació de l'article 75. Votam.
35 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.	32 vots a favor; 3 en contra i 20 abstencions.
Votació de l'article 47. Votam.	Votació de l'article 78. Votam.
35 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.	32 vots a favor; 20 en contra i 3 abstencions.
Votació de l'article 48. Votam.	Votació de l'article 79. Votam.
34 vots a favor; 1 en contra i 20 abstencions.	32 vots a favor; 23 en contra i cap abstenció.
Votació de l'article 49. Votam.	Votació de l'article 80. Votam.
31 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.	32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.
Votació de l'article 50. Votam.	Votació de l'article 82. Votam.
34 vots a favor; cap en contra i 21 abstencions.	35 vots a favor; 18 en contra i 2 abstencions.
Votació de l'article 51. Votam.	Votació de l'article 85. Votam.
31 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.	52 vots a favor; 1 en contra i 2 abstencions.
Votació de l'article 52. Votam.	Votació de l'article 88. Votam.
32 vots a favor; 20 en contra i 3 abstencions.	34 vots a favor; 20 en contra i cap abstenció.
Votació de l'article 53. Votam.	Votació de l'article 89. Votam.
32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.	32 vots a favor; 20 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de la disposició transitòria primera. Votam.

34 vots a favor; 19 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la disposició transitòria segona. Votam.

35 vots a favor; 20 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de la disposició final segona. Votam.

31 vots a favor; 20 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'exposició de motius. Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.

Finalment votarem els articles als quals no es mantenen esmenes. Votació de l'article 2 bis. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 5 abstencions.

Votació de l'article 4 bis. Votam.

49 vots a favor; cap en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de l'article 5. Votam.

34 vots a favor; 1 en contra i 20 abstencions.

Votació de l'article 7. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Votació de l'article 15. Votam.

37 vots a favor; cap en contra i 17 abstencions.

Votació de l'article 17 bis. Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.

Votació de l'article 17 ter. Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de l'article 18. Votam.

(Remor de veus)

18, l'hem passat a l'altra votació, no s'hi mantenen esmenes.

50 vots a favor; cap en contra i 1 abstenció.

Passam a la votació de l'article 19. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam al mateix, això és l'article 20, eh?, que l'hem passat de l'anterior, que no s'hi mantenen esmenes. Passam a la votació de l'article 20. Votam.

53 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'article 23. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de l'article 24. Votam.

37 vots a favor; 18 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'article 25. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Votació de l'article 30 bis. Votam.

32 vots a favor; 20 en contra i 3 abstencions.

Votació de l'article 38. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Votació de l'article 40 bis. Votam.

35 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.

Votació de l'article 41. Votam.

53 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Votació de l'article 42. Votam.

53 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Votació de l'article 54. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Votació de l'article 55. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Votació de l'article 57. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Votació de l'article 58. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Votació de l'article 59. Votam.

34 vots a favor; cap en contra i 21 abstenció.

Votació de l'article 61. Votam.

54 vots a favor; cap en contra i cap abstenció. Votació de l'article 62. Votam.	32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions. Votació de l'article 84 bis. Votam.
55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció. Votació de l'article 63. Votam.	32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions. Votació de l'article 86. Votam.
55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció. Votació de l'article 65 bis. Votam.	35 vots a favor; 18 en contra i 2 abstencions. Votació de l'article 87. Votam.
32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions. Votació de l'article 65 ter. Votam.	35 vots a favor; 17 en contra i 3 abstencions. Votació de l'article 90. Votam.
34 vots a favor; 18 en contra i 3 abstencions. Votació de l'article 67. Votam.	33 vots a favor; 18 en contra i 2 abstencions. Passam a la votació de la disposició addicional primera. Votam.
55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció. Votació de l'article 68. Votam.	53 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions. Passam a la votació de la disposició addicional segona. Votam.
55 vots a favor, cap en contra i cap abstenció. Votació de l'article 69. Votam.	53 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions. Votació de la disposició addicional tercera. Votam.
55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció. Votació de l'article 72. Votam.	37 vots a favor; 18 en contra i cap abstenció. Passam a la votació de la disposició addicional quarta. Votam.
55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció. Passam a la votació de l'article 73. Votam.	52 vots a favor; 1 en contra i 2 abstencions. Passam a la votació de la disposició addicional cinquena. Votam.
55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció. Passam a la votació de l'article 74. Votam.	35 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions. Passam a la votació de la disposició addicional setena. Votam.
34 vots a favor; 3 en contra i 18 abstencions. Passam a la votació de l'article 76. Votam.	35 vots a favor; 18 en contra i 2 abstencions. Passam a la votació de la disposició addicional setena bis. Votam.
54 vots a favor; cap en contra i cap abstenció. Votació de l'article 77. Votam.	32 vots a favor; 3 en contra i 20 abstencions. Passam a la votació de la disposició addicional setena ter. Votam.
55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció. Votació de l'article 81. Votam.	31 vots a favor; 2 en contra i 21 abstencions. Passam a la votació de la disposició addicional setena <i>quater</i> . Votam.
35 vots a favor; 17 en contra i 3 abstencions. Votació de l'article 83. Votam.	
37 vots a favor; 18 en contra i cap abstenció. Votació de l'article 84. Votam.	

32 vots a favor; 20 en contra i 3 abstencions.

Votació de la disposició addicional setena *quinquies*.
Votam.

32 vots a favor; 20 en contra i 3 abstencions.

Votació de la disposició addicional setena *sexies*. Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.

Votació de la disposició addicional setena *septies*. Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.

Votació de la disposició addicional setena *octies*. Votam.

32 vots a favor; cap en contra i 23 abstencions.

Votació de la disposició addicional setena *novies*. Votam.

32 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.

Votació de la disposició addicional setena *decies*. Votam.

32 vots a favor; 20 en contra i 3 abstencions.

Votació de la disposició addicional setena *undecies*.
Votam.

32 vots a favor; 3 en contra i 19 abstencions.

Votació de la disposició addicional setena *duodecies*.
Votam.

42 vots a favor; 5 en contra i 8 abstencions.

Passam a la votació de la disposició derogatòria única.
Votam.

54 vots a favor; cap en contra i 1 abstenció.

Votació de la disposició final primera. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Votació de la disposició final segona bis. Votam.

37 vots a favor; 18 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de la disposició final tercera. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Votació conjunta del títol del projecte i de les denominacions dels títols I, II i III; dels capítols 1 i 2 del títol III; del títol IV; dels capítols 1, 2 i 4 del títol IV; del títol VII; del capítol 1 del títol VII; del títol VIII; dels capítols 1 i 2 del títol VIII; del títol IX, i dels capítols 1, 2, 3 i 4 del títol IX. Passam a la votació. Votam.

35 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.

Doncs, es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei d'habitatge de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

Doncs, ara farem un recés fins a les quatre i quart per dinar.

(Pausa)

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de Llei RGE núm. 14567/16, de modificació de la Llei 4/1991, de 13 de març, reguladora de la iniciativa legislativa popular de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de Llei RGE núm. 14567/16, de modificació de la Llei 4/1991, de 13 de març, reguladora de la iniciativa legislativa popular de les Illes Balears.

Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Gómez.

(Remor de veus i algunes rialles)

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Pues vamos a ver si ganamos. Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Antes de entrar a fijar la posición del Grupo Popular en relación a esta proposición de ley de la iniciativa legislativa popular que hoy debatimos, quiero manifestar nuestra satisfacción por el alto nivel de consenso que entre todos los grupos llegamos en la fase de ponencia. Es poco habitual que una proposición de ley llegue al pleno de esta cámara con este nivel de consenso. Un consenso que se debe a la generosidad de todos los grupos y que debemos también valorar en su justa medida, puesto que las posiciones iniciales entre las propuestas de algunos grupos, pues estaban bastante alejadas.

Igualmente considero que merece una mención especial el grupo proponente, en este caso MÉS por Menorca y también el trabajo del coordinador, el Sr. Nel Martí, que siempre ha mantenido buena disposición para llegar a acuerdos.

La iniciativa legislativa popular no es una institución reciente, fue el Marqués de Condorcet quien ya la puso en el proyecto de constitución que presentó a la Convención francesa en el año 1793, en plena Revolución Francesa. Y la

evolución histórica de esta figura, consolidada en los textos constitucionales modernos, sin duda se debe a la influencia de Hans Kelsen en sus aportaciones al borrador de la Constitución austríaca de 1920 y en sus publicaciones *Esencia y valor de la democracia* y en su *Teoría general del estado* están las referencias. En palabras de este autor: “la iniciativa legislativa popular consiste en que un determinado mínimo de ciudadanos, políticamente capaces, puedan presentar un proyecto de ley, a cuya toma en consideración se haya obligado el parlamento”. Es decir, para que Kelsen, el parlamento tiene la obligación de discutir y de votar, aunque no de aceptar, la proposición de ley presentada.

Con esa esencia y naturaleza aparece la iniciativa legislativa popular por primera vez en nuestra Constitución de 1931, y ahora en la actual del 78. Por consiguiente, nuestra vigente ley que hoy pretendemos modificar mediante la aprobación de esta proposición de ley, tiene su fundamento en la Constitución Española y en nuestro Estatuto de Autonomía, la norma es del año 91, fue pionera en nuestra comunidad autónoma y, por cierto, aprobada por el Partido Popular.

Ya han pasado 27 años desde su aprobación, ha pasado un tiempo considerable y en el que nuestra sociedad, como todas las sociedades, han ido avanzando y adaptándose a los nuevos tiempos. Las normas que regulan nuestro marco de convivencia también deben de ir adaptándose a las sociedades, y eso es lo que nosotros pretendemos hacer hoy con esta..., vamos a adaptar nuestra vigente ley del 91 a las demandas actuales de la sociedad.

Entre los cambios más significativos que proponemos a esta cámara para modificar la ley vigente, mediante la proposición de ley que debatimos, se encuentran los siguientes. Se amplía la edad hasta los 16 años para poder firmar iniciativas legislativas populares y podrán firmar también ciudadanos de los estados miembros de la Unión Europea y también todos aquellos que residan legalmente en el Estado español. Son tres propuestas novedosas que van a permitir ampliar el marco de participación ciudadana y desde luego más acordes con la situación social actual.

Se reduce el número de firmas necesarias para poder presentar las iniciativas, pasamos de las 10.000 actuales a 7.500. También se contempla que un número menor de ciudadanos residentes en una misma isla puedan presentar iniciativas, en este caso será necesario la firma de al menos el 3% de los ciudadanos que cumplan con esas condiciones y que, como mínimo, vaya firmado por 1.200 firmas.

Esta proposición de ley también introduce propuestas que facilitarán la tramitación, como, por ejemplo, disponer de más tiempo para la recogida de las firmas, se amplía el plazo de los 3 meses actuales a 4 y, además, éstos podrán ser prorrogables por otros dos si median causas justificadas. Otra novedad es que se deberá tomar en consideración, en un plazo máximo de tres meses, dentro del período ordinario.

La Comisión promotora adquiere también más protagonismo en toda la tramitación parlamentaria de la

proposición de ley, que, además, de la participación de un representante de ésta en la toma en consideración delante del pleno de la cámara, si ésta es superada, el representante podrá comparecer en los trabajos de ponencia, siempre que ésta así lo acuerde y también podrá comparecer si lo solicita en la correspondiente comisión parlamentaria para fijar posición en el informe de ponencia y finalmente delante del pleno de esta cámara, para su aprobación y rechazo.

Se adapta a la nueva Ley de procedimiento administrativo en todo lo relacionado con el voto telemático y garantiza también el cumplimiento de la normativa aplicable en protección de datos de carácter personal.

En definitiva, el Grupo Popular considera que ,con la aprobación de esta proposición de ley, ponemos a disposición de todos los ciudadanos que quieran participar en los asuntos públicos, un instrumento útil y adecuado.

Y para finalizar agradecer el buen asesoramiento por parte de los servicios jurídicos, en este caso residenciados en el letrado que nos acompañó en las fases de ponencia y de comisión y que hasta el último momento ha estado apoyándonos, a fin de conseguir una mejor redacción definitiva.

Y nada más. Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, president, bones tardes diputats, diputades. Bé, moltes gràcies Sr. Gómez, ha estat molt didàctica la seva intervenció. Bé, encara que ha estat el meu company Aitor Morrás el que ha defensat en ponència aquesta modificació de llei, no sé qui es congratula més d'aquest resultat, aquells que han estat treballant durant les diferents sessions que ha necessitat aquesta modificació de llei, o la que com jo, coneixem el resultat final.

Un resultat acordat i consensuat per tots els grups parlamentaris i que en definitiva, ha millorat la llei actual. Una llei del 91 que ha quedat endarrerida pels esdeveniments dels darrers anys. No oblidarem mai l'any 2011, on hi va haver un terratrèmol a tota Espanya, el qual es va conèixer com a 15M, va marcar un abans i un després a la política, gent de tot tipus va sortir al carrer, per reivindicar una altra manera de fer política i avui aquesta transformació es reflecteix en els diferents ajuntaments del canvi i en la pluralitat dels nostres parlaments autonòmics i en les lleis que acabem de debatre fa un moment, una llei fonamental com és la llei de l'habitatge.

La necessitat d'adaptar-se als canvis socials, facilitar i millorar la capacitat de la ciutadania de participar en la

democràcia d'aquestes illes, era un fet prioritari, tal i com es va recollir als acords de governabilitat, relativa a la participació, una participació de la qual tant parlem en aquesta legislatura.

Tal i com va comentar el meu company David Martínez en la presa en consideració d'aquesta proposició de modificació de llei, es tracta d'una llei que regula iniciatives legislatives populars, cosa que des de la seva existència d'aquesta llei no se n'ha aprovat ni una, la qual cosa confirma la necessitat d'una modificació per fer-la efectiva i real. I és que l'exercici de la democràcia depèn del paper de la societat i dels seus ciutadans, com més gran sigui el nivell de participació ciutadana en els processos polítics i socials d'un país, més democràtic és un sistema. Supòs que tothom estarà d'acord, com d'acord s'han posat per poder fer realitat aquesta modificació de llei. Sense participació ciutadana la democràcia perd la seva raó de ser, representativitat i legitimitat.

Les aportacions que han fet els diferents grups parlamentaris han donat com a resultat la modificació que avui debatem, en la qual trobem, repetiré un poc les mesures que ha considerat el Sr. Gómez, les modificacions que ha trobat importants i jo les tornaré repetir, perquè han estat modificacions importants, que és la reducció de l'edat de participació, queda en una edat de 16 anys per poder signar aquestes iniciatives legislatives populars; també tenen capacitat de participar activament els residents i les residents estrangers de les Illes; baixa significativament el nombre de signatures necessàries a 7.500 a nivell balear; si són iniciatives que afecten una sola illa s'estableix un límit d'un 3%, que significaria 1.200 signatures mínimes per a Formentera, més o menys unes 3.000 per a l'illa de Menorca, i unes 4.500 signatures per a Eivissa.

A més s'amplia el termini de recollida de signatures de tres a quatre mesos.

I també considerem important que un representant dels promotors de la iniciativa formarà part de la comissió promotora i a més participará en la presa en consideració en el Ple, és a dir que participará en tot el procés de tramitació parlamentària.

Creiem que és un avanç important respecte de la llei de 1991 perquè la ciutadania pugui participar d'una manera activa, el que considerem oportú per a l'avanç democràtic, a més de complir amb els acords pel canvi establerts entre els partits del pacte.

Aquest és el canvi que demana la gent i que venim a protagonitzar. Com a polítics tenim l'obligació de vincular les nostres actuacions a les reclamacions i peticions ciutadanes, ha de ser el nostre compromís, no podem oblidar que aquí hi som com els seus representants en les seves demandes i la vinculació amb les realitats socials és essencial per continuar treballant en aquest sentit.

Per això és imprescindible continuar treballant i desenvolupar i millorar les eines que tenim per facilitar la participació ciutadana. Són moltes les modificacions que es fan per oferir eines de participació, al Parlament, per exemple, és la modificació del Reglament en aquest moment, per garantir la participació ciutadana i la llei de consultes.

Tot i que disposar d'aquestes eines no és garantia de la democràcia que desitgem sí que ho és contribuir, construir, cultivar una cultura de la democràcia i per això, a més, hem d'acabar amb la corrupció, el primer motiu pel qual la ciutadania deixa de confiar en la política com a mitjà per atendre les seves demandes, les seves necessitats. La política ha de ser una garantia d'una societat més justa.

Avui aquest canvi que es va reclamar al 15M es reflecteix en tots i cadascun dels parlaments i així hem de fer-ho possible, amb aquesta modificació de llei. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputades i diputats. En primer lloc, jo també em vull afegir a l'agraïment als promotors de la iniciativa de revisió de la regulació de les iniciatives legislatives populars a les Illes Balears, al Grup Parlamentari MÉS per Menorca i a la feina que ha dut a terme el seu coordinador Nel Martí. I en aquest sentit, també vull agrair l'elevat grau, vull agrair i destacar l'elevat grau de consens que hi ha hagut als treballs de la ponència parlamentària, la voluntat de tots els grups parlamentaris per arribar a acords i fer aportacions, destacar en definitiva la unanimitat que hi hagut, i també, com ja vaig dir en comissió parlamentària, vull agrair també l'assessorament que hem tingut per part del lletrat de la casa.

La iniciativa legislativa popular és una de les formes de democràcia directa, de participació ciutadana, aquella que permet a un grup de ciutadans i ciutadanes presentar una proposició de llei per al seu debat i, si s'escau, la seva aprovació pel legislatiu, en el nostre cas el Parlament de les Illes Balears.

Amb la modificació que aprovam avui de la llei fins ara vigent se superen i milloren les previsions de participació ciutadana a través d'iniciatives legislatives populars en modificar una llei que, després de més 25 anys, necessitava adaptar-se als nous temps i superar determinades restriccions que la ciutadania ja considerava que era necessària, aquesta superació d'aquestes restriccions i sobretot a partir del moviment 15M, que també ha estat esmentat per altres portaveus.

D'aquesta manera, amb la modificació que avui aprovam, la iniciativa legislativa popular serà més senzilla i serà manco restrictiva.

Concretament hi ha tota una sèrie de canvis que vull esmentar i que vull destacar. En primer lloc, s'amplia l'àmbit de persones que tenen dret a subscriure una iniciativa legislativa popular, i així, els majors de 16 anys podran subscriure iniciatives legislatives populars, en aquest sentit, tot i que no som pioners, sí que som dels primers que incorporam una mesura d'aquestes característiques; tots els ciutadans de la Unió Europea residents a les Illes Balears, i també un punt molt important, tots els estrangers que resideixen legalment a les illes Balears. Des del legislatiu, per tant, consideram que aquelles persones que resideixen de manera legal en aquest cas a les Illes Balears estan legitimades per presentar una iniciativa legislativa popular per subscriure una iniciativa legislativa popular després de tot el que passi en aquest parlament també els incumbeix.

Una segona mesura o un segon paquet de mesures és que es rebaixa el nombre de signatures necessàries per poder presentar una ILP. Així, de les 10.000 signatures actuals en l'àmbit de les Illes Balears es passa a requerir un nombre de 7.500 signatures.

Quant als percentatges, en lloc del 30% del cens d'una illa que era necessari fins ara, bastarà el 3% en el cas de Menorca i d'Eivissa i en el cas de Formentera es necessitaran, en aquest cas, 1.200 signatures.

Un tercer grup de mesures és l'ampliació del termini per recollir signatures, concretament, abans eren tres mesos, o fins ara, i passa a quatre mesos, més la possibilitat de pròrroga de dos mesos.

Un altre paquet de mesures és que s'introdueix l'obligatorietat de tramitar la iniciativa legislativa popular, la indefinició que hi ha a l'actual llei és substituïda per una concreció i és que, en el termini de tres mesos en període ordinari, haurà de venir a aquest plenari la iniciativa legislativa popular pel seu debat de presa en consideració. En el cas que no pogués ser dins aquest període ordinari, en aquest període de tres mesos, seria al primer ple ordinari del següent període de sessions i... o en el cas que hi hagués eleccions per enmig i el Parlament s'hagués dissolt, la previsió és que seria en els dos mesos següents del període ordinari de la nova legislatura. Així, en qualsevol dels casos, sempre està previst que hi haurà un debat de presa en consideració de la ILP.

Un altre paquet de mesures és l'ampliació de la participació de la comissió promotora de la iniciativa legislativa popular als tràmits parlamentaris. Així no només intervenen al debat de presa en consideració, dret que ja tenien fins ara, sinó que en el cas que aquest debat, lògicament, sigui votat positivament, també el membre que designi la comissió promotora podrà intervenir a la ponència legislativa si aquesta ho acorda; tendran dret a intervenir també si així ho sol·liciten davant la comissió parlamentària, i finalment també tendran dret a intervenció al plenari d'aprovació. I, per altra banda,

també tendran dret a la retirada de la ILP abans de la presa en consideració o posteriorment si ho accepta el Ple de la cambra. En aquest sentit, per tant, tendran el mateix dret que té un grup parlamentari en relació amb la proposició de llei que hagi presentat com a iniciativa pròpia.

I finalment, un altre grup de paquet de mesures que s'introdueixen és l'adaptació de la llei d'iniciativa legislativa popular a noves normatives, així, la referida a la protecció de dades personals i també la introducció de la possibilitat de signatures electròniques que facilitarà de manera notable la participació ciutadana.

D'aquesta manera, amb la modificació de la regulació de les iniciatives legislatives populars s'acompleix un més dels compromisos dels acords pel canvi i vull recordar que ja en van un bon grapat de complerts. Concretament aquest compromís era justament el de facilitar la tramitació de les iniciatives legislatives populars i reduir el nombre de signatures necessàries i així s'ha fet i s'ha introduït a la nova normativa.

També vull recordar en aquest sentit que complim, donam compliment al programa electoral del meu grup, de MÉS per Mallorca, que justament proposava entre altres mesures rebaixar els suports necessaris per presentar una iniciativa legislativa popular, cosa que s'haurà complert, proposàvem que poguessin participar els majors de 16 anys, cosa que també haurem complert, i també proposàvem ampliar les possibilitats de participació de la ciutadania comunitària i extracomunitària resident a les Illes Balears, qüestió que també, com he dit, haurem complert.

En definitiva, des del Grup MÉS per Mallorca consideram que es dona una gran passa per afavorir la democràcia directa i la participació ciutadana i que, per tant, és un motiu d'estar molt satisfets per l'aprovació d'aquesta llei. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. El nostre grup parlamentari va votar a favor de la presa en consideració de la modificació de la llei 4/1991, de 13 de març, reguladora de la iniciativa legislativa popular a les Illes Balears. Com deia en el debat el meu company, el Sr. Josep Melià, aquesta modificació ha de servir d'ara en endavant per millorar tot el que és susceptible de millora, però atenent una realitat que demostra que les lleis legislatives populars no han acabat mai de funcionar, no només aquí, sinó arreu de l'Estat.

Nosaltres presentàrem dues esmenes molt tècniques, que han estat transaccionades i acceptades, on parlàvem sobretot

de la protecció de dades. Per tal de facilitar la participació ciutadana s'han presentat un seguit de modificacions com, per exemple, reduir el nombre de signatures requerides per presentar una ILP i fixar un termini de tres mesos perquè s'inclougi a l'ordre del dia de la sessió plenària i així agilitar la seva tramitació, entre d'altres coses que ja no repetiré perquè no vull ser reiterativa.

Estam d'acord amb aquests canvis i estam a favor que s'estengui la mà a la iniciativa popular i s'eliminin traves, el que no veiem tan necessari són certs missatges d'eufòria que alguns llancen com si el que aprovam avui fos la panacea, i és evident que no ho és, les xifres ho demostren; des dels inicis de la democràcia fins a 2016, que són les darreres dades que tenim, s'han presentat al Congrés dels Diputats 71 ILP de les quals 28 no varen ser admeses a tràmit, 23 caducaren, 8 varen ser rebutjades per les Corts Generals, 3 varen ser retirades i una va decaure. Només 8 iniciatives es varen prendre en consideració, unes amb més sort que d'altres en la seva tramitació posterior.

Però, a part d'això, un estudi del mateix any va reflectir que el 64% dels espanyols creu que les ILP no serveixen per a massa cosa. Pel que fa a Balears no tenim aquest tipus d'enquesta per saber què en pensa la gent, però és bo de fer aventurar-se en el resultat. Això en cap cas no vol dir que no s'hagin de posar facilitats perquè els ciutadans puguin presentar aquests tipus d'iniciatives, i tant que s'ha de fer, però el que volem és ser sincers i tocar amb els peus a terra.

Els ciutadans han de saber que després de presentar una ILP aquesta entrarà al Parlament i tots i cada un dels grups parlamentaris podran fer les esmenes pertinents per modificar el text, de tal manera que pot ser que la redacció inicial i la intenció primera no tenguin gaire a veure amb el resultat final.

Igual d'important és també tenir en compte que aquestes propostes no vénen acompanyades d'un pressupost i serà el Govern de torn que ha de fer la despesa pressupostària que demani la iniciativa i que ha d'assumir la despesa pública que comporti la ILP, i això no sempre és factible.

Si posam totes aquestes qüestions damunt la taula és per una qüestió de transparència perquè la transparència també és això, dir les coses tal com són, dir la realitat i no vendre fum perquè en segons quines valoracions sembla que amb l'aprovació d'aquesta iniciativa la desafecció i el descontent dels ciutadans en la política desapareixeran, i això sabem tots que no és així.

Més enllà d'aquest petit toc d'atenció, que creiem que havíem de fer, vull felicitar en general tots els grups parlamentaris pels acords i el consens aconseguits en ponència i en comissió; també, de manera particular, al coordinador, el Sr. Martí, la seva tasca, darrerament molt intensificada com a coordinador, en la coordinació d'aquesta ponència. Ens alegrem d'haver contribuït en la millora, en la mesura del possible, del camí de les iniciatives legislatives populars que aprovarem per unanimitat, si no hi ha res de nou. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. La democràcia és més que votar cada quatre anys, la democràcia real no pot ser o no és només un sistema electoral, així ho entén i ho reclama el Tribunal Europeu de Drets Humans, i així ho diu també el nostre Estatut d'Autonomia quan, a l'article 15, estableix el dret de participació política, que els poders públics han de promoure, i aquest dret comprèn el dret a promoure i presentar iniciatives legislatives populars davant el Parlament de les Illes Balears i participar així en l'elaboració de lleis.

Açò és, ni més ni menys, el que pretén, pretenia, MÉS per Menorca amb la modificació de la Llei del 1991, d'iniciatives legislatives populars, una llei massa rígida que en els seus 27 anys de vigència només ha servit per tramitar 10 iniciatives, de les quals només 4 han arribat a debatre's i votar-se en el plenari.

Avui farem una posada al dia de la Llei de 1991, la fem també, perquè val la pena dir-ho, capdavantera dins el conjunt de països que preveuen les ILP com a fórmula de participació política i ho feim així gràcies a introduir aspectes que ja s'han esmentat, però que citaré, molt breument: la signatura electrònica, sense cap dubte imprescindible avui en una nova legislació que vol ser moderna i actual amb la participació política; reduir el nombre de signatures de 10.000 a 7.500 i del 30% al 3%, quan les iniciatives són impulsades des d'una illa, i incorporar els estrangers residents i els majors de 16 anys.

És ben cert, no hem resolt el món, no ho preteníem, però sí que és cert que hem fet una gran passa per fer de les ILP una iniciativa, un instrument, una eina útil al servei dels ciutadans de les Illes Balears.

Com deia, l'Estatut d'Autonomia a l'article 15 és molt clar: "Tots els ciutadans de les Illes Balears tenen el dret a participar de forma individual o col·lectiva en la vida política", i aquest dret comprèn, entre d'altres, en el punt b) cita: "El dret a promoure i presentar iniciatives legislatives davant el Parlament de les Illes Balears i a participar en l'elaboració de lleis".

Fidels, idò, a aquest mandat estatutari des del Parlament, i també des del Govern de les Illes Balears, s'han impulsat i s'impulsen mesures a favor de la participació ciutadana a molts nivells, per exemple, recuperant els òrgans de participació com són el Consell de Joventut o el Consell Econòmic i Social; modificar la legislació local per facilitar la participació de veïns en les decisions dels municipis; impulsar una llei de consultes; modificar el Reglament del

Parlament per facilitar, entre altres coses, també les iniciatives legislatives populars, i avui modificar la Llei 4/1991, reguladora de la iniciativa legislativa popular de les Illes Balears, que, com deia, ens agradi o no hem de reconèixer que no ha respost a l'expectativa que en el seu moment, en el 91, va crear i açò és a causa, entre altres coses, de la seva rigidesa. Les xifres ho posen de manifest i ho esmentava abans.

Així i tot no podem menysprear que de les poques iniciatives que han arribat al Parlament aquestes han estat el resultat d'una participació intensa, molt intensa, per part dels ciutadans. Vull recordar la darrera que va impulsar el GOB i que feia referència a mesures d'emergència en matèria d'ordenació del territori, i que finalment aquest parlament no va prendre en consideració, però que açò forma part de la dinàmica i de l'essència de les iniciatives legislatives. És aquí, és el Parlament, que finalment ha de prendre o no en consideració aquelles propostes. Les sis restants iniciatives no van ser admeses a tràmit o van caducar, és a dir, van ser incapaços de fer front a l'exigent i restrictiu marc normatiu vigent sobre les iniciatives populars.

Des d'El Pi també s'ha fet referència a les iniciatives d'àmbit estatal i també les iniciatives que finalment es tramiten són poques. Precisament per açò creiem que hem de fer de la iniciativa legislativa popular un instrument més útil, més al servei dels ciutadans que es volen agrupar i volen tirar endavant aquesta iniciativa i eliminar una part burocràtica que fa que difícilment finalment puguin ser tramitades i debatudes en el Parlament.

És evident per tant, que calia modificar la llei del 91, ho hem fet, jo crec que ho hem fet d'una manera prou valenta i amb prou consens sense cap dubte. És cert que és, fins i tot diria que estrany, si puc utilitzar aquest terme, que una proposta en aquest cas de MÉS per Menorca, amb esmenes que en el seu inici, origen, doncs eren molt distants unes de les altres quant a plantejament, al final la veritat és que la bona feina ha permès que avui no hi hagi cap esmena viva i que hi hagi un text que es pot dir, amb tot el seu mèrit, de consens.

La modificació que s'aprovarà situarà la legislació autònoma a iniciatives legislatives populars, jo diria que dins la llista de les més avançades des del punt de vista de democràcia directa, no només de l'Estat espanyol, sinó també d'Europa amb tot el seu mèrit. Açò sí, amb l'excepció virtuosa de Catalunya, que ja des de l'any 2006 modificava la seva legislació introduint canvis que encara avui són un exemple de democràcia i participació directa per a moltes comunitats autònomes i països europeus.

La llei que s'aprovarà avui incorpora, jo diria, i no m'estendré perquè els meus companys portaveus dels grups ja han fet una descripció crec que prou exhaustiva, però tres grans novetats. La primera, sense cap dubte, és l'ampliació de les persones legitimades. Crec que avui s'aposta pels majors de 16 anys i pels ciutadans de la Unió Europea, crec que diu molt d'aquest Parlament, de quina és la visió i la voluntat d'aquest Parlament, de donar participació als ciutadans. Sé que

els majors de 16 anys pot ser molt discutit, però també és cert que els majors de 16 anys tenen avui també drets i tenen també obligacions i crec que obrir la participació política als majors de 16 anys és una passa sense cap dubte molt important.

La segona novetat té a veure en reduir significativament el nombre de signatures, de 10.000 a 7.500 i a reduir el percentatge de signatures en el cas d'iniciatives que s'impulsen des de les illes. I crec que en aquest cas intenta traduir molt també i recollir una sensibilitat que crec que també s'ha de posar en valor i és reconèixer que la realitat de cada una de les illes, la seva sensibilitat, el seu interès és diferent i que, per tant, facilitar que des d'una illa es pugui impulsar una iniciativa legislativa, sense cap dubte també crec que s'ha de posar en valor i s'ha de valorar avui.

I la tercera sense cap dubte, també ja s'ha dit, és introduir facilitats, garanties en la tramitació que inclou l'ampliació a quatre mesos, ampliable a dos més del termini de recollida de signatures, el debat de presa en consideració en el Parlament que es produirà sempre abans dels 3 mesos d'haver estat admesa a tràmit, o que la comissió promotora podrà participar en els treballs de ponència amb totes les garanties i la relació que açò dóna de poder contribuir, de poder fer aportacions.

La signatura electrònica, ja ho he citat, també és fonamental.

En definitiva, creiem que és una reforma substancial, una reforma positiva, a favor de la participació política directa, de la qual n'estam la veritat molt contents i que avui volem agrair, sense cap dubte a tots els membres de la ponència, als lletrats, que hagin pogut arribar a aquest grau de consens i a aquest grau jo diria de feina, perquè han estat articles que s'han hagut de revisar una i una altra vegada, perquè finalment sortim tots amb les garanties i la tranquil·litat que s'ha fet una feina ben feta.

I ja per acabar, és cert que hi ha modificacions que són petites, però crec que hi ha modificacions que també per petites que siguin, no els lleva importància. I prest esper que se'n pugui iniciar una altra, que també serà petita, que és la reforma de l'Estatut d'Autonomia, per eliminar la figura de l'aforament. Però també pens que serà molt important i que valdrà la pena que hi hagi el mateix grau de consens que avui s'ha assolit amb les iniciatives legislatives populars i que, per tant, donem exemple d'aquesta capacitat parlamentària per arribar a acords, per arribar a consens i donar resposta a allò que els ciutadans realment ens demanen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Doncs pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, bon horabaixa també. Fa un any ben llarg en el debat de presa en consideració d'aquesta proposició de llei, ja vàrem indicar que el nostre vot favorable se sustentava bàsicament en quatre eixos.

Un primer, la necessària adaptació d'una llei datada el 1991 i que afectava justament la complementarietat entre la participació ciutadana i la labor parlamentària o legislativa.

Un segon eix, l'imperatiu de combatre la progressiva desafecció dels ciutadans cap a la política i cap a la classe política, o d'ajudar com a mínim a combatre-la. Posar també una petita peça més en aquest intent de recuperar aquesta confiança. Aquesta desafecció com saben, és una desafecció que totes les enquestes revelaven i continuen revelant encara avui dia.

Un tercer eix és l'oportunitat d'aprofitar els canvis tecnològics en profit d'aquesta participació ciutadana.

I un quart, la coincidència de la proposta de reforma, que presentava el grup proponent amb la que figura en el nostre programa.

Per tant, tot això era allò que destacàvem i posàvem en relleu quan vàrem prendre en consideració aquesta reforma d'aquesta llei de l'any 91. I tot això també preservant la imprescindible frontera, la imprescindible separació entre l'acció ciutadana i l'acció institucional. En altres paraules, sense que en cap moment l'interès, respectabilíssim, deien llavors d'uns quants milers de ciutadans, ara l'hem fixat en 7.500 com a molt, bé com a molt no, com a mínim en el cas general, i en un nivell inferior si es tracta d'efectivament una illa en concret on es produeix l'interès. Però com a mínim els interessos d'aquests ciutadans, d'aquests milers de ciutadans, no passi per damunt de l'interès general, o sigui d'allò que senyores i senyors diputats aquí presents representem tots nosaltres, que són prou més ciutadans.

Idò bé, després d'aquesta tramitació parlamentària i de tot allò que ara s'ha descrit en intervencions anteriors i que jo no repetiré, crec que podem realment estar contents del resultat, els que m'han precedit en l'ús de la paraula ja ho han descrit. Jo només afegiré que en al nostre entendre, aquests eixos a què em referia al començament de la meua intervenció i que sustentaven el nostre vot, han estat més que corroborats. Ho han estat a més per mitjà i crec que és important recordar-ho, d'una feina conjunta dels representants de tots els grups parlamentaris que figuràvem en aquesta ponència i també dels serveis jurídics d'aquesta casa, que també ens han ajudat. I per tant, això ja és un element que s'afegeix i que a més, dona jo crec que una importància i una solidesa especial a la llei que tot d'una aprovarem. Les unanimitats quan són a més el fruit d'allò que han de ser, o els consensos quan són fruit d'allò que han de ser, és a dir, una discussió llarga i jo crec que profitosa que ens han fet finalment coincidir tots en una proposta, han de ser sempre celebrats i especialment celebrats.

N'hi ha per tant, almanco ho creiem nosaltres, per estar contents i així volia deixar-ho de manifest.

I res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Continuem amb el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom* de nuevo. Sr. Martí, yo también me uno a las felicitaciones por haber traído esta ley a la cámara.

Realmente creo que es el camino que hay que tomar, es decir, la implementación de los mecanismos democráticos y de participación de la ciudadanía, siguiendo a Habermas: "Reducir la democracia a una elección indirecta de representantes cada cuatro años nos sitúa en un modelo errático, en una democracia fallida". Por ello, la presente iniciativa supera con mucho la mera reforma de actualización a los nuevos tiempos digitales ya que en su trasfondo filosófico estamos realmente ante una construcción superadora del modelo del 78.

En primer orden, al bajar el número de firmas requeridas, así como la ampliación de plazos facilitamos la mecánica a la ciudadanía para poder llevar a término una iniciativa legislativa popular. Aumentar estas facilidades muestra un talante y un poso democrático necesario si queremos que las normas de participación se ajusten a una proporción razonable y que la propia ciudadanía se vea invitada a participar y tener iniciativas, algo que -permítanme que les diga- la mayoría de la ciudadanía desconoce y ello es culpa nuestra.

Así mismo -como ha señalado el Sr. Martí- al aumentar los temas que pueden ser objeto de una iniciativa legislativa popular hacemos de esta herramienta de participación una realidad mucho más atractiva y a la par mostramos una capacidad de secularización en la toma de decisiones de los ciudadanos, reduciendo así el paternalismo de esta cámara para con la ciudadanía.

Evidentemente no basta con abrir el palacio de cristal, también hay que crear los mecanismos que garanticen los procesos de seguridad democrática y de forma pertinente se encomienda a la junta electoral la función de velar por el procedimiento de recogida de firmas, así como reconocer nuevas posibilidades a las voces promotoras en la participación de comisiones, lo cual supone no solo una implementación de la participación, sino también un mecanismo que enriquece y facilita que las iniciativas legislativas populares lleguen a término con la máxima riqueza posible.

Aunque estamos ante una necesaria reforma o actualización parcial de la Ley 4/1991, de 13 de marzo, cabe recordar por su buena construcción la ley catalana, la 1/2006,

la cual de algún modo se ha convertido en una ley paradigma en la materia y así lo señalan diferentes estudiosos, que señalan que la citada norma debería ser el modelo a seguir a la hora de trasladar las iniciativas populares en el marco autonómico al ámbito local donde realmente hace falta transformar la cultura democrática de los vecinos para que aumente su implicación y participación en las decisiones políticas.

Tales consideraciones preliminares conducen a resaltar el interés que tiene el análisis del sistema de iniciativa configurado en el artículo 87 de nuestra Constitución. De hecho, los principios de pluralismo y democracia que informan el actual sistema político han conducido a la quiebra del sistema dual de iniciativa tradicional en nuestra historia constitucional por el que solo se reconocía el derecho a impulsar el procedimiento legislativo al ejecutivo y a las cámaras.

La Unión Europea, consciente de la necesidad de aumentar los mecanismos de participación, especialmente en los ámbitos locales donde son realmente adecuados para fomentar la participación ciudadana, ha comenzado hace tiempo, abro comillas y cito a la investigadora Zulima Sánchez, profesora de Derecho Administrativo en la Universidad de Salamanca: “un proceso de acercamiento entre las instituciones y los ciudadanos como solución al déficit democrático y se propone utilizar mecanismos de democracia directa”, cierro comillas.

Dichas estas generalidades, Sr. Martí, lo único que veo un poco confuso y que podría quedar mejor ordenado dentro de una norma propia, en lo referido a las consultas populares que ha decidido también incluir, y a falta de una norma específica para ello, no obstante, le doy cobertura también, aunque convendría tener claro que dentro de los instrumentos de participación del pueblo en la función legislativa conviene distinguir entre la iniciativa legislativa popular, la iniciativa popular y la iniciativa de referéndum, al menos en teoría del derecho es de este modo, pero como no he presentado enmienda entiendo que simplemente se enriquecen las posibilidades de la presente ley que sometemos a reforma.

Punto a punto estoy de acuerdo con el trabajo que ha realizado y solamente, aunque entiendo que se ajusta al marco superior, pero no se adapta a los tiempos actuales en su punto 8, la condición necesaria para ser fedatarios, como primer requisito señala que las personas no han de tener antecedentes penales, requisito que es una contradicción con nuestro propio sistema penal, el cual es reinsertativo y si una persona ha pagado sus delitos y su deuda con la sociedad tiene derecho a incorporarse a la vida civil y política con una integración plena de sus obligaciones y libertades.

Nada más, muchas gracias por haberme atendido.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. President, bones tardes a tots, diputats i diputades. Avui torna després de quinze mesos al Ple del Parlament la Proposició de Llei de modificació de la Llei 4/1991, reguladora de la iniciativa legislativa popular, i torna millor que com va arribar. Tots ja ho han comentat, la Llei actual ja té 27 anys i per una llei són molts d'anys, però a més són molts d'anys si en aquest temps la societat i els seus ciutadans han canviat molt i les seves necessitats també.

Tots sabem que fa una anys teníem una profunda crisi política, una necessitat de regeneració i amb sectors socials que demanen més participació en la política, una crisi econòmica que ens va dur a aquesta crisi política amb una desconfiança cap als representants polítics, una corrupció que apareix com a un mal estructural i on sorgeixen noves formes de populisme.

La iniciativa legislativa popular és un instrument de participació ciutadana en la política i en l'activitat legislativa de democràcia participativa, que no de democràcia directa i només és un instrument.

S'ha comentat que la a nostra Constitució, la Constitució Espanyola, i a la Llei Orgànica 3/1984 ja està regulada aquesta iniciativa legislativa popular a nivell estatal, i al nostre estatut d'autonomia tenim dos articles, el 15 i el 47, on surt la iniciativa legislativa popular, en el 15 parla del dret a promoure i presentar aquestes iniciatives al Parlament per... participar en una vida política a través d'iniciatives legislatives.

La nostra llei 4/1991 era fruit d'una altra època i un altre moment, amb una dinàmica política i de participació molt minsa. Podríem dir que era una llei que no estimulava, no incentivava la presentació d'iniciatives legislatives populars i aquí ja s'ha comentat, amb 27 anys d'història deu iniciatives, només quatre d'elles varen arribar a una presa en consideració, la darrera -com s'ha comentat- a l'anterior legislatura on es va rebutjar per la majoria absoluta del Partit Popular. I curiosament avui hi haurà diputats del PP que votaran favorablement aquesta modificació de la Llei d'iniciativa legislativa popular.

A Espanya la veritat és que les coses tampoc no han anat molt millor perquè, malgrat dues modificacions i adequacions a l'any 2006 i 2015 s'han presentat 71, com ja s'ha dit, i només 8 han arribat a una presa en consideració.

Diverses comunitats autònomes han refet les seves normatives autonòmiques, la catalana a l'any 2006, l'andalusa a l'any 2011, l'aragonesa el 14, la gallega el 2005 i la basca el 2016. Aquí hem de recordar avui que un nou govern sorgit de les eleccions autonòmiques de l'any 2015 i tots els partits que li donen suport varen formalitzar un compromís polític amb la ciutadania amb un document, conegut com acords pel canvi, i en el seu bloc d'"Un nou temps per a les institucions i la ciutadania" es reconeix dins un marc de transparència, igualtat i participació democràtica que es fixa un objectiu polític que

és modificar aquesta llei i modificar el Reglament del Parlament per tenir una nova normativa que afavoreixi la participació ciutadana i donar facilitats a aquesta participació política de les persones. I ja en aquell mateix document es parlava, entre altres coses, de reduir signatures o garantir que es faci obligatòriament la presa en consideració.

Per tant, avui formalitzarem un objectiu polític de millorar la participació política mitjançant les iniciatives legislatives populars.

Vull jo també destacar la feina feta a nivell de ponència on el diàleg i el raonament han fet possible un text amb un alt grau de consens, però modificant en punts essencials el text original. Què val la pena destacar d'aquesta modificació de la Llei d'iniciativa legislativa popular que avui aprovarem? Jo ara citaré set exemples prou clars dels canvis produïts durant la ponència.

Un, ja s'ha comentat, és ampliar les persones que estaran legitimades per poder participar en la seva signatura, dels majors de 16 anys als ciutadans de la Unió Europea o aquells residents a les nostres illes.

La reducció significativa del nombre de signatures per poder exercir la iniciativa legislativa popular, que ha quedat finalment situada a les 7.500 signatures o en el 3% de residents a una illa, amb un mínim de 1.200 a Formentera. És a dir, és un reconeixement específic que ens adaptam a la nostra realitat insular.

Un tercer punt és l'ampliació del termini per recollir assignatures, que passa a quatre mesos amb una possibilitat raonada d'ampliació a dos mesos més.

Ja s'ha comentat també la possibilitat d'utilització de signatures digitals.

Pel nostre grup parlamentari també volem citar un cinquè punt, i per a nosaltres important, que és el manteniment en aquesta casa, a través de la Mesa del Parlament, com a garant de transparència i control de tot el procediment. Continuarà la Mesa del Parlament exercint les funcions de validació dels plecs i del seu control, ho farà la Mesa, no un organisme extern com la Junta Electoral.

El sisè punt que volem destacar són les garanties introduïdes en la tramitació legislativa que fan referència a un tracte específic, específic per a aquest tipus d'iniciatives. Participació de la comissió promotora en la presa de consideració, una possible participació en la ponència o en la comissió, la participació en el debat i votació en el ple, evidentment sense votar, i mantenint una capacitat de retirada de la iniciativa, com contempla el Parlament, per un grup parlamentari.

El darrer punt, el setè que volem remarcar, és l'obligatorietat de produir-se la presa en consideració dins un termini màxim de tres mesos des de la seva qualificació per la

Mesa. Ara sí, Sr. Gómez, abans això no es produïa, ara sí es produirà.

Aquests són alguns dels exemples de millores introduïdes durant la tramitació parlamentària.

(Remor de veus)

No hem d'oblidar que fomentar la participació dels ciutadans i de la societat organitzada és important, però aquesta participació no eximeix al conjunt de diputats i diputades d'exercir la seva obligació i representativitat. Nosaltres tenim l'obligació d'escoltar, però hem de ser conscients que la responsabilitat de decidir, de legislar és del conjunt de diputats i de diputades, no dels ciutadans.

Amb l'actualització i modernització de la Llei que regula la iniciativa legislativa popular la societat i els ciutadans surten guanyant. Crec que entre tots hem posat al dia un instrument que facilita la participació dels ciutadans en la política. Simplement un desig, a veure si és realitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Doncs, una vegada acabat el debat passaríem a les votacions. Passaríem a la votació de la denominació de la proposició de llei, l'article 1, article 3, article 4, article 6 bis, article 8, article 9, article 11, article 12, article 12 bis, article 12 ter, article 14, article 15, article 16, article 16 bis, disposició addicional, disposició final i exposició de motius.

Entès el consens, es pot donar aprovada per unanimitat? Per assentiment, perdó. Es nota que és l'horabaixa.

Doncs, es faculta els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de modificació de la Llei 4/1991, de 13 de març, reguladora de la iniciativa legislativa popular.

I com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS